

**V.
HET MAASEIKER
SCHELD-
WOORDENBOEKJE**

(Hët Mëzeikër Sjéldwoërdëdiksjänaerke)

5.1 INLEIDING

Willen we iemand beledigen, dan maken we wel eens gebruik van woorden of uitdrukkingen met een kwetsende of ongunstige betekenis. Van **scheld- of schimpwoorden** dus. Een kleine **1.500 zijn er dat in het Maaseikers**. En ja, pijn doen ze allemaal. Natuurlijk niet allemaal in dezelfde graad of mate. Wat niet alleen afhangt van de sterkte van de gehanteerde munitie, de beschimping dus, maar ook van wie beschimpt wordt én van de kwetser zelf. Heb je een brede rug, dan zal zelfs het venijnigste scheldwoord je nauwelijks van streek brengen. Ben je integendeel een gevoelig mens, dan zal ook maar de geringste belediging je allicht al beroeren. En komen de beschimpingen van iemand die dicht bij je staat, dan zal de ontsteltenis uiteraard groter zijn dan als die van een illustere onbekende komen.

‘Homo homini lupus’, horen wij u al zeggen. Zeer zeker, maar toch zijn **scheldwoorden lang niet door iedereen aanvaard**. Zo riskeer je zelfs sanctiemaatregelen als je een ambtenaar in functie uitscheldt. Terecht!

Je schimpend over iemand uitlaten is overigens slechts één kant van een scheldtirade. De vragen of je gedrag al dan niet **aanleiding gaf tot een scheldpartij** én met welke **stembuiging** je die kwetsende woorden uitsprak, is de andere kant. Bovendien is het spreekwoord ‘Wie wind zaait, zal storm oogsten’ in deze context goed van toepassing. De gevolgen van het gescheld komen inderdaad niet zelden **in de vorm van nog scherpere beschimpingen** terug.

Omdat wij ons in ons scheldwoordenboek beperkten tot de schimpwoorden, deels met etymologie, die we in Maaseik de laatste halve eeuw hoorden – we ontwikkelden er een antenne voor – en meteen noteerden, zal het ongetwijfeld zo zijn dat **onze lijst onvolledig is**. Anderzijds kan het zijn dat u een aantal scheldwoorden in ons boekje onbekend voorkomen. Niets is van mens tot mens immers meer verschillend dan taalgebruik. En bovendien is de taal van de ene grof en immodest, terwijl die van de andere juist erg verfijnd en kies is.

Mocht u zich voorts afvragen waarom er **geen AN-equivalenten** aan de scheldwoorden zijn toegevoegd, dan is dat omdat die in vele gevallen niet bestaan. In de plaats daarvan formuleerden wij bij elk van de scheldwoorden **een eigen beknopte definitie in het AN**. Bovendien gaven wij van de meeste schimpwoorden enige etymologische uitleg, die we voor een groot stuk baseerden op het ‘Limburgs Etymologisch Woordenboek’ van de vooraanstaande West-Vlaamse taalkundige dr. Frans Debrabandere. Het boek, een echte aanrader, werd uitgegeven bij Davidsfonds Uitgeverij nv Leuven.

Eveneens willen wij beklemtonen dat **synonymie op het vlak van scheldwoorden bijzonder groot** is. Voortborduren op een zelfde thema is immers een typisch kenmerk van het woordveld ‘scheldwoorden’. Een sterk illustratief voorbeeld hiervan is het urogenitale systeem, de uitscheidings- en geslachtsorganen. Daarbij komt dat je de **correlatie tussen de sociale kring** waarin iemand thuis hoort, **en het gebruik van scheld- en schutwoorden** niet mag onderschatten.

Tot besluit nog dit. Persoonsnamen met een negatieve connotatie namen we in deze lijst eveneens

op. Ook die kunnen namelijk als sterk kwetsend overkomen, zeker als de kwetser ze op een bitse manier als projectielen lanceert.

En, o ja, met dit scheldwoordenboekje willen wij niemand aanbevelen voortaan naar believen scheldwoorden in de mond te nemen.

De makers,

Theo Kees en Mady Colson

5.2 SCHELDWOORDENBOEKJE

- aafgëbuuërstëlde**, d'n ♦ **1** persoon die er piekfijn en op zijn paasbest bijloopt; **2** man die als een fat overdreven zorg besteedt aan zijn uiterlijk
- aafgelék pëteeke**, 't ♦ wuft meisje, dat seksuele avontuurtjes niet ongenegen is
- aafgelékde boeëtër(h)am**, de ♦ **1** meisje dat (vrouw die) al veel relaties met mannen heeft gehad; **2** lichtzinnig meisje of losbandige vrouw
- aafgëvaegde fóks**, d'n ♦ [Hd. Fuchs (vos)]; geslepen persoon, die op geraffineerde wijze zijn doelen nastreeft
- aafpénner**, d'n ♦ student die het antwoord op examenvragen van zijn buurman of van bronnen afkijkt
- aafzèttër**, d'n ♦ persoon die anderen te veel laat betalen op onredelijke en onwettige wijze
- aafzówpër**, d'n ♦ iemand die van de gastvrijheid van anderen misbruik maakt en steeds anderen de rekening laat betalen
- aandragër**, d'n ♦ man die als aanbrenger meestal op geniepigge of geheime wijze verklikt of overbrengt
- aangëkleide peekëlhie(ë)ring**, d'n ♦ persoon die vel over been is
- aangëwejde**, d'n ♦ persoon die van elders komt en zich hier vestigt
- aanstèllër**, d'n ♦ persoon die gemaakt en komedianterig de aandacht wil trekken
- aardigge**, d'n ♦ persoon die zich zonderling, gek, ongewoon, raar of vreemd gedraagt
- abstënaote prut**, de ♦ [Eng. *obstinate* (halsstarrig)]; brutale (onvriendelijke), koppige en/of vieze vrouw
- abstënaotën ieëzël**, d'n ♦ [Eng. *obstinate* (halsstarrig)]; domoor die bovendien erg koppig en dwaas is
- achtërdówmse fótsjkónt**, de ♦ [D. (Rijnl. *fu(t)schen* (oneerlijke middelen inzetten); Hd. *pfuschen* (knoeien)]; persoon die op een heimelijke manier oneerlijk is of bedriegt in het spel en dus een loenserik, gluiperd of valsaard is
- achtërdówmse rotzak**, d'n ♦ rotvent die vanuit zijn gluiperigheid en gemeenheid geniepig te werk gaat
- achtërdówmse valsnak**, d'n ♦ persoon die achterbaks, verraderlijk en/of onoprecht is
- albëstèl**, 't ♦ **1** wijsneus of allesweter; **2** bemoeial; **3** persoon die als bedrijfjal alles op zich neemt
- allëgasiemieëkër**, d'n ♦ [Fr. *allégation* (bewering); D. (Rijnl.) *Allejasse*]; persoon die ongemeen veel drukte maakt en complimenten veil heeft
- allëmansgëreef**, 't ♦ hoer die op straat haar klanten oppikt en dus een allemanshoer is
- ambëtant gëtrèk**, 't ♦ [gëtrèk (mens);]; naar en vervelend persoon, die anderen tot last is
- ambëtant jónk**, 't ♦ [Fr. *embêtant* (vervelend)]; vervelend kereltje of broekie die vol dwaasheden zit
- ambëtant mórmël**, 't ♦ [Fr. *embêtant* (vervelend)]; Lat. *mus montis* (berggrat); Hd. *Murmeltier* (marmot)]; persoon die een vervelend en lelijk mens (meestal kind) is
- ambëtant vroumës**, 't ♦ [Fr. *embêtant* (vervelend)]; vrouw die onaangenaam, hinderlijk en vervelend is

- ambētante mins**, d'n ♦ [Fr. *embêtant* (vervelend)]; vervelend, onaangenaam en vaak onhebbelijk mens
- ambētantērik**, d'n ♦ [Fr. *embêter* (vervelen)]; vervelend en naar persoon_
- ambrasmieëkēr**, d'n ♦ [Fr. *faiseur d'embarras*; Eng. *embarrassment* (onbehagen)]; druktemaker, die per definitie niet vies is van wat rumoer om niets
- ammētäörke**, 't ♦ [Fr. *amateur* (dilettant)]; persoon die ondeskundig en dilettantisch te werk gaat
- antikkēteit**, de ♦ [Fr. *antiquité* (oudheid)]; man of vrouw van de oude stempel
- apēkop**, d'n ♦ kind dat zich vlegel- of kwajongensachtig gedraagt
- apēkuuētēl**, d'n ♦ kind dat al wil meetellen maar nog niets in te brengen heeft
- appēklats**, de ♦ [Hd. *Klatsche* (kletskaus)]; vrouw die niets liever doet dan staan kletsen of beuzelpraatjes houden en die dus een kletstante is
- artis**, d'n ♦ [Fr. *artiste*]; persoon die zich dom gedraagt
- astrant jónk**, 't ♦ [Fr. *assurer* (een zelfverzekerde houding aannemen); D. (Keuls) *asserant*]; jongere die hoogst vervelend en brutaal is
- astrante mówl**, de ♦ [Fr. *assurant* (onvolt. deelw. van 'assurer'); al te vrijpostig, onbeschroomd en zelfverzekerd mens, die op een aanmatigende manier zijn mening geeft
- astrante vaeg**, de ♦ [D. (Rijnl. Fege (twistzieke vrouw)]; 1 vrouw die grof, ruw en brutaal met mensen omgaat; 2 vrijpostig persoon, die stout en brutaal optreedt
- astrante vélmówl**, de ♦ [heeft te veel 'vel (huid)' rond de mond en is dus een praatvaar]; prater die arrogant en brutaal is in zijn praten
- astrantērik**, d'n ♦ [Fr. *assurant* (onv. deelw. van 'assurer'); 1 persoon die zich veel te vrijmoedig en dus onbeschoft en arrogant gedraagt; 2 brutale vlerk
- averéchse**, d'n ♦ iemand die op dwaze wijze tegendraads en koppig optreedt
- aw del**, de ♦ [Mnl. *delle* (babbelaarster); verwant met 'bedillen']; 1 vieze, ordinaire en slonzige vrouw; 2 slettige vrouw, die onfatsoenlijk, slecht en losbandig is
- aw doe(ë)s**, de ♦ vrouw die minder aantrekkelijk is, omdat zij haar beste jaren achter de rug heeft
- aw flemp**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Flimp* (niet au sérieux te nemen persoon)]; 1 oud besje, dat er ook als iemand van hoge leeftijd uitziet; 2 oud wijf, dat in haar jonge jaren erg lichtzinnig was
- aw frikkedél**, de ♦ [Fr. *fricadelle*; frikandel is in de jaren 1950 bedacht in snackfabriek De Vries (Dordrecht)]; spotnaam voor een oud vrouwtje met veel rimpels
- aw heks**, de ♦ [Hd. *Hexe*]; 1 feeks; 2 lelijke, oudere vrouw
- aw hoe(ë)r**, de ♦ [Mnl. *hoere*; Eng. *whore*; Hd. *Hure*]; mens die alsmaar zeurt en dus een zeurkanis is
- aw kermél**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Karmelle* (oude vrouw)]; vrouw wier schoonheid wegens hoge leeftijd verdwenen is
- aw kērnóffēl**, de ♦ [D. (reg.) *Karnüffel*, *Karnöffēl* (grove mens, boer); *kērnóffēle* (toetakelen)]; oud wijf, dat anderen vaak onheus behandelt
- aw krak**, de ♦ [Kil. *kraecke*; D. (Rijnl.) *Kracke*]; 1 persoon van gevorderde leeftijd, die het van ouderdom dreigt te begeven;

- 2** persoon die ondanks hoge leeftijd nog krانى is
- aw përlin**, de ♦ [Fr. *praline*]; **1** sullige en onmannelijke man; **2** onnozele vrouw, die veel zeurt; **3** lulletje rozenwater
- aw tant**, de ♦ [Oudfr. *ante*; Fr. *tante*]; **1** ouderwetse vrouw; **2** oudere homoseksueel
- aw tuuët**, de ♦ vrouw die veel zeurt en klaagt
- aw vlaaj**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Fladen*]; vrouw van hoge(re) leeftijd, die er wat afgeleefd uitziet
- aw zaeg**, de ♦ [van Lat. *securis* (bijl); Hd. *Säge* (vervelend persoon)]; mens die voortdurend op een vervelende manier praat
- awd vówl**, 't ♦ persoon die steeds afgewezen, verschopt of achteruitgezet wordt
- awd wi-jf**, 't ♦ [Hd. *ein altes Waschweib* (een oud wijf)]; **1** oude vrouw; **2** vrouw of man die langdurig op vervelende toon spreekt
- awwe bók**, d'n ♦ [Hd. *ein alter Bock*]; **1** man van hoge leeftijd; **2** oudere wellustige man; **3** man die liefdesavonturen najaagt
- awwe katër**, d'n ♦ **1** oude man, die vrijgezel is en dus ongehuwd is gebleven; **2** man die ondanks zijn leeftijd niet ongevoelig is voor de vrouwelijke charme
- awwe preuvër(d)**, d'n ♦ oude zuipschuit
- awwe rackël**, d'n ♦ man die ondanks zijn hogere leeftijd nog (in hoge mate) vurig en/of hitsig is
- awwe sók**, d'n ♦ [Hd. *Socke*]; **1** iemand die herhaaldelijk zanikt; **2** oude sukkel
- awwe vos**, d'n ♦ [Hd. *ein alter Fuchs*]; iemand die vanuit zijn jarenlange ervaring doorkneet is van alle kunstgrepen van zijn vak
- awwe zak**, d'n ♦ [Hd. *Sack*]; **1** oude man; **2** oudere man die nogal een zanik is
- awwe**, d'n ♦ **1** oude heer; **2** oude vader; **3** persoon van gevorderde leeftijd
- awwën däöl**, d'n ♦ [Mnl. *dole*; Eng. *daw*; Hd. *Dohle* (torenkraai, kauw)]; man op hoge leeftijd wiens schranderheid, behendigheid of levendigheid niet echt gewaardeerd worden
- awwën heite bók**, d'n ♦ oude(re) maar wellustige, wulpse man, die dus nog een sterke geslachtsdrift heeft
- awwën tókkër**, d'n ♦ [D. (Rijnl.) *Tuckert* (klotevent); van het Maaseiker Bargoens 'tokes (teelballen)']; oude, akelige en gemene vent
- awwërwëtse knuu(ë)r**, d'n ♦ [van *knuuëtëre*; Hd. *knötern*]; grom- of brompot die ontevreden door het leven gaat en bovendien gewoontes en denkbeelden van destijds aanhangt
- awwërwëtse pattie(j)arch**, d'n ♦ [chr. Lat. *patriarcha*]; iemand die wat nu uit de smaak is of niet meer in gebruik is, verkiest en die ook gewoonten of denkbeelden van vroeger aanhangt
- azzi-jnzeikër**, d'n ♦ onvriendelijk, nors, chagrijnig, stuurs en zuur mens en dus een zuurpruim
- baansjoeëtël**, de ♦ [oorspronkelijk van 'baanst (tondel)' en 'schotel (doos)'; D. (Rijnl.) *Bandschuttel*]; vrouw die graag door de straat zwerft als een straathondje
- baarlikkën dujvël**; de ♦ [Mnl. *ba(e)rlikke* (in eigen persoon)]; iemand die zich als een echte duivel manifesteert
- baer op zokke**, de ♦ **1** zware, lobbesachtige man; **2** (zware), goedge kerel, die alles goedvindt en verdraagt als een sul
- baj van e wi-jf**, de ♦ [Lat. *badius* (roodkleurig); Fr. (Waals) *baye* (trekpaard)]; zwaargebouwde en krachtige vrouw

- bak**, 't ♦ [Mnl. *bagge*; D. (Rijnl.) *Bagg*]; zeer zwaarlijvige vrouw
- bakmoolj**, de ♦ [MSK 1650 *een backmoylen*]; vrouw die ontzettend vadsig, onverschillig en lui is
- bandi-jt**, de ♦ [Fr. en Eng. *bandit*; Hd. *Bandit*]; iemand die tot alles in staat is
- bang bóks**, de ♦ persoon die bang is uitgevallen en dus weinig of geen moed heeft en een bangebroek of angsthaas is
- bang(ë)sji-jtër(d)**, de ♦ [D. (Keuls) *Bangeschesser*]; bang persoon die blijk geeft van weinig moed
- bastërd**, de ♦ [Lat. *bastardus*; Fr. *bâtard(e)*; Eng. *bastard*; Hd. *Bastard*]; kind dat (persoon die) niet wettig geboren is
- bat(te)raaf**, de ♦ [bat (kribwerk, kade) + raaf; D. (Rijnl.) *Batteraf*]; 1 kwajongen, rakker of deugniet; 2 straatvlegel
- batjakkër**, de ♦ [bat (kribwerk, kade) + jakken (rondleuren, blijven hangen)]; straatjongen die zich vlegelachtig gedraagt
- bazëlaer**, de ♦ [Mnl. *basen* (raaskallen); D. (Rijnl.) *brauseln* (haastig en onduidelijk babbelen)]; persoon die met gewichtigheid spreekt maar toch onzin vertelt
- bazëltri-jn**, de ♦ vrouw die wel gewichtig praat, maar toch complete onzin verkoopt
- bébbelaer**, de ♦ [uit '*babbel*']; iemand die erg graag praat over alledaagse, onbelangrijke dingen
- bébbelkónt**, de ♦ [Lat. *babulus* (kletsner); Fr. *bavarder* (kletsen)]; persoon die al babbelend weinig zinvols vertelt
- bébbeltri-jn**, de ♦ vrouw die in hoge mate praatziek is
- bëddëzeikër(d)**, de ♦ kinderachtige, flauwe vent zonder moed of durf
- bëdórve strónt**, de ♦ kind dat met een te grote toegeeflijkheid werd opgevoed
- bëdpóngël**, de ♦ [*póngël* (vod, zak) waar je mee kan póngële (prullen)]; vrouw (meisje) die een zedeloos leven leidt en dus losbandig is
- bëdreëgër**, de ♦ [Hd. *Betrüger*]; mens die anderen door middel van leugen of list misleidt of bedriegt
- beerpéns**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Bierpänz*; Hd. *Bierbauch*]; persoon die grote hoeveelheden bier verzet met als gevolg een bierbuik
- bëkakde zeikhaos**, de ♦ flauwe zeveraar, die zich bovendien arrogant of hooghartig gedraagt
- bëllinger**, de ♦ [van '*baliehanger* (baliekluiver)']; jongen die aan de baldadige kant is en vandenstreken uithaalt
- bënnëbie(ë)r**, de ♦ [letterlijk: mannetjesvarken waarbij één teelbal in het lieskanaal gebleven is]; persoon die zijn gevoelens moeilijk uit en alles opkropt
- bënnëvëttër**, de ♦ [letterlijk: varken dat bij het slachten vetter blijkt dan men dacht]; persoon die zijn gemoedsbewegingen in zich opsluit
- bësjj-jtër**, de ♦ [Hd. *bescheißen* (bedriegen)]; persoon die omwille van zijn bedrog niet te vertrouwen is
- beur van de bówte**, de ♦ persoon die geen stedeling is en meer bepaald geen inwoner is van de stad Maaseik
- bie(ë)s van 'ne mins**, de ♦ 1 schurk, schoft of ploert die zich beestachtig gedraagt of zich schuldig maakt aan beestachtige uitpattingen; 2 gierig mens
- bie(ë)s**, de ♦ [Lat. *bestia*; Eng. *beast*; Hd. *Bestie*]; 1 vrek; 2 kreng, loeder, takkewijf
- bie(ë)stëwage**, de ♦ 1 persoon die zeer vrekkelig

- leeft en daarvan ook blijk geeft; **2** persoon die zich vanuit zijn schraapzucht almaar wil verrijken
- bieëdelaer**, de ♦ [Hd. Bettler]; iemand die aanhoudend, bij herhaling en dringend om iets vraagt
- bing**, de ♦ [Bargoens voor jongen of man; Kil. *binck*]; **1** kerel of bink die er op los leeft en lak heeft aan allerlei plichtplegingen en conventies en dus weinig plichtsbef heeft; is een bink, vent of maat
- blaetër**, de ♦ [Lat. *balare* (blaten); Mnl. *bleten* (jammeren); MSK 1562 *bleeten als een schaaip*; D. (dial.) *blässen*]; persoon die zelfs bij de kleinste tegenslag of onprettige ervaring huilt en weeklaagt
- blaggäör**, de ♦ [Fr. *blaguer* (opsnijden), *blague* (grootspraak)]; snoever, opsnijder; persoon die zwetst
- blaos**, de ♦ [Mnl. *blase*; MSK 1624 *grootte blaas dats du bes*; Hd. *Blase*]; persoon die over eigen prestaties, bezittingen etc. sterk overdrijft en die een opsnijder, snoever, pocher of blaaskaak is
- bleiknaas**, de ♦ persoon die er bleek en zwak uitziet
- bleiksji-jt(ër)**, de ♦ [Hd. Bleichgesicht]; persoon die zo bleek is als een doek en dus een ongezonde, witte kleur heeft en een bleekscheet is
- bletsj (blatsj)**, de ♦ [D. (Rijnl. Blatsch (kletser), blatzen (kletsen)]; **1** vrouw die graag beuzelpraatjes houdt, kwekt en wauwelt en die daarom een kletstante is; **2** iemand die op een achterbakse manier iets of iemand anders verraadt of iets ongewenst overbrengt
- blétsjkónt**, de ♦ [D. (Keuls) *blätschen* (kletsen); D. (Rijnl. *Blatsch* (kletser)]; iemand die in het geheim of openlijk daden of handelingen van anderen verklikt
- bliksëm**, de ♦ [Mnl. *blic* (bliksemstraal); hitsig of geil persoon]
- blokbie(ës)**, 't ♦ [Kil. *blocken* (hard studeren)]; **1** student die meestal uit te beperkte intelligentie keihard studeert; **2** student die ontzettend hard studeert
- blokpéns**, de ♦ [Kil. *blocken* (hard studeren)]; **1** zeer ijverig student, die haast onafgebroken studeert; **2** student die het moeilijk heeft maar wel zeer hard werkt
- blokpín**, de ♦ [afgeleid van 'blok'; Kil. *blocken* (hard studeren); Hd. *arbeiten wie ein Block*]; student die (te) veel tijd aan zijn studie besteedt of moet besteden
- blöts**, de ♦ [Mnl. *blutse* (buil)]; goedaardige maar naïeve en onnozele vrouw, met een goed hart dus
- bóch**, de ♦ gemeen volk, waarop je geen staat kan maken en dat uitschot of gespuis is
- bóddëman**, de ♦ [Hd. *Butzemann*]; **1** man die als schrikbeeld fungeert; **2** wezen waarmee men kinderen die ondeugend zijn, schrik aanjaagt en die we de bietebauw noemen
- boe(ë)nëstaak**, de; **boe(ë)nëgaerd**, de ♦ [Hd. *Bohnenstange*]; persoon die niet alleen lang en mager is maar ook stijf van houding
- boefër**, de; **bóffër**, de ♦ **1** man die graag schranst; **2** beroepsmilitair
- boevi-js**, de ♦ [Mnl. *bovyste*; Hd. *Bofist* (bovist)]; man die klein, dik en rond is van gestalte
- bók zóngër wol**, de ♦ huwelijkskandidaat zonder geld
- bók**, de ♦ [Mnl. *boc*; Mnd. *buck*; Eng. *buck*; Hd. *Bock*]; **1** stijfhoofdige man, die zich weerbarstig gedraagt; **2** stramme vent
- bökkëm**, de ♦ [Mnl. *buckinc*; D. (Keuls)

- Böckem*; Hd. *Bückling*]; **1** dom en saai persoon; **2** vervelend mens
- bóksēsji-jtër(d)**, de ♦ [Hd. *Hosenscheißer*]; man die vanuit een schromelijk tekort aan moed bangelijk is
- bollénjer**, de ♦ **1** is een variant van ‘béllinger’ en is dus een baliekluiver of straatslijper; **2** haantje-de-voorste
- booheemër**, de ♦ [Lat. *Boihemum* (het land van Boii, een Keltische stam; Fr. en Eng. *bohémien*; Hd. *Bohemen*)]; persoon die zich weinig gelegen laat liggen aan conventies en die vaak, slordig gekleed, rondzwerft
- boorëkarhèngs**, de ♦ lomperd van plat en ongemanierd gedrag en dus een boerenhengst
- boorëkinkël**, de ♦ [kinkel (botterik); 16de eeuw *kinckelboer* (lomperd)]; lompe boer zonder manieren en dus een boerenpummel
- boorëklaos**, de ♦ [‘klaas’ heeft doorgaans pejoratieve connotatie]; man die als boerenpummel een lompe, ongemanierde kerel is
- boorëklöppël**, de ♦ **1** man die zich lomp, grof, smakeloos of plat gedraagt; **2** jongen die zich onbeschoft en bot gedraagt, een boerenknuppel dus
- boorëlul**, de ♦ **1** man die zich als een boerenkinkel, boerenhengst, boerenpummel, boerenkaffer of boerenhufter erg onbehouden, onbeleefd, onbeschaafd en lomp gedraagt; **2** sufferd of stommeling
- boorënhèngs**, de ♦ **1** man die zich lomp en onbeschoft gedraagt; **2** lompe boer
- boorëpaerd**, ’t ♦ persoon die zich plomp en in strijd met de goede manieren gedraagt
- boorëpréngel**, de ♦ [préngel: Mnl. *prange* (knuppel); D. (Akens) *Prang* (knuppel)]; **1** houterig persoon of stijve hark; **2** weerbarstig man
- boorëpummël**, de ♦ kerel die, als een boerenkinkel, weinig manieren heeft en ook dom is
- boorëtri-jn**, de ♦ **1** domme boerenmeid; **2** ruwe vrouw, die onbeschaafd, plomp en ongemanierd is
- boorin**, de ♦ [Hd. *Bäuerin*]; vrouw of meisje zonder opvoeding of manieren
- bosaap**, de ♦ **1** ruig persoon, die lijkt op een bosmens of bosduivel; **2** persoon zonder manieren
- bosbaer**, de ♦ **1** man met borstelige haren en dito baard; **2** onbeschaafde kerel
- bosdujvël**, de ♦ man met onverzorgd haar, ruige baard en onverzorgde kleren
- bössël**, de ♦ [Mnl. *bossele*]; goedaardige, vrij zwaarlijvige vrouw
- bottërik**, de ♦ [letterlijk: schutpaal; van Mnl. *botten* (botsen)] persoon die met grote onbeleefdheid en brutaliteit anderen in woorden en daden onbeschoft bejegt
- boutjanës**, de ♦ [bout is Bargoens voor ‘uitwerpselen’]; persoon die smerige streken uithaalt en dus oneerlijk en gemeen is
- bradzjelaer**, de ♦ [van ‘*bradzjèle* (knoeien, morsen, prakken)’]; persoon die knoeierig omgaat met eten en drinken
- brak**, de ♦ [Hd. *Bracke* (drijfhond); houdt verband met een los rondlopende hond]; persoon die veel buitenshuis is en de straten afloopt
- brats**, de ♦ [van ‘bratse (straatslijpen)’]; vrouw die al te veel de straten afloopt
- bravën hie(ë)r** (iron.), de ♦ heerschappij dat zich aan geen regels stoort

- brazëlaer**, de ♦ [Mnl. *basen* (raaskallen)]; persoon die onzin vertelt, maar door zijn gewichtige praatstijl laat uitschijnen dat hij iets degelijks te zeggen heeft
- brëgang**, de ♦ [Fr. *brigand* (kwajongen)]; 1 weerspannig of rebels persoon, die dus geneigd is zich te verzetten; 2 deugniet, rakker
- brieësënde lieëw**, de ♦ man die er wild op losgaat, raast en tiert of zich gedraagt als een krankzinnige
- broddëlaer**, de ♦ [het Rijnlandse *braddeln* (dunne stoelgang hebben) evolueerde naar *broddeln* (morsen)]; persoon die wegens onvoldoende vaardigheid of kennis slordig of slecht werkt
- broe(ë)d van 'ne vent**, 't ♦ 1 door- en doorgoed mens; 2 man die alles goedvindt
- broe(ë)djieëgër**, de ♦ man die het niet te nauw neemt met het wild dat voor zijn loop komt en die ook leeft van dat wild
- broe(ë)dvëssër**, de ♦ visser die om den brode uit gaat vissen en die dus zeker geen sportvisser is
- brómbaer**, de ♦ [Hd. *Brummbär*]; brommig en ontevreden mens, die vaak uit zijn humeur is
- brómpot**, de ♦ knorrig, ontevreden en altijd brommend mens, die dus een knorrepot is
- brut**, de ♦ [Fr. *brut*]; 1 mens die ruw en wild is en die op onbesuisde wijze te werk gaat; 2 woesteling, schoft
- bufstökkëssossjëlis**, de ♦ persoon die het socialisme wel propageert, maar bij wie als salonsocialist vooral welvaartsverhoging doortelt
- bullëbak**, de ♦ [Hd. *Bulle* (onbehouwen kerel, potig figuur), *Bullenbeißer* (iemand die kinderen vrees inboezemt; Eng. *bullbaiter* (van 'bull (stier)'); man die zich nors en ruw gedraagt en zo mensen schrik aanjaagt of hen bang probeert te maken; berenbijter of bullenbijter genoemd
- buuëkbie(ë)s**, de ♦ persoon die al te veel en al te vlug huilt of jammert en dus een huiler of huilebalk is
- däögëneet**, d'n ♦ [Mnl. *dogen* (deugen); Hd. *Taugenichts*]; 1 rakker die vol kattenkwaad zit; 2 slecht en oneerlijk mens
- dëdjuu(ë)se (móndzjusse) zwétskónt**, de ♦ [Hd. *Schwätzer*]; 1 kletsmajoor, kletser of kletskous; 2 klikspaan
- dëkhëngs**, d'n ♦ [Hd. *Deckhengst*]; 1 op seksueel vlak erg actieve man; 2 viriele en wellustige man
- del van e wi-jf**, de ♦ 1 vrouw die zich zedeloos gedraagt en die een slet is; 2 slons
- del**, de ♦ [Mnl. *delle* (babbelaarster)]; 1 slonzige vrouw; 2 onfatsoenlijke of losbandige vrouw
- dëmpigge maaj**, de ♦ [Mnl. *dempich* (aamborstig); D. (Nd.) *dempig* (kortademig)]; persoon die vlug buiten adem is en dus aamborstig is
- deure voeëgël**, d'n ♦ winkelier die zijn koopwaar, eetwaar of andere waar aan een (te) hoge prijs verkoopt of probeert te verkopen
- dik bak**, 't; **vèt bak**, 't ♦ [vergelijking met 'bak (jong varkentje)'; Mnl. *bagge*; D. (Rijnl.) *Bagg*]; uitermate zwaarlijvig persoon
- dik knón**, 't ♦ [vergelijkende benaming]; persoon met veel overgewicht
- dik mësji-jn**, 't ♦ [benaming op vergelijkende basis]; 1 obees mens, wiens omvangrijk lichaam aan een machine doet denken; 2 sterke, imposante en lijvige vrouw
- dik vérke**, 't ♦ 1 rijkaard die niet al te

- goedgeefs is; **2** oebes persoon
- dikke baj**, de ♦ [Fr. (Waals) *baye* (trekpaard)]; stevige maar vrij zwaarlijvige vrouw
- dikke blaos**, de ♦ [MSK 1624 *grote blaas dats du bes*; Hd. *Blase*]; blaaskaak, zeveraar, opsnijder, pocher, snoever
- dikke boor**, d'n ♦ grote, boerse en lompe man; (ook positieve betekenis (boer met een groot landbouwbedrijf))
- dikke machóchel**, de ♦ [Kil. *machachel* (slonzige vrouw); Spaans *muchacha* (meisje)]; **1** vrouw die klein van gestalte is maar een groot overgewicht heeft; **2** slonzige, logge vrouw
- dikke mazzjol**, de ♦ [D. (reg.) *Matsch* (modderbrij)]; **1** vrouw die aan corpulentie lijdt en die klein van gestalte is; **2** plumpe vrouw
- dikke mërjan**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Marjann*, *Marjänn*]; vrouw die aan corpulentie lijdt en dus een (veel) te grote lichaamsomvang heeft
- dikke mósjël**, de ♦ [Lat. *musculus* (mossel); Eng. *mussel*; Hd. *Muschel*]; zwaarlijvige vrouw die niet ongezond is (bv. di-j dikke mósjël is waal 'n gëzón mósjël)
- dikke neemës**, d'n ♦ [Eng. *nobody*; Hd. *Niemand*]; **1** mens die niets presteert en van geen enkele ambitie getuigt; **2** onbeduidend persoon
- dikke nès**, d'n ♦ janhagel, uitschot of minderwaardig volk
- dikke pad**, de ♦ [Mnl. *pat*]; corpulent persoon
- dikke pri-j**, de ♦ [prij (gew.; lichaam, lijf); Mnl. *pride* (krenge); Kil. *prye* (kadaver)]; vrouw met een veel te hoog lichaamsgewicht
- dikke stófkónt**, de ♦ [Vnnl. *stoffën* (snoeven)]; erg grootsprakig persoon
- dikke tón**, de ♦ persoon die haast tonrond is door zijn teveel aan kilo's
- dikkën os**, d'n ♦ [Mnl. *osse*; Eng. *ox*; Hd. *Ochse*]; man die een domoor en een ongemanierd mens is
- dikkënék**, d'n ♦ **1** iemand die een te hoge dunk van zichzelf heeft en door zijn dwaze hoogmoed ook opvalt **2** persoon die zich op eigenschappen laat voorstaan die hij vaak zelfs niet bezit
- dikkop**, d'n ♦ [D. (Rijnl.) *Dickkopf*]; **1** zeer bemiddeld mens; **2** persoon die een al te groot stijfhoofd is
- dikmieëkër**, d'n ♦ iemand die zijn gevoel door opvallende uiterlijkheden uit en dat op een gemaakte en sterk overdreven manier
- dikzak**, d'n ♦ [Hd. *Dicke(r)*]; persoon die een dikkerd is en die dus behoorlijk oebes is
- döbbële**, d'n ♦ **1** zeer lang mens; **2** persoon die slechts deugdzaam is in schijn en dus verraderlijk, vals en geveinsd handelt
- doe(ë)dkop**, d'n ♦ [Hd. *Totenkopf*]; iemand met een mager en bleek gezicht en van wie het hoofd haast op een doodshoofd lijkt [Eng. *a face like death*]
- doe(ë)s**, de ♦ onaantrekkelijke, stijve of vervelende vrouw
- doeërdrejjër**, d'n ♦ persoon die geld en goed verkwist
- doeërjieëgër**, d'n ♦ **1** gulzig mens, die zeer veel eet en desondanks toch slank blijft; **2** persoon die zijn geld verkwist
- dölle**, d'n; **dulle**, d'n ♦ ['dul' is nevenvorm van 'dol (dwaas)'; Eng. *dull*] **1** mens die ongebreideld en bandeloos te keer gaat en die zich dus als woesteling niet aan enige tucht onderwerpt; **2** dwaas en onverstandig mens, ook wel halvegare genoemd
- dörpsdeur**, d'n ♦ man die in een gemeenschap

- bekend staat als rokkenjager en dus alle vrouwen najaagt
- dörpsgék**, d'n ♦ man die in een (dorps)gemeenschap sterk opvalt door zijn dwaas en afwijkend gedrag
- dósj**, d'n; **tösj**, d'n ♦ [van 'kardoes (does, poedelhond)'; [D. (Rijnl.) *Tusch* (verachtelijke kerel)]; wildebras
- douf noeët**, de ♦ [letterlijk is een dove noot een lege noot, een noot zonder pit; Mnl. *doove*; Eng. *deaf*; Hd. *taub*]; verstrooid persoon, die niet hoort wat gezegd wordt
- douve klöppël**, d'n ♦ **1** persoon wiens gehoor het laat afweten; **2** persoon die niet luistert of doof blijft voor een verzoek, een vermaning en zo meer
- dówmëndrejjër**, d'n ♦ [Hd. *Daumen drehen* (de duimen om elkaar draaien)]; persoon die zich in zijn nietsdoen erg verveelt
- drejkónt**, de ♦ **1** mens die niet kan stilstaan of stilzitten; **2** man zonder beginselen die zijn huik naar de wind hangt
- drejjvot**, de ♦ **1** persoon die zit of staat te wiebelen; **2** mens die geen principes heeft
- drékbær**, d'n ♦ persoon die weinig geeft om lichaamsverzorging en die er meestal onverzorgd en vies bijloopt
- drézkak**, d'n ♦ [Hd. *Drecksack*]; kerel die zich gemeen en schofterig gedraagt als een smeerlap, gemenerik of schoft
- dreuvigge**, d'n ♦ [Mnl. *droeve* (bedroefd); Hd. *traurig*]; persoon die er altijd even somber bijloopt
- drifkop**, d'n ♦ persoon die opvliegend, cholerisch of driftig van aard is
- dri-jdöbbälän ieëzël**, d'n ♦ ontzettend grote domoor, die om de haverklap flatert
- dri-jkës**, d'n ♦ [afleiding van 'Hendrik (Lat. Henricus)']; persoon die wel goedaardig is, maar die hulpeloos en onnozel is en een sul, stumper of hals is
- drökdëmieëkër**, d'n ♦ persoon die op een omslachtige manier dingen ter sprake brengt die weinig of niet terzake doen
- drómmëdãris**, d'n ♦ [Laatlat. *dromedarius*; Fr. *dromadaire*]; zware en grove man
- druu(ë)ge pittërjannës**, d'n ♦ vent die saai is, weinig opgeruimd is en die monotoon praat
- druu(ë)ge stokvès**, d'n ♦ [Mnl. *stocvisch*; Eng. *stockfish*; Hd. *Stockfisch*]; saaaie en slome vent en dus een dooie pier
- druu(ë)ge**, d'n ♦ **1** persoon met weinig gevoel voor vrolijkheid of fantasie; **2** iemand die op een droge manier komisch is
- druu(ë)gën hie(ë)ring**, d'n ♦ [Eng. *herring*; D. (Rijnl.) *Häring*; Hd. *Hering*]; **1** mens die zelden of nooit jolig of uitgelaten is; **2** saai persoon met weinig gevoel voor vrolijkheid of verbeeldingskracht
- druu(ë)gkloe(ë)t**, d'n ♦ [Hd. *Trauerkloß*]; man die saai, droog en vervelend is en daarom een droogstoppel of droogpruim is
- druu(ë)ge kloe(ë)t**, d'n ♦ iemand die als droge klaas saai is en weinig gevoel heeft voor vrolijkheid
- dujvël**, d'n ♦ [chr. Lat. *diabolus*; Fr. *diable*; Eng. *devil*; Hd. *Teufel*]; persoon die zich door zijn slecht gedrag verachtelijk maakt
- dujvëlin**, de ♦ [Fr. *diabliesse*; Eng. *she-devil*; Hd. *Teufelin*]; vrouw die kwaadaardig en boosaardig handelt
- dujvëlsbënder**, d'n ♦ ['bënder' van 'bëndigge' (bedwingen); dus letterlijk iemand die de duivel zou kunnen bedwingen; Hd. *bändiggen* (beteugelen)]; iemand die voor allerlei diensten en ongeregelde werkzaamheden gebruikt wordt

- dujvëlsjónk**, 't ♦ lastig, vervelend of onhandelbaar kind, dat zich moeilijk kan aanpassen aan zijn omgeving
- dulle**, d'n; **dölle**, d'n ♦ ['dul' is nevenvorm van 'dol (dwaas)'; Eng. *dull*]; **1** teugelloos, wild en onstuimig persoon; **2** iemand die niet goed wijs is; **3** iemand die dwaas, onzinnig of bespottelijk handelt
- duts**, de ♦ [van AN-woord dutten (suffen); Mnl. *doetsch* (traag van verstand)]; vrouw die je als een sukkel of een stumper kan bestempelen
- dutsëlke**, 't ♦ vrouw(tje) die (dat) niet flink maar een doetje en onnozele ziel is
- dwaolleech**, 't ♦ [Vnnl. *dwaeslicht* (*dwaes* = spook)]; persoon die je slechte raad geeft en die dus zeker geen goed leidsman is
- dwieërsdri-jvër**, d'n ♦ [Hd. *Quertreiber*]; persoon die tegenwerkt, tegenspreekt en nooit akkoord gaat met wat anderen willen
- dwieërskop**, d'n ♦ [Hd. *Querkopf*]; mens die zonder goede reden dwarsdrijverig is
- dwieërsligkër**, d'n ♦ persoon die zich tegen iets verzet en dat op onlogische en onredelijke wijze
- dwieërsmak**, d'n ♦ persoon die blijk geeft van tegenstrubbeling en domme tegenspraak
- échel**, de ♦ [Mnl. *echel*, *egele*; Kil. *ecchel*. Hd. *Egel*]; persoon die op regelmatige basis grote hoeveelheden alcoholische drank gebruikt en dus een drinkebroer of dronkaard is
- einsëlgénger**, d'n ♦ [Hd. *Einzelgänger*]; persoon die bij voorkeur individueel handelt en vanuit zijn eenzelligheid samenwerking dan ook uit de weg gaat
- éksentrikkëling**, d'n ♦ [me. Lat. *excentricus* (ex (uit) + centrum); Hd. *Exzentriker*]; persoon die zonderling, afwijkend, buitenissig, vreemd en grillig is vanuit zijn of haar karakter
- éllénjigge kloe(ë)tzak**, d'n ♦ **1** rotzak of rotvent; **2** ezel, sukkel, kloothannes
- éllénjigge zak**, d'n ♦ [Hd. *Sack*]; **1** slecht en verachtelijk mens; **2** waardeloos persoon
- erm sugkëlke**, 't ♦ persoon die zich niet weet te redden, niet flink is, iets niet verstaat, etc.
- erm zékske**, 't ♦ **1** persoon die het aan materieel bezit ontbreekt; **2** iemand die op spiritueel niveau iets onontbeerlijks mist
- érme kloe(ë)t**, d'n ♦ [Mnl. *cloot* (bol, bal); Mnd. *klot* (teelbal)]; arme stakker, bij wie armoede troef is en die daardoor zielig is
- érme sók**, d'n ♦ **1** betreuenswaardige, sukkelachtige, meestal oude man; **2** stumperd, sukkelaar
- érme zak**, d'n ♦ **1** man die in hoge mate behoeftig is; **2** iemand die veel tegenslag, ziektes etc. heeft gehad
- érmén hals**, d'n ♦ stumper die om redenen van hulpeloosheid of onnozelheid beklagenswaardig is
- érmoodspéns**, de ♦ schamel of haveloos mens die kennelijk zeer armoedig is of tot armoede vervallen is
- érmoodzejjër**, d'n ♦ **1** persoon die bittere en zwarte armoede kent; **2** hongerlijder; **3** bedelaar
- érentèllër**, d'n ♦ persoon die geld oppot uit vrekkingheid
- fantas**, de ♦ [Lat. *phantasia* (voorstelling); Eng. *fantast*; Hd. *Fantast*]; persoon die werkelijkheid en fantasie door elkaar haalt
- feezëlaer**, de ♦ [D. (Rijnl. *fimeln* (fluisteren))]; persoon die nauwelijks hoorbaar en dus veel te zacht praat
- fënistigge fóks**, de ♦ [Fr. *fin* (slim); Hd.

- Fuchs*]; persoon die zijn eigen bedoelingen op listige wijze verbergt en de middelen waarvan hij gebruik maakt, behendig camoufleert
- fënistigge kóntëkrówpër**, de ♦ [Hd. *Arschkriecher*]; zeer sluwe man die als mouwveger zijn doel(en) wil bereiken
- fënistigge sjarlëtang**, de ♦ [Fr. *charlatan*; Hd. *Scharlatan*]; bedrieglijke handelaar, die zeer sluw te werk gaat
- fiejaes ménneke**, 't ♦ heerschap met de sluwheid en valsheid van een vos
- fiejaese mówl**, de ♦ [*fiejaes* 'is verhaspe-ling van 'farizeeër']; erg sluw persoon maar niet te vertrouwen omwille van zijn streken en onoprechtheid
- fieloe**, de ♦ [Fr. *fielou*]; persoon die zich gemeen als een schurk gedraagt
- fi-jn bësjujt**, de ♦ schijnvrome of hypocriet (zie ook 'sjoe(ë)n bësjujt, de')
- fi-jn drówf**, de ♦ persoon die uitnemendheid voorwendt, maar die niet veel betekent
- fi-jne mënne(ë)r** (iron.), de ♦ heerschap dat zich niet altijd conform de regels gedraagt
- fi-jne**, de ♦ een 'fijne' meneer op wiens gedrag als mooierd heel wat aan te merken is
- fiks**, de ♦ [Hd. *Ficker* (neuker)]; man die vanuit zijn obsessie voor vrouwen er met weinig oog voor onderscheid achteraan zit en die dus een rokkenjager of vrouwenloper is
- fillëzoof**, de ♦ [Fr. *philosophe*; Eng. *philosopher*]; **1** man die als dorpsfilosoof één van de wijze mannen is in een dorp; **2** man die alles beter meent te weten dan de anderen
- flab**, de ♦ [Mnd. *flebbe*; Eng. *flabby* (futloos)]; dwaas, kwast of kwibus
- flabbës**, de ♦ [Kil. *flabbe* (kletskaus); D. (Nd. *Flabbes*)]; rare, malle vent die je ook een kwibus, zot, gek of malloot kan noemen
- flabbie(j)aan**, de ♦ wie zich als een dwaas, gek of malloot gedraagt
- flannäör**, de ♦ [Fr. *flâneur* (lanterfanter, slenteraar); Hd. *Flaneur*]; persoon die rondsloentert om te zien of om gezien te worden
- flapjanës**, de ♦ [D. (Nd. *Flabbes*)]; rare kwast, kwibus of dwaas
- flapoe(ë)r**, de ♦ persoon met ongewoon grote oorschelpen (als van een vleermuis)
- flaw piske**, 't ♦ persoontje dat nogal slap, niet sterk, niet levendig, niet flink of zelfs laf is
- flaw tri-jn**, de ♦ vrouw die om haar onnozelheid en domheid niemands aandacht verdient of niemand belang inboezemt
- flawwe plëzante**, de ♦ persoon wiens grappen als flauw worden ervaren, een flauwe grapjas dus
- flawwe zeikër(d)**, de ♦ **1** man die te weinig energiek of doortastend handelt; **2** lafhartig persoon
- flawwe zeivëraer**, de ♦ persoon die flauwe beuzelpraatjes verkoopt
- flawwe**, de ♦ persoon die zich onnozel, laf of flauw gedraagt
- flawwën appostël**, de ♦ mens wiens gedrag flauw en kinderachtig is
- flawwën uu(ë)m**, de ♦ [*'uu(ë)m* 'is heterofoon van 'oom'; negatieve betekenis-evolutie; D. (Keuls) *Ühm*] man die zich niet flink, moedig of aardig gedraagt
- flawwërik**, de ♦ **1** mens die flauw of kinderachtig is; **2** enigszins laf mens
- flemp**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Flimp* (mens die je niet als ernstig kan beschouwen)]; **1** dwaze

- en slordige vrouw; **2** lichtzinnige vrouw die (meisje dat) niet minder dan een lichttekooi is
- flets**, de ♦ mens die vleierend spreekt om iemand gunstig te stemmen
- flétser**, de ♦ persoon die (kind dat), om iemand gunstig te stemmen, vleierend taalgebruik hanteert
- flétskónt**, de ♦ persoon die, meestal om een gunst te verkrijgen, iemand naar de mond praat of zijn ijdelheid streelt
- flikfloe(ë)jër**, de ♦ [Fries *flaeije*]; vleier die uit zucht naar eigen voordeel met oneerlijke en onedele bedoelingen te werk gaat
- flikkër**, de ♦ man die flikkert (homoseksueel verkeer heeft)
- floddërkónt**, de ♦ ['floddër' is klanknabootsend]; vrouw die slordig en slonzig is
- floddërmëdam**, de ♦ ['floddër' is klanknabootsend]; vrouw die zich als dame voordoet en daarom veel goedkope sieraden en make-up gebruikt.
- flótsj**, de ♦ [Lat. *fluxus* (slap); D. (Rijnl.) *Flutsche*]; slordige, slonzige en haveloze vrouw
- flótsjubujjël**, de ♦ **1** man die zijn broek vaagt aan de gedragingen en handelingen die als algemeen goed en als geoorloofd aanvaard worden; **2** waardeloos iemand
- fluit**, de ♦ vrouw van bedenkelijk, laag allooi, die als slet zonder ernst door het leven gaat, lichtvaardig handelt en vaak ook losbandig en manziek is
- flujm**, de ♦ [Gr. *phleuma*; Oudfr. *flume*]; **1** bijzonder hatelijk en vervelend mens; **2** mispunt; misselijke kerel
- fóffëlaer**, de ♦ D. (Rijnl. *fuckeln* (knoeien)); persoon die niet vies is van fraude,
- smokkelarij en dies meer
- fómpël**, de ♦ [D. (Oostr.) *Fummel* (domme gans); D. (Rijnl.) *Fumme* (dikke vrouw)]; vervelende, schijnheilige en ook lastige vrouw
- fótsjër**, de ♦ [Hd. *Pfuscher*]; persoon die door list of leugen mensen misleidt, bedriegt of oplicht
- fótsjkónt**, de ♦ [Hd. *Pfuscher*]; persoon die door leugens of sluwheid mensen oplicht, bedriegt of om de tuin leidt
- fówmëlaer**, de ♦ [Eng. *to fumble*; Hd. *fummeln* (frutselen)]; iemand die stil zit te prullen of heimelijk iets doet
- fówtëlaer**, de ♦ [D. (Rijnl.) *fauteln*; D. (Keuls) *fuutele*]; bedrieger in het spel of persoon die al rommelend bedrieglijk of oneerlijk te werk gaat
- fówtëraer**, de ♦ [van 'fówtëre (foeteren)']; persoon die zijn ongenoegen te kennen geeft en zelfs raast en tiert
- franskëljóng**, de ♦ [Fr. (Brussels Frans; 1739) *fransquillon*]; Vlaming die in België het Frans boven het Nederlands verkiest
- froddäör**, de ♦ [Fr. *fraudeur*; Eng. *fraud* (fraude)]; persoon die m.b.t. belastingen, geldelijk beheer enz. valsheid of bedrog niet schuwt
- fruile**, de ♦ [Hd. *Fräule* (verkleiningsvorm van 'Frau')]; **1** meisje dat het hoog in de bol heeft en veel last heeft van kale kak; **2** spotnaam voor trotse dame uit de lagere stand
- frutsëlaer**, de ♦ [D. (Rijnl.) *fritzeln* (peuteren); Hd. *Pfuscher* (prutser)]; persoon die erg slordig en onbeholpen met de dingen omgaat
- gaansj**, de ♦ [Mnl. *gaent*; Eng. *goose*; Hd. *Gans*]; vrouw (meisje) wier onnozelheid en

- gebrek aan doorzicht meteen opvallen
- gaaplicëpël**, de ♦ 1 jongen die nog niet meetelt; 2 nieuwsgierig mens
- gaapmówl**, de ♦ 1 knaap die nog niets in te brengen heeft; 2 persoon die uit indiscretie dingen wil te weten komen
- gaarstigge**, de ♦ [Kil. *garstigh*; D. (Keuls) *jatsich* (ranzig)]; vieze man of vrouw met een zeer onaangename, ranzige lichaamsgeur
- gaatlékker**, de ♦ persoon die op een gemene en kruipende manier iemand naar de mond praat om iets gedaan te krijgen
- gaerd van 'ne mins**, de ♦ [Mnl. *gaerde* (stok); Kil. *gheerde*; Hd. *Gerte* (roede)]; man die wegens zijn magerte en grootte aan een lange stok doet denken
- galis**, de ♦ [Bargoens *gallish* (misselijk)]; man zonder veel karakter en met zeer weinig ernst
- galjaar**, de ♦ [Fr. *gaillard* (levendige kerel)]; vrolijke kwast, snaak of kerel die vrolijk door het leven gaat
- gammëlleboefër**, de ♦ [Fr. *gamelle*; D. (Zwi.) *Gamelle*]; militair die tijdens militaire oefeningen op het terrein flink smult uit zijn eetketel (gamel)
- geine mins** ♦ persoon die zich onmenselijk gedraagt (bv. det is geine mins, dae kloë(ë)tzak)
- geine proe(ë)përe** ♦ onbetrouwbaar persoon, die zich met louche praktijken inlaat
- geine zujvëre** ♦ individu dat onbetrouwbaar is en niet terugschrikt voor louche zaakjes
- geinën hoe(ë)gvleegër** ♦ iemand wiens intelligentie laag is
- geit**, de ♦ [Eng. *goat*; D. (Zdl.; Oostr.; Zwi.) *Geiß*]; vrouw die of meisje dat dom (dwaas) te werk gaat
- gek stök**, 't ♦ 1 vrouw die aardig en grappig is; 2 wulpse meid
- gëkke fluit**, de ♦ vrouw die erg onnozel is, aan inbeelding lijdt en belachelijk overkomt
- gëkken däöl**, de ♦ [Mnl. *dole*; Eng. *daw*; Hd. *Dohle* (torenkraai, kauw)]; persoon die als een kerkkauw (torenkraai) druk tekeergaat en een grappige en malle indruk maakt
- gëld(sj)wouf**, de ♦ persoon die overdreven inhelig is of hard werkt om het geld
- gëmas vérke**, 't ♦ mens met erg veel overgewicht
- gëmein gëtujg**, 't ♦ gespuis: volkje van laag allooi, o.a. schorem of rapaille genoemd (bv. mèt det gëtujg mós-te diech neet ophawte)
- gëmein stök**, 't ♦ vrouw die mensen laag behandelt en hen dus benadeelt of kwelt
- gëmein suuzjè**, 't ♦ [Fr. *sujet* (individu)]; kerel/vrouw die verachtelijk is omwille van moreel laagstaand gedrag
- gëmein wi-jf**, 't ♦ vrouw die bekend staat om haar gemene en verachtelijke streken
- gëmein(d)ërik**, de ♦ [Hd. *gemeine(r) Kerl*]; schofterig persoon, die niet vies is van vuile, liederlijke gedragingen of streken
- gëmeine bliksëm**, de ♦ [Mnl. *blic* (bliksemstraal)]; in de betekenis van 'kerel' of 'vent' heeft het adjectief bij 'bliksëm' meestal een pejoratieve betekenis; gemene vent, die rotstreken uithaalt en mensen laag behandelt
- gëraemte**, 't ♦ [Hd. *Gerippe*]; persoon die meestal door ziekte, honger of uitputting buitengewoon mager is
- get gësjieëte** ♦ iemand die als kakker opvalt door zijn onconventioneel gedrag en uiterlijkheden als kleding en opmaak

- gëtikde**, de; **gëtókde**, de ♦ iemand bij wie een schroefje los is en die dus niet helemaal bij zijn verstand is
- gëwiksde bliksëm**, de ♦ [‘bliksem’ staat voor ‘kerel’ of ‘vent’]; gewiekste vent, die vooral uit is op eigen (stoffelijk) voordeel
- gëzèt**, de ♦ [It. *gazetta* (een munt, de prijs van een krantje); Fr. *gazette*]; goed geïnformeerde man of vrouw, die elke gelegenheid benut om op de hoogte te blijven en zijn of haar kennis vooral aan anderen wil meedelen
- gifsji-jtër**, de ♦ [Hd. *Giftkröte*]; 1 nijdige en gemene kerel; 2 iemand die vlug en vaak driftig is
- giftig piske**, ’t ♦ jongen die of heerschap dat blijk geeft van nijdigheid en hatelijkheid
- giftigge kni-ÿn**, de ♦ nijdig persoon die vlug giftig wordt of nijdig reageert en die dus bezield is van haat en boosheid
- gipse**, de ♦ [gezicht bestaat a.h.w. uit gips; toont geen emoties]; man die zichzelf en anderen weinig vrijheid veroorlooft en bovendien gemaakt en al te deftig overkomt
- girm**, de ♦ [Kil. *gherme* (ooi(lam))]; zeer mager meisje of jonge vrouw
- glorrie(j)euze zot**, de ♦ iemand die te trots of hovaardig is
- gölzig ménneke**, ’t ♦ [Mnl. *guls* (gulzig); Eng. (dial.) *to golsj* (gulzig zwelgen)]; 1 vraatzuchtig persoon, die schrokachtig eet; 2 erg begerig mens
- gooje bujjël**, de ♦ [bujjël (scrotum) is gebruikt als pars pro toto]; mens die goed is van inborst, maar weinig tegenstand biedt en die dus een lobbis is
- gooje jóng**, de (iron.) ♦ man of jongen wiens gedrag je laakt
- gooje kloë(ë)t**, de ♦ goedgezak of lobbis van wie weinig uitgaat
- gooje**, de (iron.) ♦ persoon wiens handelwijze, uitingen of gevoelens je afkeurt
- gran(t)sjbieës**, de ♦ [veroud. Ned. *granten* (bedelen); MSK *gran()tsje*]; bedelachtig iemand
- grawwëlaer**, de ♦ [‘grauwelen’ is frequentatief van ‘grauwen (snauwen)’]; korzelig of knorrig mens, die vanuit zijn onstemdheid veel moppert en grommelt
- greune pin**, de ♦ persoon die vanuit zijn hebzucht van elke gelegenheid gebruik maakt om zoveel mogelijk in zijn bezit te krijgen en zeker niets of niemand financieel steunt
- greune**, de ♦ zuinig mens die al te zeer met geld en goed bezig is en er al te gretig naar is
- gri-jni-jzër**, ’t ♦ [Mnl. *grinen* (schreien)]; iemand die aanhoudend misbaar maakt of huilt en dus een griener of grienebalk is
- grimmassëmieëkër**, de ♦ [Oudsp. *grimazo*; Fr. *grimace*]; 1 iemand die als bekkentrekker lelijke gezichten trekt; 2 fratsenmaker, die zich aanstelt en onoprecht of geveinsd overkomt
- grin(t)sër**, de ♦ [afleiding van ‘grijnen’ of ‘grienen’; Mnl. *grinsen* (grijnzen); Eng. *to groan*; Hd. *greinen*]; verongelijkt persoon, die zwijgend en in zichzelf gekeerd zit te pruilen, maar er dus niet over wil spreken
- groë(ë)t bakkës**, ’t ♦ [Mnl. *backe* (kinnebak); Hd. *Backe* (kaak)]; iemand die brutaal en onbeschoft spreekt
- groë(ë)t kènd(sj)**, ’t ♦ man die handelt als een kind en dus kinderachtig is
- groë(ë)t lëwejt**, ’t ♦ snoever, opschepper, persoon die op hoge toon onzin vertelt
- groë(ë)te mówl**, de ♦ persoon die als

- lefschopper veel drukte maakt en te pas en te onpas zijn mondje roert
- groe(ë)te nul**, de ♦ [Fr. *nullité*]; mens die niets betekent of niets weet en die dus een nulliteit is
- groeëtmówl**, de ♦ [Hd. *Großmaul*]; iemand die als grootspreker sterk overdrijft of opschept
- grómmëlaer**, de ♦ vaak mistevreden persoon, die t.g.v. zijn geprikkeldheid, humeurigheid of ontstemdheid vaak moppert en die dus een grompot is
- gruu(ë)ts dènk**, 't ♦ meisje dat met enige rechtmatigheid blijk geeft van een sterk eergevoel en zelfbewustzijn
- gruu(ë)tse bók**, de ♦ man die zijn trots en/of hoogmoedigheid wat al te duidelijk laat blijken
- gruu(ë)tse pin**, de ♦ man die zich (al dan niet gerechtvaardigd) boven anderen verheven voelt
- gruu(ë)tsën aap**, de ♦ persoon die al te trots is op geleverde of vermeende prestaties
- haenke vuurop**, 't ♦ persoon die bij de aanstokers is als er een streek wordt uitgehaald, die er altijd bij de eersten bij is en die zich al te duidelijk laat gelden
- haenke**, 't ♦ **1** autoritair, bedillerig man, die graag de baas over anderen speelt; **2** bijdehand persoon, die op zijn strepen staat; **3** in seksueel opzicht viriele man; **4** macho
- hampëläman**, d'n ♦ [Vnnl. *humpelen* (knoeien); Hd. *Hampelmann* (hansworst); Hd. *hampeln* (spartelen)]; man die onhandig en sukkelachtig is in wat hij doet
- hankëtëpótsj**, de ♦ vrouw die slordig gekleed is en onachtzaam en onordelijk is in haar werk en in haar gedragingen
- hannës**, d'n ♦ [D. (Rijnl.) *Hannes* (domme man)]; onhandige man of jongen, die ook wat dommig of sullig is
- hapsjaar**, d'n ♦ [Fr. *happe-chair* (van Fr. 'happer (vastnemen' en 'chair (vlees)'); vrek of inhalige kerel
- haspëlaer**, d'n ♦ [Hd. *haspeln* (haastig, onhandig werken)]; mens die op sullige, knoeierige en/of onhandige wijze te werk gaat
- hawve zot**, d'n ♦ iemand die niet heel wijs is
- hawvëgare**, d'n ♦ persoon die in zijn doen en laten buiten de lijntjes kleurt waarmee hij in ongunstige zin opvalt en die een dwaas of idioot is
- hëgkënavvëkaot**, d'n ♦ [Eng. *hedge-lawyer*]; **1** persoon die als advocaat zijn vak niet goed verstaat; **2** man die onbevoegd is als advocaat
- heilig buu(ë)nke**, 't ♦ persoon die overdreven vroom is en dus kwezelachtig religieus is
- heilig vaat**, 't ♦ [Hd. *heilige Gefäße* (heilige vaten)]; persoon die een opvallend vroom en godvruchtig leven leidt
- heimëlikke nóndëdzjuu(ë)**, d'n ♦ persoon die uit gluisperigheid en gemeenheid in het geniep (meestal verkeerd) handelt
- heimëlikke**, d'n ♦ [Mnd. *heimelijc* (geheim, verborgen); Hd. *heimlich*]; iemand die op een gluisperige (geniepig) manier dingen doet die niet deugen en die hij dus aan het oog onttrekt
- heimëlikkën däögëneet**, d'n ♦ geniepig, vals, huichelachtig en slecht mens
- heipieërëlink**, d'n ♦ inwoner van de zandige landstreek in het noorden van België (bv. (uitdr.) 'ne Maasvès bit neet in 'nën heipieërëlink (een Maaslander huwt geen partner uit de Kempen)
- heit stök**, 't ♦ vrouw die een sterke

- geslachtsdrift voelt en er blijk van geeft
- heit wi-jf**, 't ♦ vrouw met hoog libido, die haar geslachtsdrift niet verbergt
- heite bliksëm**, d'n ♦ iemand die zo geil (wellustig) is als boter en dus een sterk seksueel verlangen heeft
- heite bók**, d'n ♦ vrouwengek met hoog testosterongehalte; man die op zinnelijk genot belust is of van zinnelijke lust blijk geeft en dus een geilaard is
- heite teef**, de ♦ vrouw die haar wellustigheid en zinnelijkheid niet verbergt
- heite**, d'n ♦ hitsige of geile man of vrouw
- heitën dujvël**, d'n ♦ hitsige man
- heitën hëngs**, d'n ♦ man die zich als wellusteling aan de wellust overgeeft of die van geilheid blijk geeft
- heitën tókkër**, d'n ♦ [D. (Rijnl.) *Tuckert*]; man die van zucht naar zinnelijk genot getuigt en wiens zinnelijke begeerte erg sterk is
- heitërik**, d'n ♦ man die seksueel snel geprikkeld is
- heitzak**, d'n ♦ man die van al te grote hitsigheid blijk geeft
- heks van e wi-jf**, de ♦ feeks, helleveeg of onvriendelijke vrouw
- heks**, de ♦ [Hd. *Hexe*]; **1** onvriendelijke, haast vijandige vrouw; **2** lelijke vaak oude vrouw
- hélle**, d'n ♦ man die meedogenloos en niet toegevend maar daarom niet onbillijk is
- hëngs**, d'n ♦ [Mnl. *henxt*; Oudeng. *hengest*; Hd. *Hengst*]; **1** sterk, energiek man, die blijk geeft van innerlijk vuur; **2** man die hunkert naar zinnelijk genot
- hëngstëboor**, d'n ♦ **1** man die zich ruw, grof en onbeschoft gedraagt; **2** hooghartig man
- hënsëlaer**, d'n ♦ [D. (Rijnl.) *hänseln* (bekvechten)]; persoon die graag twist, kibbelt, pest of plaagt
- hie(ë)ring**, d'n ♦ [Eng. *herring*; D. (Rijnl.) *Häring*; Hd. *Hering*]; man die veel te mager is
- hitisge teef**, de ♦ mannenvreetster met grote geslachtsdrift
- hittëpëtit**, d'n ♦ [reduplicerende vorming; eerste deel 'hit' is waarschijnlijk 'halfwassen vrouwelijke dienstbode']; persoontje dat nooit stilzit en altijd bedrijvig is
- hoe(ë)r**, de; **hoor**, de ♦ vrouw die zich mits betaling prostitueert
- hoe(ë)vaardsbujjël**, d'n ♦ bijzonder hoogmoedig en verwaand mens
- hoeërëbók**, d'n ♦ [Hd. *Hurenbock*]; man met (te) veel geslachtsdrift, die graag gebruik maakt van de diensten van prostituees
- hoeërëjieëgër**, d'n ♦ man die regelmatig naar de hoeren loopt
- hoeërëjónk**, 't ♦ [Hd. *Hurensohn*]; **1** onwettig of onecht kind; **2** listig en laag of gemeen mens
- hoeërëntókkër**, d'n ♦ [D. (Rijnl.) *Tuckert*]; man die regelmatig naar de hoeren loopt
- hoevaerdig nès**, 't ♦ meisje dat al te trots, verwaand en dus hoogmoedig is
- hón(d)skloe(ë)tëman**, d'n ♦ laf en verachtelijk mens, die we een hondsvot noemen
- hón(d)svot**, de ♦ [Hd. *Hundsfott*]; persoon die niets betekent en vaak ook niet deugt
- hónd**, d'n ♦ [Hd. *Hund*]; gemeen, verachtelijk of nietswaardig mens
- hóngërli-jjër**, d'n ♦ [Hd. *Hungerleiter(in)*]; persoon die als arme stakker met een erg gering inkomen moet rondkomen

- hoon**, de ♦ [Hd. *Huhn*]; persoon die aan de domme en naïeve kant is
- houtëre klaos**, d'n ♦ [Hd. *hölzerner Typ*]; 1 stram mens die zich moeilijk beweegt; 2 ontoeschietelijk persoon
- houtëre**, d'n ♦ persoon die onhandig en/of stijf en stram is
- hówkvot**, de ♦ mens die gevoelig is voor kou en dus een koukleum is
- hówsdówf**, de ♦ [Hd. *Haustaube*]; huiselijk mens, die nooit uitgaat
- hówsdujvël**, d'n ♦ persoon die binnenshuis bijzonder willekeurig, onredelijk en despotisch te keer gaat
- hówsmös**, de ♦ iemand die graag thuis is, het huis niet graag verlaat of uitgaat
- hujchëlaer**, d'n ♦ [Mhd. *huchelen*; Hd. *Heuchler*]; 1 persoon die zich anders of beter voordoet dan hij is; 2 persoon die bepaalde gevoelens (bv. liefde) voorwendt
- hujjëlpot**, d'n ♦ [Mnl. *hoedelen* (knoeien); D. (Zwi.) *hudeln* (luieren)]; kouwelijke luiaard, die graag bij de kachel zit
- huuëtëmëtuuët**, d'n ♦ sukkel, rare kerel die we in het AN een hotemetoot noemen
- ieël**, d'n ♦ [Hd. *Aal*]; vent die als gladjanus bijzonder gewiekst en vlot is
- ieëzël**, d'n ♦ [Hd. *Esel*]; 1 ezel van een vent; 2 dom mens; 3 koppig persoon
- ieëzëlskop**, d'n ♦ [Hd. *Esel*]; dom mens of domoor
- iepëkrieët**, d'n ♦ 1 mager en onvriendelijk persoon [mensen gaven soms oneigenlijke betekenis aan moeilijke woorden]; 2 persoon wiens huichelarij en schijnheiligheid ten zeerste storen
- i-jsbaer**, d'n ♦ [Hd. *Eisbär*]; hatelijk, onaangenaam, nors mens die doet ijzen (gruwen, griezelen)
- i-jskas**, d'n ♦ vrouw die in seksueel opzicht ongevoelig is
- i-jskawwe**, d'n ♦ ongevoelig, koud persoon, die tevens onverstoorbaar kalm blijft bij zelfs de hevigste emoties
- i-jzëgrim**, d'n ♦ [uit 'i-jze (huiveren van schrik)' + grimmig]; 1 knorrig, onaangenaam, hatelijk mens, m.a.w. een iezegrim of nurk; 2 persoon met grimmig gelaat
- i-jzërvrieëtër**, d'n ♦ 1 militair die ruw en hard is; 2 iemand die niet bang is van een robbertje vechten of er zelfs tuk op is en dus een vechtjas is
- ingëbeelde gek**, d'n ♦ hoogmoedig of pedant mens, die getuigt van dwaze hoogmoed of die verwaand spreekt
- ingëmaak vérke**, 't ♦ afschuwelijk gierig persoon, die als schrapper iedere euro twee keer omdraait vóór hij hem uitgeeft
- intërsantmieëkër**, d'n ♦ persoon die gemaakt doet en uit aanstellerij de aandacht wil trekken
- jaag**, de ♦ [gew. Ned. jachteduivel]; persoon die koortsachtig, gejaagd en nerveus werkt
- jaagsmaal**, de ♦ [D. (Rijnl.) *jatzen* (op stap gaan)]; persoon die altijd onderweg is
- Jan lëwejt**, de ♦ persoon die veel lawaai (kouwe drukte) op zijn lijf heeft
- janhagël**, 't ♦ onbelangrijk volk dat vaak ook onbetrouwbaar en gemeen is en dat we in het AN gepeupel, plebs of gespuis noemen
- jankër**, de ♦ [D. (Nd.) *janken* (huilen)]; 1 persoon die al te onbeheerst uiting geeft aan zijn emoties en al te vlug in huilen uitbarst; 2 huilbaby
- Jan-m'n-kloe(ë)te**, de ♦ kerel zonder ethische

- normen of morele waarden
- janmieëkër**, de ♦ man die zich graag in de belangstelling werkt met zijn gedrag of met totaal onbelangrijke prestaties en die we dus een aansteller noemen
- jaoknikkër**, de ♦ [Hd. *Jasager*]; volgzzaam mens, die bij gebrek aan eigen mening op alles ja zegt
- jassëndrejjër**, de ♦ **1** persoon die uit winstbejag of eigenbelang te gemakkelijk de huik naar de wind hangt; **2** iemand die als een weerhaan met alle winden meewaait en dus erg onbestendig is
- jats**, de ♦ [D. (Rijnl.) *jatzen* (op stap gaan)] vrouw die niet graag thuis is en bijgevolg veel uithuizig is
- jéngelaer**, de ♦ [Eng. *to jangle* (schril klinken, jengelen)]; **1** jengelkont die op dwingende manier huilt; **2** kind dat op huilende toon onophoudelijk zeurt
- jéngelkónt**, de ♦ [Eng. *to jangle* (schril klinken, jengelen)]; persoon die (kind dat) dwingend en gedurig huilt of zeurt
- jénsér**, de ♦ [Bargoens *jénse*; van Jiddisch ‘*Jowen* (Griek)’; de Grieken hadden de reputatie niet eerlijk te spelen]; iemand die iemand anders graag plaagt om hem kwaad te maken of te treiteren (sarren)
- joe(ë)d**, de ♦ [Mnl. *jode*; Eng. *Jew*; Hd. *Jude*]; **1** bedrieger, oneerlijk mens; **2** al te handige, gewiekste zakenman
- jóng met**, de ♦ [‘met’ is ‘geit’, een pejoratieve aanduiding voor ‘jonge vrouw’]; nog jonge vrouw, die graag zeurt
- jónk**, ’t ♦ [verkorting van ‘jongen’; pejoratieve connotatie]; kind dat zijn omgeving last bezorgt
- jówdas**, de; **jujdas**, de ♦ [verwijst naar apostel Judas; Eng. en Hd. *Judas*]; pestkop; vals en verraderlijk mens
- jud**, de ♦ persoon die op sluwe wijze en met valse beloftes anderen geld of bezittingen afhandig maakt en die dus een afzetter of woekeraar is. (Joden werden beschouwd als al te handige zakenmannen.)
- juddëmarsjang**, de ♦ al te handig persoon die voor zijn producten woekerprijzen vraagt en zo klanten afzet
- juffrouwke**, ’t ♦ man die zich onmannelijk en verwijfd aanstelt
- k(ë)nón**, ’t ♦ [vergelijkende benaming]; vrouw die weerzinwekkend zwaarlijvig is
- kaal fluit**, de ♦ vrouw die (meisje dat) hoogmoedig is
- kaal geit**, de ♦ vrouw die (meisje dat) vanuit een te hoge dunk van zichzelf zich hoogmoedig gedraagt
- kaal mēdam**, de ♦ dame die vanuit haar hoogmoed kapsones heeft en bijgevolg veel noten op haar zang heeft
- kaddee**, de ♦ slimme en gladde kerel die niet ongevaarlijk is en als linke kerel tot allerlei streken in staat is
- kadottër**, de ♦ [voorvoegsel ‘ka’ en ‘dodderen (slaperig zijn)’]; klein persootje dat dom en stumperig en bijgevolg onbenullig is
- kaekër**, de ♦ [Kil. *kackelen*; D. (Rijnl.) *käken* (schril schreeuwen)]; persoon die zonder veel kennis van zaken op hoge toon spreekt of pocht
- kaekkónt**, de ♦ [D. (Rijnl.) *käken* (schril schreeuwen)]; iemand die huilend of schreeuwend uiting geeft aan zijn onbehagen
- kaffër**, de ♦ [Arabisch *kāfir* (ongelovige)]; vent die als vlegel of stommerd uitblinkt in domme streken

- kakjónk**, 't ♦ kwajongen die als broekje nog niets in te brengen heeft en daarom niet meetelt
- kakkër**, de ♦ [Lat. *cacare*; Mnl. *cacken*; Eng. *to cack*; Hd. *kacken*]; druktemaker met weinig innerlijke waarden en die met dingen die voor iedereen zichtbaar zijn, wil opvallen
- kakkónt**, de ♦ persoon die in ongunstige zin opvalt met zijn branie en die een druktemaker of aansteller is
- kakmëdam**, de ♦ ['kak' is bedoeld om negatieve connotatie op te roepen]; opgedirkte en verwaande dame
- kakmieëkër**, de ♦ **1** persoon die altijd wil opscheppen en dus een braniemaker, geurmaker of bluffer is; **2** praatjesmaker die opvalt door zijn drukte, bluf of verwaandheid
- kale bujjël**, de ♦ man die niet alleen een grootspreker is, maar die ook blij geeft van kale kak of kale drukte
- kale Jan-m'n-kloe(ë)te**, de ♦ opschepperig persoon, die eigenlijk een klootzak is
- kale sji-jt**, de ♦ mensen die (volk dat) een sterke geneigdheid tot pronken vertoont
- kale sji-jtër(d)**, de ♦ persoon die zich als hovaardig druktemaker met uiterlijkheden wil onderscheiden
- kale stinkërd**, de ♦ iemand die uit hoogmoed al te trots en verwaand is
- kale**, de ♦ **1** hoogmoedig persoon vol ingenomenheid met zichzelf; **2** persoon die als pronker met zijn pronkerij in de kijker loopt
- kâlmieëkër**, de ♦ persoon met veel praatjes en inbeelding en dus een praatjesmaker
- kamëroëli-jfant**, de ♦ erg oebes persoon met een omvang als van een olifant
- kampëjówn**, de ♦ [Fr. en Eng. *champion*]; ironisch voor een sukkelaar die van wat hij zou moeten kunnen niet veel terecht brengt
- kannaj**, de ♦ [It. *canaglia*; Kil. *kanaelie*; Fr. *canaille* (smeerlap)]; vrouw van laag gedrag, die zich dus gemeen aanstelt
- kapstok**, de ♦ persoon die zeer mager is
- kaptejn**, de ♦ [me. Lat. *capitaneus* (van 'caput (hoofd)'; Fr. *capitaine*]; vrouw die zich als een haabaai en dus ruw en kijfziek gedraagt
- karhëngs**, de ♦ boerenkinkel, die op een lompe, onbeschaafde en plumpe manier door het leven gaat, vaak door gebrek aan opvoeding
- karrësëlpaerd**, 't ♦ vrouw die zwaar en fors gebouwd is en die doet denken aan een paard(je) in de vroegere draaimolen
- karrottëntrekkër**, de ♦ [Fr. *carottier*]; persoon die als profiteur of lijntrekker op allerlei al dan niet geoorloofde manieren zijn voordeel doet
- karrottjee**, de ♦ [Fr. *carottier*]; persoon die onaangename verplichtingen niet nakomt en er zich op listige wijze aan onttrekt
- kattëkop**, de ♦ [Hd. *Katzenkopf*]; **1** aanhanger van een klerikale partij; **2** spottend voor 'katholiek'
- kawd kujke**, 't ♦ kouwelijk mens en dus een persoon die erg slecht tegen de kou kan
- kawf van 'ne mins**, 't ♦ onnozelaar; sufferd; domoor; lomperd; kinkel
- kawf van Mozës**, 't ♦ goedzak of goeie sul, die je, wegens zijn domheid, alles wijs kan maken
- kawf**, 't ♦ [Eng. *calf*; Hd. *Kalb*]; **1** lomperd, sul, sukkel of kinkel, die onbeschoft is; **2** goedzak

- kawfskop**, de ♦ sul of onnozele bloed die je alles wijs kan maken
- kawkónt**, de ♦ persoon die als koukleum slecht tegen de kou kan
- kawnaas**, de ♦ persoon die gevoelig is voor de kou en dus kouwelijk is
- kazëlaer**, de ♦ [D. (Keuls) *quasele*; Hd. (inform.) *quasseln*]; iemand die als praatgraag persoon een gesprek voert over alledaagse dingen
- kazëlkónt**, de ♦ [D. (Rijnl.) *quaseln*]; vrouw die graag wauwelt, gemoedelijk praat of beuzelpraatjes verkoopt
- kazzakkëndrejjër**, de ♦ [MSK 1709 *casack*; Sp. *casaca*; It. *casacca*; Fr. *casaque*]; onbestendig mens, die van partij verandert naarmate de omstandigheden dit raadzaam of voordelig schijnen te maken
- kë(r)nalie**, de ♦ [Kil. *kanaelie* (uitschot); Fr. *canaille* (schoft); Hd. *Kanaille* (gemeen vrouwspersoon)]; verachtelijke vrouw, die anderen gemeen behandelt en die gemene streken uithaalt
- keemël**, de ♦ [Gr. *kamèlos*; Lat. *camelus*; Eng. *camel*; Hd. *Kamel*]; stommeling, domoor of iemand die geen aandacht schenkt aan wat rondom hem gebeurt
- kéffer**, de ♦ ['keffen' is klanknabootsend gevormd]; persoon met grote mond, die als druktemaker tekeergaat of machteloos schimpt
- këmediejant**, de ♦ [Fr. *comédien*; Hd. *Komödiant*]; aansteller of veinzer, die vaak ook een huichelachtig iemand is
- kémphaan**, de ♦ vechtjas die vanuit zijn vechtnatuur het graag opneemt tegen anderen om zijn gelijk te halen en die dus een twistzoeker is; levert, als een këmphaan (de vogel), vooral schijngevechten
- kemphaenke**, 't ♦ vechtlustig persoon, die zich fysisch graag meet met anderen en dus een twistzoeker is, maar het meestal houdt bij schijngevechten
- këpotte mös op häör nès**, de ♦ man die omwille van een erectiestoornis in seksueel opzicht tegen zijn wil en verlangen impotent is
- kérkesnès**, de ♦ [kérke (woonwagen)]; mens(en) die qua rang en stand onaanzienlijk is (zijn) en/of moreel verachtelijk is (zijn)
- kérkesvolk**, 't ♦ [mensen die in 'kérkes (woonwagens)' leven]; volk dat zich gemeen gedraagt en daarom minderwaardig is
- kërnóffël**, de ♦ [Kil. *karnoffel*; D. (reg.) *Karnüffel*, *Karnöffel* (grove mens)]; furie, feeks of helleveeg die vaak ook een vals wijf is
- kërzjeuzënaas**, de ♦ [Lat. *curiosus* (nieuwsgierig); Fr. *curieux*]; persoon die op een opdringerige en indiscrete manier alles wil weten, horen en zien
- këstaar**, de; **kastaar**, de ♦ [Fr. (B.) *castard*, *gaillard*]; persoon die allerlei dingen probeert, maar hoewel slim, nergens in slaagt of nergens echt voor deugt
- kichëlaerstër**, de ♦ [D. (dial.) *kachen*; Hd. *kichern*]; vrouw die half gesmoord lacht of steeds zit te giechelen als een giechel
- kie(ë)skop**, de ♦ Hollander, met als vermeende eigenschappen bekrompenheid, zuinigheid en hoge kaasconsumptie
- kieërël van niks**, de ♦ man zonder enige (innerlijke) waarde of betekenis
- kievëlaer**, de ♦ [Mnl. *kevel* (kaak, kinnebak); D. (Nd.) *Keve* (kaak); Hd. *Kiefer* (kaak, kinnebak)]; iemand die altijd aanmerkingen heeft over het eten

- kinkël**, de ♦ [16de eeuw *kinckelboer* (lomperd)]; onbeschofte, ongemanierde en lompe man
- kiskënadëmieëkër**, de ♦ [Fr. *gasconade* (de Gasconjers waren pochers); D. (Rijnl.) *Kaskenaden*]; iemand die van alles en vooral van zichzelf veel ophef maakt
- kismënkloe(ë)te**, de ♦ **1** kloothannes die per definitie een saai, sullige en domme vent en een ezel is; **2** rotvent, rotzak
- kladdëraer**, de ♦ iemand die morst en knoeit
- kladzëbuizër**, de ♦ [letterlijk: iemand die de ‘kladze (kletsen)’ uitdrinkt]; man die als parasiet op al dan niet geoorloofde manier zijn voordeel haalt of op kosten van anderen leeft
- kladzjoe(ë)r**, de ♦ [Kil. *cletsoore* (zweep)]; betekenisevoluitie naar ‘iemand die je figuurlijk om de oren slaat, een roddeltante’]; kletstante die kletsverhalen of roddelpraatjes vertelt
- klagër**, de ♦ [Mnl. *clagen* (droefheid uiten)]; iemand die vaak zijn misnoegen en ontevredenheid uit
- klaos**, de ♦ ontoeschietelijk, stijf mens, die we als een klaas of een kinkel omschrijven
- klatsj**, de ♦ [Hd. *klatschen* (roddelen, kletsen, kwebbelen); *Klatsche*]; vrouw die uitblinkt in leugenachtig en dwaas gepraat, beuzelpraat dus
- klatsjkónt**, de ♦ [Hd. *klatschen*]; **1** klikspaan; **2** persoon die eindeloos wauwelt en dus beuzelpraatjes houdt
- kleer (van ’ne mins)**, de ♦ [Mnl. *cliere*]; vervelend en zelfs onuitstaanbaar persoon en dus een etter, eikel of mispunt
- klei kènd(sj)**, ’t ♦ **1** persoon die op plaatsen waar het niet verwacht wordt, erg onmondig en dus als een kind handelt, met name door onnozel, laf of zonder flinkheid op te treden; **2** volwassene die in zijn handelingen als een kind is, flauw en zonder waardigheid of flinkheid
- klei leech(sje)**, ’t ♦ persoon met weinig intelligentie
- klei piske**, ’t ♦ [woorden die verband houden met het urogenitale, zijn altijd bedoeld om te kwetsen]; **1** onnozel ventje; **2** aanstellerig typetje
- klétskop**, de ♦ [of dit woord een scheldwoord is, hangt af van context en intonatie; D. (Rijnl.) *Klatschkopf*; Hd. *Kahlkopf*, *Glatzkopf*, *Glatze*]; persoon die kaalhoofdig is of dat nagenoeg is
- klétswi-jf**, ’t ♦ [Hd. *Klatschbase*]; praatzieke vrouw, die alsmaar wauwelt, kwekt of beuzelpraatjes verkoopt en dus een kletstante is
- kli-jjékakkër**, de ♦ [kli-jje (zemelen); AN zemelen (vervelend of kleingeestig zijn)]; **1** iemand die haast aanhoudend en op een vervelende wijze praat, vragen stelt en zo meer ; **2** pietluttig iemand die peuterig is van denkwijze, die een zanik, droogstoppel of een zemelaar(ster) is
- kloe(ë)t(ë)mazzjaor**, de ♦ [eerste woorddeel geeft aan dat wat in het tweede woorddeel genoemd wordt, erg vervelend of slecht is]; man die beperkt van verstand en naïef is en idioot handelt
- kloe(ë)t**, de ♦ [Mnl. *clout* (bol, bal), *klot* (teelbal); D. (Rijnl.) *Klut* (sukkelaar)]; persoon die omwille van zijn laag gedrag of waardeloze prestaties een verachtelijk mens is
- kloe(ë)tëkieërël**, de ♦ [eerste woorddeel betekent ‘onaangenaam’, ‘slecht’ of ‘vervelend’]; waardeloze vent, die alleen maar ellende veroorzaakt

- kloe(ë)tëmarsjang**, de ♦ [eerste woorddeel geeft aan dat het tweede woorddeel minderwaardig is]; persoon die op bedrieglijke of misleidende wijze anderen geld afhandig maakt of om de tuin leidt
- kloe(ë)tëwi-jf**, 't ♦ [eerste woorddeel geeft aan dat de vrouw beroerd of lamlendig is]; vrouw die alleen maar voor problemen zorgt
- kloe(ë)tzak**, de ♦ ['kloe(ë)t' versterkt het al negatieve 'zak']; **1** sukkelachtig of ezelachtig man; **2** smeerlap of beroerling en dus een verachtelijk mens, die zich zeer slecht gedraagt
- kloe(ë)tzékske**, 't ♦ [minder sterk dan 'kloe(ë)tzak']; arm, sukkelachtig mens
- klómmëlaer**, de ♦ [D. (Rijnl.) *klummeln* (prutsen)]; man die ondegelijk of onvoldoende werk verricht
- klómmëljanës**, de ♦ [het gebruik van 'janës' in een samenstelling suggereert een negatieve connotatie; Janus was de Italische godheid met twee aangezichten]; man die graag prutst en dus met prutsige bezigheden aan de slag is
- klómpëklaos**, de ♦ persoon die niet vlug en vaardig is en bijgevolg niet handig met dingen omgaat
- kloonj**, de ♦ [Fr. en Eng. *clown*; Hd. Clown]; persoon die zich als een hansworst belachelijk en aanstellerig gedraagt
- klophèngs**, de ♦ [teelballen van een hengst werden vroeger met een houten hamer bewerkt om hem in een ruïne te veranderen]; **1** beroerling of ellendeling die een slecht en verachtelijk mens is; **2** vechtersbaas
- klöppël**, de ♦ [Mnl. *chluppel*; Hd. *Knüppel*]; persoon die ongemanierd en dom te werk gaat
- klujzënaer**, de; **klówzënaer**, de ♦ [Lat. *clausum* (afgesloten ruimte); Mnl. *chuse-naer*; Hd. *Klausner*]; mens die als een kluizenaar graag alleen is en het gezelschap van anderen dus niet zoekt
- klungëlaer**, de ♦ [D. (reg.) *klüngeln* (beuzelen, rondscharrelen)]; prutser of knoeier die erg onhandig te werk gaat
- kluuënës**, de ♦ [Rotwelsch *Kluns* (hond, hondsvot); AN *kluns* (sufferd)]; klunzige man
- knaaje**, de; **kannaalje**, de; **kë(r)nalie**, de; **kannaj**, de ♦ [Kil. *kanaelie* (uitschot); Fr. *canaille* (smeerlap)]; gemene vrouw, die anderen het leven zuur maakt en onredelijk is in houding en reacties
- knaawël**, de ♦ ['knauwelen' is gewestelijk Nederlands voor 'wauwelen']; **1** klein persoon; **2** onbetekenend persoon
- knejwëlke**, 't; **knejjëlke**, 't ♦ [van 'knauwelen'; gewestelijk Nederlands voor 'wauwelen', waarvan de gewestelijke betekenis 'treuzelen' is]; klein kind, dat lichamelijk of geestelijk achterop bleef
- kni-jñ**, de ♦ [Mnl. *con(n)ijn*; Oudfr. *conin*; Hd. *Kaninchen*]; venijnig persoon, die vaak boosaardige of lasterlijke praat verkoopt of giftig antwoordt
- kni-jnskop**, de ♦ vlug geprikkeld en zenuwachtig persoon, die venijnig uit de hoek kan komen en die een kniezer is
- kni-jzër**, de ♦ persoon die al te veel met zelfbeklag bezig is en alles somber inziet
- knóddël**, de ♦ [Mnl. *cnode* (knobbel); D. (Zdl. en Oostr.) *Knödel* (balletje van vlees of deeg)]; meisje dat (vrouw die) klein en erg dik is
- knoe(ë)jër**, de ♦ **1** onbeholpen of slordig persoon; **2** onbekwaam werker; **3** oneerlijke rommelaar
- knoe(ë)jlap**, de ♦ **1** persoon die met eten

- morst; **2** persoon die slecht of slordig werk aflevert
- knoc(ë)jpot**, de ♦ **1** iemand die knoeierig, slordig, prutserig of flodderig te werk gaat; **2** knoeikont die morst of knoeit bij het eten
- knocëtërpot**, de ♦ [Mnl. *cnoteren*, *cnueteren*; Hd. *knötern*]; persoon die vaak op een storende manier moppert, knort of grommelt en dus een mopperaar of grommelaar is
- knóflocëkvrieëtër**, de ♦ [Mnl. *cnoflooc*; Hd. *Knoblauch*]; man wiens adem vaak een knoflookgeur heeft
- knórpot**, de ♦ persoon die gemakkelijk uit zijn humeur raakt en die daarom als brompot vaak knorrig en korzelig reageert
- knóws**, de ♦ [Mnl. *cnorre* (knoest); Hd. *Knorren* (knoest)]; man die gedrongen is van gestalte en dus kort en breed gebouwd is
- knówt**, de ♦ [Hd. *Knauser*]; man die overdreven zuinig en dus een krentenkakker is
- knuddëlaer**, de ♦ [knuddële (knoeien) doet denken aan het AN-woord knudde]; knoeier of prutser
- knuddëlke**, 't ♦ [knuddële, een afleiding van 'knoedel (deegbal, meelklomp)'; D. (Zdl. en Oostr. *Knödel* (balletje van vlees of deeg)]; erg mollig meisje dat ook klein van gestalte is
- knuu(ë)r**, de ♦ [van 'knuuëtëre (brommen, kniezen, knorren)']; **1** man die al dan niet binnensmonds gromt en mort en die dus een brompot is; **2** man die als grommelaar blijk geeft van ongenoegen
- knuuëtëraer**, de ♦ [woord is klankexpressief; Mnl. *cnueteren*; Vnnl. *cnoteren*; Hd. *knötern*]; persoon die vanuit zijn ontevredenheid opmerkingen maakt die meestal zeer storend zijn
- koeëlbak**, de ♦ vrouw die als prostituee haar 'clientèle' onder de mijnwerkers vond
- koesj**, de ♦ [Fr. *cochon*]; man die erg vrekkelig is en zich ook zo laat kennen
- kojboj**, de ♦ [Eng. *cowboy*]; persoon die conventies en regels met de voeten treedt
- kollaerig ménke**, 't ♦ persoon die regelmatig in woede geraakt en dan in een Franse colère schiet
- kómmëndant**, de ♦ [Lat. *commendare*; Fr. *commander*]; persoon die alsmaar bevelen uitdeelt
- kómplëmèntëmicëkër**, de ♦ [Fr. en Eng. compliments (plichtplegingen, vormelijkheden)] persoon die zich met zijn aanstellerig gedrag onpopulair maakt
- kónkëlaer**, de ♦ [afleiding van 'konkel (draai, bocht)']; iemand die niet eerlijk maar met slinkse streken en heimelijk tewerkgaat
- kóntëkrówpër**, de ♦ persoon die met aanhaligheid en liefdoenerij door een ander iets gedaan probeert te krijgen
- kóntëlékker**, de ♦ persoon die zich al te gemakkelijk tot gevele verlaagt om in de gunst te komen van wie hem voordeel oplevert en die dus een gatlikker is
- kóntënuuëkër**, de ♦ homoseksueel die de Griekse beginselen is toegegaan of 'het' op zijn Grieks doet en dus anaal coïteert
- kóntraere**, de ♦ [Fr. *contraire* (tegengesteld)]; persoon die opvalt door zijn domme tegenspraak en tegenstribbeling
- kop en kónt**, de ♦ [definitie in Maaseikers: eemës dae allës kort bi-j(j)ein haef stoeën]; persoon met een lichaamslengte die ver beneden het gemiddelde ligt
- ków (van 'ne mins)**, de ♦ [Mnl. *coe*; Eng. *cow*; Hd. *Kuh*]; persoon met een beperkt verstand

- krabbër**, de ♦ ['krabben' is in gewestelijk Nederlands 'ploeteren']; student die er ondanks de nodige inspanningen nauwelijks of niet komt (met krabben en bijten (met heel veel moeite))
- krabbieja**, de ♦ [de man riep steeds 'Krabbieja, lékka, lékka!']; vreemdeling die uit Afrika komt, met name een leurder uit dat werelddeel en dat vooral tijdens het interbellum
- kradzjël (van e kènd(sj))**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Krabbes*]; onverzorgd kind
- kreng van e wi-jf**, de ♦ vrouw die als mispunt of secreet ook vervuld is van boosheid en kwaadaardigheid
- krènt**, de ♦ vrouw die geld opspaat en de hand op de knip houdt (gierig is)
- krèntëkakkër**, de ♦ 1 kleingeestig, bekrompen persoon; 2 persoon die vrekkelig is
- krëpuul**, 't; **krappuul**, 't ♦ [Fr. *crapule*; Hd. *Krapüle*]; volk van zeer laag allooi, gepeupel of gespuis genoemd
- krëpuulke**, 't ♦ persoon die zich crapuleus (gemeen) gedraagt en dus een schoft of smeerlap is
- kribbëbi-jtër**, de ♦ [Hd. *Krippenbeißer*]; lastig mens, die graag disputeert, krakeelt of ruzie zoekt
- krimmëneel**, de ♦ [Lat. *crimen* (misdadig); Fr. *criminel(le)*; Hd. *Kriminelle(r)*]; persoon die als misdadiger vreselijke dingen doet
- krittëkastër**, de ♦ [Gr. *kritikos* (beoordelaar); Fr. *critiquer*; Eng. *to criticize*; Hd. *kritisieren*]; persoon die storend vaak kritiek uitoefent en vit
- króddël, de; kruddëlke**, 't ♦ [Mnl. *crode* (pad); Kil. *krodde*; Hd. *Kröte* (pad, klein kind)]; kleine en dikke vrouw
- kroeëts**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Krötsch*; D. (Keuls) *Krötsch*]; 1 klein, onbeduidend persoontje; 2 ziekelijk of klein gebleven persoon
- krómme**, de ♦ persoon die misvormd ter wereld kwam of ten gevolge van ziekte of ongeluk kreupel of mank raakte
- krówkëstop**, de ♦ [Mnl. *cruyke*; Hd. *Krug*; Mnl. *stoppe*]; man met kleine, gedrongen gestalte
- krówpkónt**, de ♦ [Hd. *Kriecher*, *Arschkriecher*]; persoon die op onsympathieke wijze en al te kruiperig iemands ijdelheid probeert te strelen om in zijn (haar) gunst te staan en die dus een hielenlikker is
- krump(vot)**, de ♦ [Mnl. *crimpen*, *crempen*; 16de eeuw *fotte*; Hd. *Fotze*]; iemand die het erg vlug koud heeft en zich bij voorkeur dicht bij een warmtebron ophoudt en dus een koukleum is
- kruuëtëlikke**, de ♦ mens die op een overdreven manier nauwgezet is en zijn plichten stipt en nauwkeurig uitvoert
- kujke zóngër kop**, 't ♦ persoon die erg dwaas is of onverstandig handelt
- kujke**, 't ♦ [Mnl. *cuken*, *kiekijn*; Hd. *Küken*]; 1 onnozel persoon met een beperkt verstand; 2 persoon die de dingen verkeerd aanpakt
- kunstëmieëkër**, de ♦ iemand die als komediant de aandacht wil trekken en die dus een aansteller is
- kutlékker**, de ♦ iemand die niet terugschrikt voor lage vleierij
- kuttëkop**, de ♦ mens en meestal een vrouw die erg kattig of bitchy is en daarom een kattenkop wordt genoemd
- kutwi-jf**, 't ♦ vrouw die verachtelijk is wegens laag en slecht gedrag
- kuuëtërbeurke**, 't ♦ [Mnl. *keuter*, *cot(t)er*; D. (reg.) *Kote* (keuterboerderij); Hd.

- Kleinbauer*]; kleine, hardwerkende boer, wiens boerderijtje weinig rendeert
- kwaekër**, de ♦ [Hd. *quäken*]; persoon die jammerend schreeuwt
- kwakël**, de ♦ [afleiding van ‘kwake’]; iemand die kwebbelt of snatert en dus zeer druk praat
- kwakër**, de ♦ [afleiding van ‘kwake’]; harde schreeuwer, die kwaakt en kwekt
- kwal**, de ♦ [van ‘kwellen (zwellen)’]; Mnl. *kwalle*; Hd. *Qualle*]; persoon die omwille van optreden en gedrag erg onsympathiek overkomt en die we een mispunt of een fluim noemen
- kwant**, de ♦ [Hd. *Quant* (kameraad)]; 1 vreemde snuiter of kwibus; 2 vrolijke, losse vent
- kwaod wi-jf**, ’t ♦ boze, nijdige vrouw, die op heftige toon spreekt of tekeergaat
- kwaoje bók**, de ♦ 1 nors, lastig en deels gevaarlijk mens om mee om te gaan; 2 stuurs, boos en daardoor afstotend mens
- kwaoje(rik)**, de ♦ persoon die vaak kregelig, onhandelbaar en bars is of vlug toornig en verstoord is
- kwaojën hónd**, de ♦ iemand die een samenzijn, plan of handeling verstoort
- kwaojtóng**, de ♦ vrouw die dingen vertelt die waar of onwaar zijn met de bedoeling iemand in een kwaad daglicht te stellen
- kwás**, de ♦ malle vent, die we een kwibus of zot noemen
- kwatsjkop**, de ♦ [Hd. *Quatsch*]; persoon die langdurig en op irritante of vervelende manier over iets spreekt
- kwébbel**, de ♦ [van ‘kwebbelen (veel en rad praten)’]; iemand wiens mond nooit stilstaat
- kwébbelaer**, de ♦ [van ‘kwebbelen (ratelen)’]; iemand die rad van tong is en dus ratelt
- kwébbelkónt**, de ♦ [van ‘kwebbelen (altijd maar doorpraten)’]; iemand die tot vervelens toe alsmaar praat
- kwi-jbës**, de ♦ [Lat. *quibus* (van ‘quis (welke)’)]; vreemde of dwaze man
- kwint**, de ♦ kwibus die door zijn dwaas gedrag de aandacht trekt
- kwispëlaer**, de ♦ persoon die op zijn stoel heen en weer beweegt en een wiebelaar is
- kwispëlkónt**, de ♦ iemand die onvast staat of zit en dus wiebelt
- kwistënbiebël**, de ♦ lichtzinnig mens met te weinig ernst
- laammieëkër**, de ♦ persoon die op een onaangename en vervelende wijze aanhoudend over iets spreekt of naar iets vraagt
- laamzak**, de ♦ 1 lamme, luie, futloze man; 2 akelige, hoogst onaangename man
- laan(t)sj**, de ♦ [Fr. (Waa) *loigne* (gek, dwaas, onnozel)]; slungelige, domme en onhandige vrouw
- labbëkak**, de ♦ [letterlijk: kaklikker; labben (likken) + kak]; 1 man die uit bangschijterij een slappe, benauwde en laffe schijtlaars is; 2 sul, lummel
- laeg vaat**, ’t ♦ persoon die overduidelijk blijk geeft van hersenloos gebazel
- laege bujjël**, de ♦ [‘bujjël’ is vulgair voor ‘scrotum (balzak)’]; waardeloos persoon, die uitblinkt door zijn ledigheid en gemeenheid
- laege pëtroe(ë)n**, de ♦ mens zonder innerlijke waarde
- laege**, de ♦ man van gering innerlijk gehalte, waarde of hoedanigheid

- laeggénger**, de ♦ nietsdoener, die meestal op kosten van anderen leeft
- laegluipër**, de ♦ man die zonder iets uit te voeren wat rondloopt
- lafbék**, de ♦ persoon die blijk geeft van lafhartigheid of die kleinmoedig of laf van aard is
- laffaard**, de ♦ persoon die op lafhartige wijze verstek geeft op ogenblikken dat hij moed had moeten tonen
- laffën hónd**, de ♦ iemand die zich bijzonder lafhartig en gemeen gedraagt en dus een lafaard is
- lajëvaegër**, de ♦ **1** onbetrouwbaar persoon die steelt en mensen oplicht; **2** ladenlichter die de inhoud van toonbankladen steelt
- landluipër**, de ♦ man zonder vaste verblijfplaats, die al bedelend aan de kost komt
- lang gaerd**, de ♦ bijzonder lange en magere man of vrouw
- lang lat**, de ♦ lange vrouw of man, die tevens erg mager en smal is
- lange boeënēstaak**, de ♦ erg lang en mager slungelachtig mens
- lange lémpes**, de ♦ [D. (Rijnl.) *lämpen* (slap hangen), *lämpeln* (slenteren), *eine lange Lämpes* (luiaard, lomperd)]; persoon van grote lengte met slungelachtig gedrag
- lange zwik(zwak)**, de ♦ [zwik (dunne twijg); Mhd. *zwic*]; **1** persoon die lang en mager is, maar ook stijf is in zijn manieren; **2** slungel; **3** bonenstaak
- langtóng**, de ♦ **1** iemand die een veelprater is; **2** iemand die kwaadspreekt of die overbriefft
- lantërfantër**, de ♦ **1** man die vaak als straatslijper doelloos langs de straat loopt en een leegloper is; **2** persoon die traag werkt
- lapzwans**, de ♦ [Jiddisch *Lappschwanz*; Hd. *läppisch* (onbeholpen) + *Schwanz* (penis)]; onbeholpen kerel, die onnozel en dwaas is
- lékkere**, de ♦ akelig, onaangenaam, naar en/of slecht mens
- lémpes**, de ♦ [D. (Rijnl.) *lämpen* (slap hangen), *lämpeln* (slordig werken, slenteren); Eng. *limp* (slap, zwak, week)]; **1** iemand die zich kinderachtig gedraagt; **2** slungel
- léstig mins**, 't ♦ vrouw die vervelend, hinderlijk of veeleisend is en die vaak slecht geluimd is
- léstig muuëbël**, 't ♦ persoon die vaak ontevreden is; in het gewestelijk Nederlands: een lastigaard
- léstige kni-jn**, de ♦ mens die scherp, onvriendelijk en bits is
- léstige pëtroe(ë)n**, de ♦ lastig mens en dus een lastpost
- léstige pottëntaot**, de ♦ [Lat. *potentatus* (macht); Fr. *potentat*]; persoon die zich ongevraagd en boos manifesteert of zijn wil opdringt
- léstige tant**, de ♦ vrouw die onaangenaam, veeleisend en vervelend is en die zich vaak ten onrechte erg laat gelden
- léstige**, de ♦ mens met wie je omwille van zijn korzeligheid en ontevredenheid moeilijk kan omgaan
- léstigen dujvël**, de ♦ mens die lastig is van humeur en die vervelend, veeleisend en hinderlijk is
- léwejtmiëkër**, de ♦ [Hd. *Lärmmacher*]; iemand die veel kabaal, spektakel of drukte maakt
- lie(ë)lik gëtrèk van e wi-jf**, 't ♦ [gëtrèk: oud woord voor 'persoon']; vrouw met weinig of geen goede kwaliteiten; gemene vrouw

- lie(ë)lik mins**, 't ♦ **1** vrouw die niet knap is en eventueel te lelijk om voor de duivel te dansen; **2** vrouw die kwaad van aard is en dus een akelig en slecht karakter heeft
- lie(ë)lik sjëndaal**, 't ♦ vrouw (man) met een slecht karakter die ergernis verwekt of aanleiding geeft tot schande
- lie(ë)lik spoe(ë)k**, 't ♦ meisje dat zich onhebbelijk gedraagt
- lie(ë)lik wi-jf**, 't ♦ vrouw die driftig, nijdig, kwaad en lastig is
- lie(ë)likke bók**, de ♦ man die bij zijn eigen inzichten blijft en die dus stijfhoofdig is
- lie(ë)likke del**, de ♦ [Mnl. *dille*, *delle* (babbelaarster, meisje); hoort bij 'bedillen']; **1** vieze, slordige en ordinaire vrouw; **2** slet of losbandige vrouw
- lie(ë)likke kuuëtël**, de ♦ hummel die al blijk geeft van een eigen willetje, die zich ongepast gedraagt en die onaangenaam is jegens anderen
- lie(ë)likke pri-j**, de ♦ [Mnl. *pride* (krenge); Kil. *prye* (kadaver)]; feeks of kwaadaardige vrouw
- lie(ë)likke zaeg van e vroumës ('ne mins)**, de ♦ vrouw (man) die lang en op vervelende toon over iets praat, meestal om zich te beklagen of om lucht te geven aan haar (zijn) gevoelens en verlangens
- lie(ë)likkën doesj**, de ♦ [van '(kar)does (krulhond, poedel)'] **1** wilde jongen of wild meisje en dus een wildebras; **2** wild of ruw mens, die op onbesuisde wijze te werk gaat
- lie(ë)likkën dujvël**, de ♦ persoon die niet als moeders mooiste bestempeld kan worden of die karakterieel onbetrouwbaar is of lelijke streken uithaalt
- lie(ë)likkën hónd**, de ♦ laaghartig, schandelijk of verachtelijk mens
- lie(ë)likkën tis**, de ♦ ['Tist' is de verkorte voornaam Baptist]; **1** iemand die niet mooi is; **2** akelig wezen of beroerling
- lie(ë)likkërd**, de ♦ **1** man met gemeen, slecht of onbehoorlijk karakter; **2** lelijke mens qua uiterlijk of voorkomen
- lieëpe vos**, de ♦ iemand die met veel behendigheid op een doortrapte, sluwe manier zijn doelen probeert te bereiken
- lieëpe**, de ♦ slim en listig of geslepen persoon, die als sluwe vos wel eens iemand bedriegt
- lieëvëntig li-jk**, 't ♦ sterk vermagerd en meestal door ziekte uitgeput persoon
- löbbës**, de ♦ [Kil. *lobbe* (ruige hond); Eng. *lob* (lobbes); D. (Rijnl.) *Löbbes*]; inschikkelijk en zachtaardig man maar al te zwak van karakter
- loe(ë)ze**, de ♦ ['loe(ë)s' staat voor 'listig', 'sluw', 'geslepen']; geslepen man, die iemand vanuit zijn listigheid gemakkelijk om de tuin leidt
- loebas**, de ♦ [nevenvorm van 'löbbës']; lompe boerenkinkel, die zich ook wel schurkachtig gedraagt
- loesjën tip**, de ♦ [Fr. *louche* (onguur, niet pluis)]; persoon die er onguur of verdachte praktijken op nahoudt
- lóksër**, de ♦ [D. (Rijnl.) *luckse* (bedriegen); Hd. *abluchsen* (aftroggelen)]; afzetter; persoon die klanten te veel laat betalen voor aangeschafte waar of goederen
- lómpe vérke**, 't ♦ persoon die het buskruit niet heeft uitgevonden
- lómpe klaos**, de ♦ ['klaas' is 'man']; onbeholpen en/of ongemanierde man
- lómpe klophèngs**, de ♦ [testikels van een hengst werden met een hamer bewerkt om er een ruïn van te maken]; onbeschaafde dommerik

- lómpe ków**, de ♦ persoon die zo dom is als het achtereind van een koe, erg dom dus
- lómpe vlieëgël**, de ♦ persoon die zich als een onbeschaafd en onbeleefd heerschap gedraagt
- lómpeërik**, de ♦ persoon die als kinkel onbeschaafd en lomp maar ook erg onbeholpen of onhandig is
- lónkër**, de ♦ [lónke (loeren)]; mens die sterk verlangend naar iets of iemand kijkt
- loonj (van e vroumës)**, de ♦ [Fr. (Waals) *loigne* (onnozel, gek, dwaas)]; 1 slordige en verwaarloosde vrouw die ook sjofel gekleed is; 2 simpele en gekke vrouw
- loordër**, de ♦ [loore (loeren); Hd. *lauern*]; persoon die niet zonder baatzucht spiedt en loert
- loorëjas**, de ♦ [afleiding van Mnl. *lore* (vlegel, deugniet); D. (Rijnl.) *Löres*; D. (Keuls) *Löres* (slappeling)]; lummelachtige vlegel, die meestal ook een leegloper is
- loorjieëgër**, de ♦ [loore (loeren) + Hd. *Jäger*]; stroper die geniepig wild vangt of schiet op voor hem verboden terrein
- lówpërd**, de ♦ [afleiding van Mnl. *glüpen* (loeren)]; iemand die als gluiperd, valsaard of huichelaar valse streken uithaalt en slechts in schijn deugzaam is
- lówstërvènk**, de ♦ iemand die stiekem en geniepig afluistert of beluistert
- lówszak**, de ♦ [Vnnl. *lyssack*]; onoprecht persoon die niet vies is van bedrog
- lówzëkloe(ë)t**, de ♦ [Hd. *Lausekerl* (kloot-zak)]; rotzak of rotvent, die we ook klootzak of kloothommel noemen
- lówzëkop**, de ♦ persoon die zijn haar slecht verzorgt en zo meer kans heeft op neten en luizen
- lui bie(ë)s**, de ♦ persoon die zo lui is als hij groot is
- lui fi-j(j)oeël**, de ♦ vrouw die bijzonder vadsig door het leven gaat
- lui fluit**, de ♦ al te vadsige en oninteressante vrouw
- lui pëtat**, de ♦ persoon die, meestal vanuit zijn aard, afkerig is van inspanning of werk
- lui tri-jn**, de ♦ truttige vrouw die bovendien lui is
- lui vérke**, 't ♦ man die afkerig is van werk of inspanning
- lui(j)e bliksëm**, de ♦ man die het ontbreekt aan werklust, en die inspanningen uit de weg gaat en daarom een luiwammes of luilak is
- lui(j)ën tis**, de ♦ kerel die inspanningen uit de weg gaat en die een luiaard is
- lui(j)ërik**, de ♦ persoon die niets uitvoert en elke vorm van werk schuwt
- luipe teef**, de ♦ [Hd. (m.b.t. honden) *läufig* (loops)]; op seks beluste vrouw die als mannenvreetster veel mannen heeft of heeft gehad
- luiwammës**, de ♦ [lui (vadsig) + wammes (wambuis)]; zeer lui en loom mens, die het duidelijk ontbreekt aan innerlijk dynamisme, die werkschuw is en zijn dagen in lui- en ledigheid doorbrengt
- lul**, de ♦ man die als wauwelaar zever in pakjes verkoopt
- lulbroor**, de ♦ man die kletspraat uitkraamt en zanikt
- luljanës**, de ♦ sufferd, sukkel of onmannelijke man, die we ook een lulletje rozenwater of lulletje lampenkatoen noemen
- lummël**, de ♦ [Hd. *Lümmel*]; onhandige jongen of man die ook dom is

- luuëgëbie(ë)s**, de ♦ persoon die om zijn leugens onbetrouwbaar en vals overkomt
- luuëgënaer**, de ♦ [Hd. *Lügner*]; iemand die onwaarheid spreekt of leugenachtige praatjes vertelt
- luuëtëraer**, de ♦ [Mnl. *loteren, lueteraer* (beuzelaar)]; 1 iemand die anderen verveelt met zijn geleuter en geklets; 2 persoon die kletskoek of leuterpraat verkoopt
- machóchël**, de ♦ [Kil. *machachel* (slonzige vrouw); Sp. *muchacha* (meisje)]; zwaarlijvige vrouw; slonzige en logge vrouw
- maek**, de ♦ [Hd. *meckern* (mopperen)]; vrouw die langdurig op een vervelende toon over iets zeurt
- maelzak**, de ♦ [Hd. *Mehlsack*]; ellendig en beroerd mens die het aan fut en energie ontbreekt en bijgevolg te lui en onverschillig is om de handen uit de mouwen te steken
- maesjëségék**, de ♦ jonge kerel, soms ook oudere, die gek is op meisjes
- maf**, de ♦ iemand die opvalt door zijn grappen en dwaasheden
- magër geit**, de ♦ vrouw die (meisje dat) bijzonder mager is
- magër sjërminkel**, 't ♦ [Mnl. *scaminkel*]; vrouw die hoekig is van magerte en haast een scharminkel (geraamte) is
- magër sjrówt**, de ♦ [sjrówt (kalkoen of schroet); MSK 1667 *eene schrouts haen*; D. (Rijnl.) *Schrute*]; erg magere vrouw
- magëre bökkëm**, de ♦ [Mnl. *buckinc*; D. (Keuls) *Böckem*; Hd. *Bückling*]; iemand die dun en schraal is maar ook saai en dom
- magëre kapstok**, de ♦ [zoals vaak een vergelijkende benaming]; mager persoon
- magëre pieërëlink**, de ♦ erg mager persoon
- magëre sprènkhaan**, de ♦ iemand die zo mager is dat men zijn ribben wel kan tellen
- magërën hie(ë)ring**, de ♦ opvallend mager mens
- makkak**, de ♦ [Portugees *macaco* (makaak)]; persoon met een donkere huidskleur
- malëvaegër**, de ♦ persoon die op een slinkse wijze anderen geld of andere bezittingen uit de zakken haalt en dus een gauwdief of zakkenroller is
- malëvöllër**, de ♦ iemand die zich op kosten van anderen of van de gemeenschap weet te verrijken
- malkóntënterik**, de ♦ persoon die eigenlijk geen reden tot klagen heeft en toch op vrij permanente basis onvergenoegd is en zich zelfs beklagt
- mammakien(d)sje** kind dat zeer afhankelijk is van zijn mammië en dus te onzelfstandig is
- man van m'n kloe(ë)te**, de ♦ sukkelachtig, hoogmoedig man, die evenwel niets voorstelt
- man van niks**, de ♦ man die voor niets deugt of niets betekent
- manjak**, de ♦ [me. Lat. *maniacus* (beze-tene); Fr. *maniaque*]; iemand die op een overdreven wijze iets doet of nastreeft
- mankëpoe(ë)t**, de ♦ iemand die mank is en daardoor mank gaat of mank loopt
- manwi-jf**, 't ♦ [Hd. *Mannweib*]; vrouw die opvallend bazig, ruw en ook fors is en die we een dragonder of kenau noemen
- maonuiçër**, de ♦ persoon die zijn oogassen niet op hetzelfde punt kan richten
- maordër**, de ♦ [Mnl. *moder* (modder); betekent eigenlijk 'iemand die in de modder werkt']; ploeterend en zwoegend persoon

- marjènèt**, de ♦ [Fr. *marionette*, verkleiningsvorm van ‘Marion’]; persoon die doet wat anderen hem vragen en die haast geen eigen wil heeft
- mattant**, de ♦ [Fr. *ma tante*]; vrouw die vervelend, veeleisend, hinderlijk en lastig is
- mëdalie**, de ♦ [verbastering van ‘Magdalena’]; vrouw die in woorden en daden blijk geeft van gemis aan gezond verstand en bovendien slordig is
- meistërjan**, de ♦ kind dat stout en ongezeglijk is
- meistërlap**, de ♦ kleine dwingeland, die ongehoorzaam, stout en weerbarstig is
- mèlkmówl**, de ♦ nog baardloze jonge man, die het ontbreekt aan kennis door ondervinding of waarneming
- ménke**, ’t ♦ **1** klein manspersoon; **2** kwakzalver; **3** helderziende (bv. (uitdr.) nao ’t ménke goeën)
- mësjóffël**, de ♦ (me)juffrouw die ouderwets denkt en handelt
- mésseman**, de ♦ mens die met geweld, zelfs met messen of wapens, tegen iemand te keer gaat
- met van e vroumës**, de ♦ [vgl. mékkere (klanknabootsende lokroep van geiten); Kil. *mette(ken)* (geit); D. (Rijnl.) *Mette, Mätte*]; minachtend voor ‘vrouw’ of ‘deerne’; frivole vrouw
- met**, de ♦ [klanknabootsend m.b.t. het gemekker; Kil. *mette(ken)* (trage vrouw)]; persoon die huult op een schel klinkende en dus doordringende toon
- mëtras**, de ♦ vrouw met talrijke wisselende seksuele contacten
- meuge**, de ♦ persoon die het ontbreekt aan gedrevenheid en inzet
- meujal**, de ♦ persoon die zich met vanalles en nog wat – zaken waar hij niets mee te maken heeft – inlaat; iemand die overal zijn neus in steekt en die een opdringerige betweter is
- mie(ë)m**, de ♦ [mie(ë)me (zaniken, zeuren, memmen)]; persoon die vaak op temerige toon over hetzelfde praat
- mins van d’n awwe stémpel**, de ♦ iemand die als ouderwets mens de gewoonten en denkbeelden van vroeger aanhangt
- misbaksël**, ’t ♦ **1** naar en vervelend mens; **2** schoft of gemene kerel
- missëlikke mins**, de ♦ **1** mens die onuitstaanbaar is; **2** ellendeling
- mizzërabël ménneke** man die verachtelijk of lamlendig is
- móf**, de ♦ [Mnl. *moffe, muffe* (vreemdeling); *moffelen* (een grote mond opzetten); Hd. *Muff* (bars persoon)]; Duitser
- móffin**, de ♦ Duitse vrouw
- mongool**, de ♦ [letterlijk: iemand met het syndroom van Down]; iemand die zich zot en dwaas gedraagt
- mónkërd**, de ♦ [klankexpressief woord; Vnnl. *moncken* (pruilen)]; **1** iemand die verongelijkt is en, in zichzelf gekeerd, zwijgend mokt; **2** iemand die mistroostig is en zachtjes huult of zeurt
- mónstër van ’ne mins**, ’t ♦ iemand van laag, verachtelijk gedrag
- mónstër**, ’t ♦ [Mnl. *munster*; Fr. *monstre*; Eng. *monster*; Hd. *Monster*]; **1** mens die door misvorming, mismaaktheid wanstaltig of gedrochtelijk is; **2** verachtelijk, onwaardig persoon
- moodëpóp**, de ♦ persoon die aan de grillen van de mode al te gewillig toegeeft
- moodër(s)kien(d)sje**, ’t ♦ [Hd. *sehr an der*

- Mutter hängende(s) Kind*]; kind dat te afhankelijk is van zijn moeder
- mooswi-jf**, 't ♦ [oorspronkelijk minachtend voor 'groentevrouw']; **1** praatzieke vrouw, die weinig zinvol vertelt; **2** vrouw die als babbelkous graag en veel babbelt en roddelt
- mórf**, de ♦ vrouw die als zwartkijkster zwartgallig en pessimistisch is van karakter
- mórmël**, 't ♦ [Lat. *mus montis* (bergrat); Hd. *Murmeltier*]; persoon die vervelend en allesbehalve knap is
- mósjël**, de ♦ [Mnl. *mussel(e)*, *mosschele*; Eng. *mussel*; Hd. *Muschel*]; dik en vet vrouwmens dat van weinig energie blijkt geeft
- mótskop**, de ♦ [D. (Rijnl.) *motzen* (korzelig zijn)]; onvriendelijk, stuurs of nors mens
- mottiggaard**, de ♦ [Kil. *mottigh*; D. (Rijnl.) *mottig* (onfris)]; smeerkees of viezerik, die vuil, lelijk of morsig te werk gaat
- mottigge kieërël**, de ♦ [Kil. *mottigh*; D. (Rijnl.) *mottig* (onfris)]; **1** bevuild, morsig, onzindelijk mens; **2** mens die vervelend en onaangenaam is
- mottigge**, de ♦ [Kil. *mottigh*; D. (Rijnl.) *mottig* (onfris)]; **1** onzindelijk persoon; **2** laks en onvriendelijk mens
- mottiggën tis**, de ♦ [Kil. *mottigh*; D. (Rijnl.) *mottig* (onfris)]; viezerik die bijgevolg smerig, vuil en onzindelijk is en soms ook lelijk
- mówlbakkës**, 't ♦ [combinatie van 'mówl (mond)' en 'bakkës (gezicht)']; **1** persoon die veel wauwelt en brutaal is; **2** al te vrijpostig mens
- mówldër**, de ♦ [mówle (druk praten); Mnl. *mule*]; persoon die veel praatjes verkoopt, maar inhoudelijk weinig te bieden heeft
- mówlëman**, de ♦ [mówl (mond); mówle (druk praten); Mnl. *mule*]; persoon die als grootspreker opschept en overdrijft
- mówlëmieëkër**, de ♦ [mówl (mond); Mnl. *mule*]; man die uitblinkt in nietsbeduidende praatjes en vaak ook geroddel
- mówljanës**, de; **mówljanus**, de ♦ kletsmajoor die vrijmoedig en zelfs vrijpostig meestal ongevraagd zijn mening geeft over van alles en nog wat
- mówlvérke**, 't ♦ persoon die veel praat en hoofdzakelijk nietsbeduidende praatjes verkoopt
- mówlvérk**, 't ♦ persoon die graag een gesprek voert over alledaagse onderwerpen en dus enkel onbelangrijke dingen te melden heeft
- mówvaegër**, de ♦ iemand die via vleiende woorden of complimenten iemand in hoge mate voor zich probeert in te nemen
- mówzër**, de ♦ iemand die uit nieuwsgierigheid alles doorzoekt en dus een snuffelaar is
- muuëbël van 'n vrouw**, 't ♦ niet zo mooie, vaak nogal zwaarlijvige vrouw
- muuëlëpaerd**, 't ♦ [een molenpaard liep in een rosmolen]; sterke, zware vrouw, die een associatie oproept met een paard dat in een molen loopt
- naaksërik**, de ♦ **1** persoon die naakt loopt; **2** naaktrecreant; nudist
- naaspuuëtëraer**, de ♦ iemand die als neuspulker in zijn neus peutert
- nachbrak**, de ♦ **1** persoon die 's nachts op stap gaat; **2** iemand die 's nachts aan de slag gaat of 's nachts doorgaat met werken
- nachraaf**, de ♦ **1** persoon die 's nachts werkt; **2** mens die 's nachts uitgaat; **3** iemand die 's nachts wakker rondloopt
- naolie(ë)sigge bóch**, de ♦ volkje dat slordig, onachtzaam en verzuimachtig is

- naolie(ë)sigge voddëman**, de ♦ [Hd. *nach-lässig* (nalatig)]; voddenvent die tevens verzuimachtig is
- neeringków**, de ♦ [neeringe (herkauwen); Mnl. *edericken* (herkauwen)]; wauwelaar die zever in pakjes of flauwekul verkoopt
- néppetig dènk**, 't ♦ ['néppetig' is afleiding van 'nijpen']; meisje dat al te vrijmoedig en arrogant is
- nërveuze kni-jñ**, de ♦ [konijnen zijn stressgevoelige dieren, vandaar het woord 'stresskonijn']; iemand die niet echt meester is van zijn reacties en die ook onrustig is
- nès**, 't ♦ grauw, crapuul, gepeupel, plebs, uitschot, schorem, tuig van de richel, ra-paille, janhagel, schorremorrie, uitvaagsel, gespuis
- nétte**, de ♦ iemand die als mooierd er een mooie boel van maakt en dus lelijke dingen doet
- neuchtër kawf**, 't ♦ 1 groentje; 2 onnozele vent
- ni-jpëkóndër**, de ♦ [vervorming van 'hypo-chonder; Fr. *hypocondriaque*; Eng. *hypo-chondriac*; Hd. *Hypochonder*]; erg zwaarmoedig persoon, die zich als zwartkijker allerlei tegenslagen en vooral ziektes inbeeldt
- niksnöt**, de ♦ [Hd. *Nichtsnutz*]; persoon die wegens onbekwaamheid of werkschuweid voor niets deugt of goed is
- nóndëdzjuu(ë)**, de ♦ 1 gemeen, gluiperig en geniepig mens; 2 klootzak die gemene streken uithaalt
- nöt vérke**, 't ♦ ['nöt' uit 'onnut (ondeugdelijk)'; 'vérke (slim dier dat geassocieerd wordt met allerlei negatieve eigenschappen)]; persoon die allesbehalve proper, hygiënisch of ordelijk is
- nöt volk**, 't ♦ ['nöt' uit 'onnut (ondeugdelijk)']; volkje dat moreel laag, slecht en verachtelijk is
- nöttërik**, de ♦ 1 iemand die er erg vuil uitziet of vies doet; 2 persoon die ontuchtig is, zedeloze gesprekken voert, 'vieze' plaatjes bekijkt of pornografisch getinte boeken leest
- nötzak**, de ♦ 1 iemand die er haveloos of armzalig uitziet; 2 kerel die gemene, schunnige streken uithaalt
- nówsjie(ë)rigge naas**, de ♦ [synoniem van 'kërjeuzënaas'; Hd. *neugierig*]; persoon die op indische wijze allerlei dingen aan de weet probeert te komen
- nówsjie(ë)riggën aap**, de ♦ persoon die op een opdringerige manier alles wil vernemen
- nummëroo**, de ♦ [Fr. *numéro*]; iemand die zich als malloot dwaas aanstelt, druk besproken wordt en als een mallerd of een kwant getypeerd wordt
- oe(ë)pëkónt**, de ♦ iemand die de deur haast nooit achter zich dichtdoet
- oeëli-jfant**, d'n ♦ 1 mens die weinig vatbaar is voor emoties; 2 groot en log persoon
- ónbëlaefdërik**, d'n ♦ kinkel die zich lomp en onwelwillend gedraagt en de goede omgangsvormen dus niet in acht neemt
- ónbësjóf vérke**, 't ♦ [Hd. ein unverschämtes Schwein]; ongemanierd, ruw, lomp, brutaal en grof persoon die dus niet hoffelijk of wellevend is
- ónbësjófdërik**, d'n ♦ [waarschijnlijk uit 'onbeschaafd']; *mens die lomp, ruw en grof, brutaal en ongemanierd is en die dus een onbeschofterik is*
- óndankbarën hónd**, d'n ♦ [de nochtans trouwe viervoeter staat meer dan eens voor onzure types]; persoon die geen

- erkentelijkheid toont voor ontvangen weldaden
- ónduuëgënde pri-j**, de ♦ ['pri-j' heeft ook positieve betekenis m.n. 'forse vrouw'; Mnl. *pride*, *prie* (oorspr. lijf, lichaam)]; vrouw die zeker niet altijd deugdzaam maar eerder plaagziek of spotachtig is en soms zelfs onzedelijk of gewaagd handelt
- óngëlöksprëfie(ë)t**, d'n ♦ persoon die (al te vaak en al te makkelijk) ongelukken aankondigt of voorspelt
- óngëmëneerd jónk**, 't ♦ [Eng. *ill-mannered*]; kind zonder manieren
- óngëmëneerd vérke**, 't ♦ [Hd. *unmanierlich*]; mens met slechte opvoeding en manieren
- óngënieësëlikke blaas**, de ♦ [MSK 1624 groote blaas dats du bes]; eeuwige opsnijder, snoever, blaaskaak
- óngërkrówpër**, d'n ♦ iemand die meestal op een gemene manier anderen verdringt of de voet licht
- óngëzjëneerd krappuul (krëpuul)**, 't ♦ [me. Lat. *crapulatus* (dronken); Fr. *crapule* (schoelje)]; gewetenloos volkje, dat over geen van zijn (wan)daden beschaamd is
- ónhöbbëlikke mins**, d'n ♦ mens met wie je haast niet kan omgaan omwille van zijn onhebbelijk gedrag dat dus erg onaangenaam en ongepast is t.o.v. andere mensen
- ónmins**, d'n ♦ [Hd. *Unmensch*]; gevoelloos mens, die een bruu, beul, barbaar of wreedaard is
- ónnöt**, d'n ♦ ['onnut' betekent letterlijk 'ondienstig', 'niet van nut']; persoon die voor niets goed is en die erg onbeduidend is
- ónnöttërd**, d'n ♦ **1** deugniet; **2** lelijkerd; **3** beroerling, ellendeling of slecht en gemeen mens; **4** viezerik, smeerpoots of smeerkees
- ónnuu(ë)zël deer**, 't ♦ ['dier' staat wel eens voor een persoon met grote interesse voor of behoefte aan het in de voorbepaling genoemde of voor een persoon die gekenmerkt is door het in de voorbepaling genoemde]; vrouw die (meisje dat) als dom(me) gans(je) erg onnozel is
- ónnuu(ë)zël met**, de ♦ vrouw die (meisje dat) uitblinkt in naïviteit, onschuld of onnozelheid
- ónnuu(ë)zël sjaop**, 't ♦ persoon aan wie onnozelheid en dus naïviteit eigen zijn
- ónnuu(ë)zël tri-jn**, de ♦ vrouw die (meisje dat) onnozel is of beperkt is van geestesvermogens
- ónnuu(ë)zëlaer**, d'n ♦ onnozelaar, persoon die omwille van zijn zwakke prestaties of handelingen als onnozel ervaren wordt
- ónnuu(ë)zële klöppël**, d'n ♦ mens die dom, onbeduidend en naïef is
- ónnuu(ë)zële sók**, d'n ♦ ['sók' was in de 17de eeuw gekend als 'soxes (sukkel)']; onhandig mens die als klungel tot weinig in staat is en zich niet weet te redden
- ónnuu(ë)zëlën hals**, d'n ♦ goedaardige maar onnozele en vaak hulpeloze sukkel
- ónras**, de ♦ [Hd. *Unruhe* (onrust, rusteloosheid)]; **1** mens die erg onrustig en erg beweeglijk is; **2** mens die ongedurig is en dus onophoudelijk tot afwisseling geneigd is
- ónrösstuuëkër**, d'n ♦ agitator of stokebrand, die verdeeldheid en onrust zaait
- ónvërlaot**, d'n ♦ [on + Mnl. *verlaten* (ver-giffenis geven)]; **1** iemand die dermate slecht is dat je hem haast geen vergiffenis kan schenken; **2** onguur type
- ónvërzörgdën drékzak**, d'n ♦ **1** vuil mens, die geen oog heeft voor lichaamshygiëne of

- orde; **2** persoon die er als viezerik vuil en smerig uitziet
- ónwi-*js***, 't ♦ [onwijs: in hoge mate dwaas of onverstandig]; kind dat ergerlijke of gekke en dwaze dingen doet of zegt
- opgëbloecëze gek**, d'n ♦ persoon met een zeer hoge dunk over zichzelf
- opheitstër**, de ♦ ['opheister' staat voor 'ophitster']; vrouw die anderen tot verzet en mogelijk ook tot strijd aanzet
- opmieëkër**, d'n ♦ persoon die zijn geld verbrast en zijn goed verpatst
- opstuuëkër**, d'n ♦ [Hd. *aufstacheln*]; iemand die anderen door ophitsende woorden tot iets laakbaars aanzet
- ordënaer vroumës**, 't ♦ [Hd. *eine ordinäre Frau*]; vrouw die vulgair, plat en gemeen is
- ordënaere kloë(ë)tzak**, d'n ♦ [Hd. *ein ordinärer Scheißkerl*]; man die als kloothannes een rotzak of een rotvent is
- os**, d'n ♦ [een os, een gecasteerde stier, is een plomp dier]; man die niet enkel dom maar meestal ook nors is
- ossëkop**, d'n ♦ [de os heeft een stuurs voorkomen]; persoon met een onvriendelijk en ook wel bokkig voorkomen
- ottoomanjak**, d'n ♦ [me. Lat. *maniacus* (bezetene); Fr. *maniaque*]; man die op overdreven wijze interesse heeft voor auto's en de autowereld
- ówtgëdruuëgde stokvès**, d'n ♦ [scheldwoord op vergelijkende basis; vel van stokvis zit vol rimpels wegens uitdroging]; mens die uit magerte vel over been is
- ówtgëhikde bie(ë)s**, de ♦ [Hd. *aushecken* (uitbroeden)]; ontzettend gierige man
- ówtgëkoeëkde raekël**, d'n ♦ [*ausgekocht* (gehaaid); 'raekël' komt van Eng. 'to rake (het wild volgen)]; **1** onbeschoft en gehaaid mens; **2** ondeugende, slimme bengel
- ówtgëkoeëkde**, d'n ♦ [Hd. *ausgekocht* (geraffineerd, gehaaid)]; pienter, gewiekst, bijdehand man, die niet echt te betrouwen is
- pad**, de ♦ [deze kikvorsachtige heeft een afstotelijk uiterlijk; Scandinavisch *padda*]; slordige en dikke vrouw
- paer(d)shoe(ë)r**, de ♦ vrouw die zich prostitueert
- pak zeenëwe**, 't ♦ [intonatie bepaalt of het om een schimpwoord gaat; 'pak' is hier 'bijeengevoegd geheel'; Hd. *Pack*]; erg zenuwachtig type
- pak**, 't ♦ [Hd. *Pack* (gespuis, tuig)]; **1** kerel die al te stout, brutaal en vrijpostig is; **2** nietswaardig volk of gespuis
- paljas**, de ♦ [It. *pagliaccio* (stropop); Fr. *paillasse* (stromatras)]; rare vent; man die anderen doet lachen met zijn grappen of dwaze handelingen
- pampës**, de ♦ [D. (Nd. *pampen* (schrokken)]; persoon die overmatig dik is en zich daardoor slechts traag beweegt
- panhie(ë)ring**, de ♦ mens die niets dan vel en been is
- pannëlékker**, de ♦ persoon die op allerlei wijzen zijn voordeel probeert te doen, ook als die manier waarop ongeoorloofd is
- panniekzejjër**, de ♦ persoon die de neiging heeft beroering te veroorzaken
- papbujjël**, de ♦ papkerel, die als zwakkeling vooral moreel zwak is
- papkien(d)sje**, 't ♦ **1** kind dat een slappe, zwakke indruk maakt; **2** moederskindje
- pappëgej**, de ♦ [Sp. *papagayo*]; persoon die, omdat hij vaak geen eigen mening heeft, anderen klakkeloos napraat

- pappéns**, de ♦ persoon die dik maar niet stevig van vlees is; een dikbuik of papbuik
- papzak**, de ♦ zeer dik en papperig mens, ook pafzak of padzak genoemd
- patjakkër**, de ♦ [pat = bat (kribwerk, kade) + jakken (rondleuren, blijven hangen)]; 1 kerel die onderhoudend, gezellig en genoeglijk is; 2 liederlijke of gemene vent
- patjappër**, de ♦ 1 aardige en vlotte man bij wie het aangenaam is om te verblijven; 2 smeerlap of deugniet
- paw**, de ♦ persoon, meestal vrouw, die vaak ongegrond, trots, hoogmoedig of hovaardig is
- peekëlhie(ë)ring**, de ♦ magere snuiter, ook wel luidruchtige of aanmatigende opschepper, die we ook een vreemde of rare snoeshaan noemen
- peemël (van e ménke)**, de ♦ [van ‘piemelen (kindertaal voor ‘urineren’)]; 1 te zwak, teer en fragiel kereltje; 2 man van veel te tengere gestalte met te weinig veerkracht
- peezërik**, de ♦ [een pezerik was een ge-droogde varkensroede; Mnl. *peserik*; Kil. *peserick*]; persoon die als muggenzifter of pietlut gemakkelijk over kleinigheden valt
- peezëweevër**, de ♦ [synoniem met ‘peezërik’]; man die als kniesoor en haarklover graag en vaak kleingeestig vit
- pëlaerbi-jtër**, de ♦ 1 bijzonder trouwe kerkganger; 2 schijnheilige; 3 overdreven vrome kwezel
- pëlaerheiligge**, de ♦ [een pilaarheilige was een christelijke kluizenaar, die een aanzienlijk deel van zijn leven boven op een zuil leefde]; iemand die zich vroom en deugzaam wil voordoen, maar dat als schijnheilige slechts in schijn is
- pënaezëzeikër(d)**, de ♦ persoon die als mierenneuker of muggenzifter een Pietje precies is en vit op kleinigheden
- pënnelékker**, de ♦ bediende die in een kantoor werkt en zo een nine-to-five job heeft
- pens**, de ♦ [Lat. *pantex* (pens, darmen); Mnl. *panse*; Oudfr. *pance* (buik)]; egoïstisch persoon, die als vrek of gierigaard uit zelfzucht slechts het eigen belang op het oog heeft
- pënsbie(ë)s**, de ♦ egoïst die alles voor zichzelf wil hebben
- përli-jtig dènk**, ’t ♦ [D. (Rijnl.) *perlutig* (koket)]; meisje dat zich op haar uiterlijk of kleding laat voorstaan
- përlin**, de ♦ sullige, onmannelijke man
- përtrèt**, ’t ♦ persoon die we als rare snuiter ook een mooierd of ‘wat moois’ noemen
- pëskop**, de ♦ iemand die anderen kwelt door hen geniepig te plagen of te judassen
- pëtattëkoeräör**, de ♦ wielrenner die als coureur niet of nauwelijks meekan, omdat hij over een te geringe topsportmentaliteit beschikt of mentaal te zacht is
- pëteeke**, ’t ♦ los of al te lichtzinnig meisje
- pëtroe(ë)n**, de ♦ [Hd. *Patron*]; 1 gemene man; 2 zonderlinge man
- pieërëlink**, de ♦ [Mnl. *pierinc*; D. (Keuls) *Pirring*]; mens die van magerte vel over been is
- piepoo**, de ♦ [naar de tv-serie Pipo de Clown]; persoon die zich belachelijk en aanstellerig als een hansworst gedraagt
- pillëndrejjër**, de ♦ persoon die als apotheker bevoegd is medicijnen te bereiden
- pin**, de ♦ persoon die al te zeer de hand op de knip houdt

- pingelaer**, de ♦ ['pingelen' is marchanderen of afdingen] persoon die op een kleingeestige manier minder biedt dan de gevraagde prijs
- pintëvaegër**, de ♦ [synoniem met 'kladzëbuizër']; tafelschuimer, klaploper of parasiet, die zoveel mogelijk op kosten van anderen leeft
- pirkër(d)**, de ♦ [vervorming van 'pikkër (iemand die met de vork prikt of eet)']; persoon die als slechte eter zeer selectief zijn eten kiest; persoon die treuzelend langzaam en zonder eetlust eet
- piske van e ménke**, 't ♦ 1 onnozel persoontje; 2 persoon die graag zeurt
- piske**, 't ♦ 1 persoontje dat niet groot en niet flink is van lichaamsbouw; 2 laf persoon
- piskónt**, de ♦ vrouw die of meisje dat veel moet plassen en die of dat we een piskous noemen
- pissër(d)**, de ♦ 1 bang, laf mens; 2 man met bespottelijke praat en/of meningen
- pizzëwit**, de ♦ onbeduidend kereltje, dat niet kloek en niet flink is
- plaog van e kènd(sj)**, de ♦ kind dal te vaak last veroorzaakt en zich dus hinderlijk gedraagt
- plaog**, de ♦ 1 iemand die een last is voor de anderen; 2 iemand die als plaagbeest anderen plaagt en vaak lastig is
- platte**, de ♦ persoon die zich triviaal of platvloers gedraagt
- platzak**, de ♦ ['plat' staat hier voor 'laag-bij-de-gronds']; man die zich platvloers of triviaal gedraagt
- plékker**, de ♦ iemand die als laatblijver of plakbroek niet van opstappen weet
- plékkónt**, de ♦ persoon die al te lang ergens wil blijven
- plékplaostër**, de ♦ persoon die niet van weggaan weet
- plékpot**, de ♦ persoon die als viespeuk of viezerik en smerkees er vies uitziet of vies handelt
- plëzantërik**, de ♦ [van Lat. *'placëre* (beha-gen)']; Fr. *plaisant*]; persoon die plezant (vrolijk) wil zijn, maar als een aansteller overkomt
- plómpe bottërik**, de ♦ 1 onbeleefde kerel; 2 onbeholpen mens, die een plompe indruk maakt
- ploogpaerd**, 't ♦ [doet denken aan Brabants trekpaard]; plompe, zware, grote en sterke vrouw
- pófbie(ë)s**, de ♦ [van 'póffe (op krediet kopen)']; klant die waren op krediet koopt of haalt en dus een pofklant is
- pófbóks**, de ♦ [Hd. *Kunde der auf Pump* (op de pof, op krediet *kaufi*); pofklant, klant die zijn rekeningen later betaalt
- póffër**, de ♦ [van 'póffe (op de pof kopen)']; *persoon die veel op krediet (op de pof) koopt*
- pófkónt**, de ♦ [van 'póffe (zijn rekeningen later betalen)']; vrouw die veel op krediet (op de pof) koopt
- pójjërdoe(ë)s**, de ♦ dame die zich al te opzichtig schminkt
- póngël**, de ♦ [van Mnl. *'pong* (bundel, zak)']; vrouw (meisje) met weinig kwaliteiten en die daarom niet gewaardeerd wordt
- pothoe(ë)r**, de ♦ [vrouwen die het koud hadden, gingen in de 16de eeuw met de benen uit mekaar boven een vuurpot staan om hun onderlijf te verwarmen]; vrouw die zich prostitueert
- pottëki-jkër**, de ♦ 1 persoon die, zonder dat men daar prijs op stelt, toekijkt; 2 wie ongewenst in de kookpotten kijkt

- pottëntaot**, de ♦ [Lat. *potentatus* (heerschappij); Fr. *potentat*; Eng. *potentate*]; mens die zichzelf zeer sterk doet gelden en haast altijd ten onrechte zijn wil probeert op te leggen
- pöttër**, de ♦ schrapperig persoon, die geld oppot
- pottëraer**, de ♦ [Eng. *to potter* (aan-rommelen, prutsen)]; iemand die al broddelend of knutselend prutst en zo onvoldoende of slecht werk verricht
- potvërdommësën aap**, de ♦ iemand (jongere) die je verwenst, omdat hij je op de zenuwen werkt of omdat hij domme dingen doet
- pówjakkër**, de ♦ [van ‘pówjakke (hard werken)’; D. (Rijnl.) *pujake* (hard werken)]; keiharde werker, die zich uitslooft
- pówpësji-jtër**, de ♦ bezig kind, dat ook al iets te zeggen meent te hebben
- pówpzak**, de ♦ dikke man of vrouw
- pówzak**, de ♦ [D. (Rijnl.) *pujake* (hard werken)]; persoon die als stakker of arme drommel beklagenswaardig is
- praatsj**, de ♦ [van ‘pratelen (gew. Nederlands) en frequentatief van ‘praten’)]; vrouw die overdreven belust is op praten
- pratël**, de ♦ [van ‘pratelen (gew. Nederlands) en frequentatief van ‘praten’)]; vrouw die voortdurend kwekt of beuzelpraatjes houdt
- pratëlaer**, de ♦ [van ‘pratelen (gew. Nederlands) en frequentatief van ‘praten’)]; iemand die haast aanhoudend kwebbelt
- pratëlkónt**, de ♦ [van ‘pratelen (gew. Nederlands) en frequentatief van ‘praten’)]; klets of kwebbel wiens mond nooit stilstaat
- pratëlvot**, de ♦ [van ‘pratelen (gew. Nederlands) en frequentatief van ‘praten’)]; praatvaar die al kwebbelend alsmaar praat
- prëfi(ë)t**, de; **proffie(ë)t**, de ♦ [Lat. *propheta* (voorspeller); Hd. *Prophet*]; **1** man die zich in een dorp als wijze voor doet; **2** man die zich de eigenschappen van een ziener of voorspeller aanmatig
- prëfi-jtigge**, de ♦ [prëfi-jtig: voordelig, lucratief]; mens die uit zuinigheid zijn profijt zoekt
- prel dènk**, ’t ♦ [prel: variant van ‘pril’; betekent in MSK ‘preuts’]; meisje of jonge vrouw die al te zedig en preuts is
- préngel**, de ♦ [Mnl. *prange* (knuppel); D. (Akens) *Prängel*]; onbeschofte en onbeschaamde vlerk, ook kinkel genoemd
- preuvër(d)**, de ♦ [afleiding van ‘preuve’]; iemand die als zuipschuit niet zelden te diep in het glaasje kijkt
- pri-j**, de ♦ [Mnl. *pride* (kreng); Kil. *prye* (kadaver)]; vrouw die niet alleen goed gevuld maar ook krachtig gebouwd is
- pritskónt**, de ♦ [pritsen: overdreven precies zijn]; (jong) persoon die niet vlug tevreden is met de kwaliteit van iets
- pritténsjeuze zot**, de ♦ [Lat. *praetendere* (voorwenden); Fr. *prétentieux* (verwaand)]; glorieus iemand, die zeer verwaand en aanmatigend is
- proffietäör**, de ♦ [Mnl. *profiten* (profiteren); Fr. *profiter* (profiteren), *profiteur*]; persoon die op kosten van anderen leeft en hen als parasiet zelfs misbruikt
- prónkër**, de ♦ [AN pronken; Eng. *to prank*, *to prink*]; iemand die ijdel is en o.a. pronkt met zijn kleren en zijn bezit
- prut**, de ♦ [klanknabootsend gevormd]; vrouw die vervelend of onzindelijk is
- pruttëlaer**, de ♦ [frequentatief van Mnl.; *proten* (babbelen); Mnl. *protelen* (pruttelen)]; iemand die als mopperkont graag en veel

- mort; mopperaar; mopperkont
- pruttëlkont**, de ♦ [Mnl. *proten* (babbelen)]; iemand die als mopperaar binnensmonds zijn ontevredenheid laat blijken
- pruuëtëlaer**, de ♦ [Mnl. *proten* (babbelen)]; iemand die binnensmonds tegenspreekt of moppert, mort en kankert
- puinëbeurke**, de ♦ [boer kan kweekgras niet de baas; puin (kweekgras)]; boertje met weinig gezond boerenverstand en die daardoor een keuterboer of slechte boer is
- puinëzeikër(d)**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Pöme-zeker*, *Päuneseicher*]; 1 mens die als idioot zich afwijkend gedraagt of zich erg bot en vervelend opstelt; 2 s(n)ul, onnozelaar, lummel
- pummël**, de ♦ [D. (Nd.) *Pummel*]; iemand die als lummelachtig mens onhandig en lomp is en zijn tijd vaak verdoet met wat lopen lummelen
- pumpëlaer**, de ♦ [Nederlands pimpelen]; iemand die als drinkebroer veel drinkt of aan de drank is
- raar geit**, de ♦ [‘geit’ is altijd ongunstig voor meisje of vrouw]; vrouw die (meisje dat) zich vreemd en afwijkend van de norm gedraagt
- raar man**, ’t ♦ [Mnl. *raer* (zonderling); Fr. *rare*]; man die zich vreemd, zonderling of wonderlijk gedraagt
- raar medël**, ’t ♦ een vreemde vogel of zonderling mens
- raar met**, de ♦ [met: pejoratief voor ‘meisje’; Vnnl. *mette*; Mnl. *Mette* (Mechtild); D. (Rijnl.) *Mette* (lokroep voor geiten)]; meisje dat zich op een vreemde manier gedraagt
- raar pëtrrèt**, ’t ♦ persoon die zich ongewoon, bizar, buitenissig of zonderling gedraagt
- raar sni-jboe(ë)n**, de ♦ persoon die excentrieke of bizarre gewoontes heeft en een rare snuiter of snoeshaan is
- rabzjoelie**, de ♦ [Mnl. *raspalge* (samen-raapsel); D. (Rijnl.) *Rebbi* (afval)]; mensen van laag allooi, en dit omwille van gemeenheid of laagheid in handelingen
- raekël**, de ♦ [rekel: mannetje van de hond; Eng. *to rake* (het wild volgen)]; grote deugniet, onbeschofte of onbeschaamde kerel
- raozëntig wi-jf**, ’t ♦ [Mnl. *rasen*; Hd. *rasen* (tekeergaan)]; vrouw die (makkelijk) wild tekeergaat en buiten zichzelf is van woede
- rare gas**, de ♦ [Lat. *rarus* (buitengewoon, zeldzaam)]; man of opgeschoten jongen die zich ongewoon gedraagt
- rare kieërël**, de ♦ [Fr. *rare* (zonderling)]; man die je omwille van zijn zonderling gedrag een buitenbeentje, excentriekeling of zonderling noemt
- rare kwant**, de ♦ [Mnl. *raer* (zonderling)]; een vreemde snuiter, die zich ongewoon gedraagt of zonderlinge gewoontes heeft
- rare kwas**, de ♦ gek, zot of kwibus, die zich bijzonder mal gedraagt
- rare pottentaot**, de ♦ [Lat. *potentatus* (macht); Fr. *potentat*]; 1 heerschap dat zonderling, gek, ongewoon of vreemd overkomt; 2 vreemd heerschap, dat zich laat gelden
- rare pówpsjienees**, de ♦ [met ‘pówp’ geeft men aan dat men iemand als minder beschaafd beschouwt als zichzelf]; iemand die als rare vogel opvalt
- rare voeëgël**, de ♦ persoon die opvalt door zijn vreemd gedrag en die zelf zijn leven bepaalt
- rare**, de ♦ [Lat. *rarus* (buitengewoon); Mnl. *raer*; Fr. *rare*]; man die mal, ongewoon en zonderling voorkomt en vreemd doet

- rarën apostël**, de ♦ [Lat. *apostolus* (afgezant)]; rare snuiter of kwant, die zijn eigen gang gaat
- rarën tis**, de ♦ [tist: kerel]; kerel die omwille van zijn ongewoon gedrag vreemd overkomt
- ratëlaer**, de ♦ [genoemd naar de vruchten die in droogvliezige kelken rammelen]; iemand die alsmaar ratelt en snatert en dus snel en druk praat
- reipësprèngër**, de ♦ [reipe: met de hoepel spelen; D. (Keuls) *Reif* (hoepel)]; man die opvalt door zijn magerte
- rëmeedie tieëge de leefde**, de ♦ [Lat. *remedium* (geneesmiddel); Fr. *remède*]; persoon die allesbehalve moeders mooiste is
- reub (van 'ne mins)**, de ♦ [Lat. *rapum* (raap)]; onnozelen mens, die ook weinig ontwikkeld is en van weinig verstand blijkt geeft
- richdigge zot**, de ♦ [Hd. *richtig* (echt, werkelijk, juist)]; man die dwaas, buitensporig of erg dom of lichtzinnig is
- ri-jk vérke**, 't ♦ [Mnl. *verken*; Mnd. *verken*]; rijkwaard die niet alleen zeer vermogend is maar ook extreem gierig
- ri-jke stinkër(d)**, de ♦ [Mnl. *stinken*]; gefortuneerd persoon die zich meestal een rijk bestaan veroorlooft
- ri-jskakkër**, de ♦ persoon van Aziatische afkomst
- ritsëlaer**, de ♦ [Mnl. *ristelen*, *risselen*]; persoon die via een slinkse weg iets voor mekaar krijgt
- róchëlaer**, de ♦ [róchële: klanknabootsend gevormd]; persoon die rochelt en dus fluimen wil opgeven
- roddëlaer**, de ♦ [van 'roddel (lasterpraatje)]; persoon die overdreven belust is op praten over derden en dat in ongunstige zin
- roddéng**, de ♦ [Fr. *rôdeur* (vagebond)]; onbetrouwbare vent, die als vagebond smerige streken uithaalt
- ros**, de ♦ [Fr. *rosse* (slecht paard, mispunt, kreng)]; sluwe, doortastende en slechte vrouw die we een canaille, helleveeg of feeks noemen
- rotjónk**, 't ♦ ['rot' betekent figuurlijk 'bedorven', 'ellendig' of 'beroerd']; kind dat al te driest, vrijpostig en brutaal is
- rottigge smieërlap**, de ♦ [met een smeerlap smeert men in letterlijke zin een bakplaat in met olie]; persoon die verschrikkelijk smerige streken uithaalt
- rotwi-jf**, 't ♦ feeks van wie je niets goeds kan verwachten
- rotzak**, de ♦ **1** persoon die smerige streken uithaalt; **2** ellendeling die we ook een rotvent, klerelijer of klootzak noemen en die dus enkel veracht wordt
- rotzékéske**, 't ♦ kleine meestal nog jonge boef, die zich als een schurk in spe gedraagt en al schavuitenstreken uithaalt
- rów rammël**, de ♦ ['rammelen' is klanknabootsend]; vrouw die ruw te werk gaat en van enige verfijning geen blijk geeft
- rówwe sjarël**, de ♦ kerel die ruw, wreed, hard of barbaars te keer gaat
- rujzingmieëkër**, de ♦ persoon die er op uit is mensen tegen mekaar op te zetten of die zelf graag redetwist en dus een herrieschopper is
- sajël**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Sanjelär*]; vrouw die erg begerig is naar het voeren van gesprekken en die zelfs té praatlustig is
- sajëlaer**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Sanjelär*]; praatgraag persoon; (gezellige) babbelaar die enigszins praatziek is
- sajëlkont**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Sanjelär*]; overdreven op praten beluste vrouw, wier

- geklets en gekakel onbelangrijke dingen betreffen
- sajëltri-jn**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Sanjelär*]; vrouw die graag babbelt over alledaagse voorvallen
- salloo**, de ♦ [Fr. *salaud*]; **1** gemeen mens; **2** vunzig, ontuchtig persoon
- säöts**, de ♦ bedeesde, vreemde, teruggetrokken en vaak devote vrouw, die als seut alles verdraagt
- saroo**, de ♦ [Bargoens]; persoon die als deugniet, valsaard of judas een laag en verraderlijk mens is
- sägeunër**, de ♦ [Hong. *cigáni*; Fr. *zigane*; Hd. *Zigeuner*]; armoedig en sjofel gekleed persoon, die vaak rondzwerft
- séksbóm**, de ♦ [Eng. *sex bomb*]; vrouw of meisje met veel erotische aantrekkingskracht; vrouw die (meisje dat) al te vrijlustig is
- séksmanjak**, de ♦ [Lat. *maniacus* (bezetene)]; man met een al te grote belangstelling voor seks
- séntepie(ë)r**, de ♦ op geld beluste, vrekkinge man
- séntepitsër**, de ♦ [Mnl. *pitsen*; Fr. *pincer*; Hd. *pfetzen, pfützen*]; gierige man met een sterke begeerte naar geld dat hij oppot
- serpént**, 't ♦ [Lat. *serpens* (slang); Mnl. *ser-pent*; Fr. *serpent*]; boosaardig en kwaadsprekend wijf
- sibbëdeejës**, de; **sibbëdeijës**, de ♦ [van Zebedeus, die zijn zonen zonder bedenkingen met Jezus liet vertrekken; (vandaar de negatieve connotatie)]; doodgoed maar al te tolerant en braaf mens
- sim(më)ke**, 't ♦ [Lat. *simia*; Mnl. *simme* (aap)]; dom meisje of onnozele vrouw
- sjachëraer**, de; **sjachëlaer**, de ♦ [Hd. *Schacherer*]; **1** handelaar die voor eerder waardeloze spullen veel te hoge prijzen vraagt en dus een bedrieglijke handelaar is; **2** man die, meestal op kleine schaal, een ongeregelde handel drijft en voor minderwaardige spullen woekerprijzen vraagt
- sjachërjud**, de ♦ [Joden werden beschouwd als oneerlijke handelaars; Hd. *schachern*]; persoon die bedrieglijke, minderwaardige en ongeregelde handel drijft
- sjaele**, de ♦ [Mnl. *schelu* (scheel, eenogig)]; persoon die zijn oogassen niet op één punt kan richten
- sjaelën ottër**, de ♦ [otter kijkt een beetje scheel]; man die wat duidelijk zichtbaar is, toch niet ziet of wil zien
- sjaelën ujl**, de ♦ ['ujl' is klanknabootsend; Lat. *ulula*; Mnl. *ule*; Hd. *Eule*]; persoon die wat overduidelijk zichtbaar is, niet ziet of niet wil zien.
- sjaelën uu(ë)m**, de ♦ ['uu(ë)m' is heterofoon van 'oom'; D. (Keuls) *Ühm*]; man die uit verstrooidheid of desinteresse het duidelijk zichtbare niet opmerkt
- sjalëvaegër**, de ♦ [letterlijk: iemand die etensresten uit een schaal veegt (likt)]; enigszins onbetrouwbare jongen of man, die graag een streek uithaalt
- sjamfówtër**, de ♦ [Fr. 17de eeuw *jean-foutre* (nietsnut)]; schurkachtige deugniet, die zijn tijd in ledigheid doorbrengt
- sjandaal**, 't ♦ [Lat. *scandalum* (aanstoot, ergernis)]; persoon die altijd schandelijk veel lawaai maakt of zich zeer onbesuisd en luidruchtig gedraagt
- sjaop van 'ne mins**, 't ♦ persoon die niet in staat is zichzelf te behelpen
- sjaop van e kënd(sj)**, 't ♦ kind dat een deerniswekkende indruk maakt

- sjaop**, 't ♦ [Mnl. *schaep*; Hd. *Schaf*]; onnozel, goedgezorgig, meelijwekkend persoon die geen tegenstand biedt en alles ondergaat
- sjaopëkop**, de ♦ [Hd. *Schafkopf*]; **1** man met beperkt intellect, een domoor dus; **2** persoon die op een domme manier optreedt
- sjarël**, de ♦ man die losjes omgaat met waarden en normen
- sjarlëtang**, de ♦ [It. *ciarlatano*; Fr. *charlatan* (oplichter); Hd. *Scharlatan*]; **1** man zonder voldoende vakkennis, die zich bezondigt aan kwakzalverij of oplichterij; **2** iemand die je als kwakzalver niet au sérieux neemt
- sjarlëwi-j**, de ♦ [van 'Charles-Louis']; **1** onbetrouwbaar mens; **2** deugniet
- sjarmäör**, de ♦ [Fr. *charmeur*, *charmer* (sterk voor zich innemen)]; man die door zijn innemendheid vrouwen probeert te bekoren en vaak misbruik maakt van de zo ontstane verliefdheid
- sjarminkël**, 't; **sjërminkël**, 't ♦ [Mnl. *scheminkel*; Kil. *scheminckel*]; ongewoon mager persoon die lelijk is van schraalheid
- sjavvaan**, de ♦ [Mnl. *schaven* (zich wegscheren)]; persoon die veel op straat verkeert en die de straten op en af loopt
- sjébbiggen tis**, de ♦ [Mnl. *schabbich* (schurftig); Hd. *schäbig* (armoedig); Eng. *shabby* (sjofel)]; armoedige, sjofele, vieze vent
- sjef**, de ♦ vrij autoritaire en bemoeizuchtige vrouw
- sjeive lavvëboo**, de ♦ [Lat. *lavabo* (ik zal wassen) van 'lavare (wassen)']; man die qua lichaamsbouw afwijkt
- sjelm**, de ♦ [Mnl. *schelmich* (lijdend aan de pest)]; dief of diefachtig persoon die eenmalig of herhaaldelijk eigendommen van anderen ontvreemdt
- sjélmenès**, de ♦ [Lat. *nidus* (nest)]; dievenbende of verblijfplaats van dieven
- sjërpe**, de ♦ [scherp: lichamelijk en geestelijk goed in orde]; wellustige man, die vanuit zijn sterk seksueel verlangen liefdesavonturen najaagt
- sjeunse**, de ♦ [D. (Nd.) *schün*]; persoon die geinig en amusant uit de hoek komt, maar eigenlijk een losbol en een schuin [(fig.) onkies] heer is
- sjëvaak**, 't ♦ [Vnnl. *schavack*; Hd. *Schabracke* (oude troep)]; oud, lelijk en versleten persoon
- sjëvakël**, 't ♦ [Vnnl. *schavack*; Hd. *Schabracke* (oude troep)]; persoon die wegens hoge leeftijd versleten en lelijk is
- Sjienese vaas**, de ♦ dame die al te veel en al te vaak make-up aanbrengt
- sjiesjiemëdam**, de ♦ [*chichi* (spreektaal in het AN)]; vrouw die op opzichtige wijze verwaand, chic en snobistisch is
- sji-jnheilige**, de ♦ [Hd. *Scheinheilige(r)*]; persoon die deugdzaam en met goede bedoelingen wil overkomen maar in werkelijkheid een huichelaar is
- sji-jtbie(ë)s**, de ♦ [is het eerste woorddeel van urogenitale aard, dan versterkt dit het scheldgehalte van het schimpwoord in het tweede woorddeel]; iemand, meestal van geringe komaf, die zich erg veel verbeeldt en dus verwaand is
- sji-jtbóks**, de ♦ bang uitgevallen en vaak van nature lafhartig mens, een schijtebroek dus
- sji-jtër(d)**, de ♦ dikdoenerig iemand, die vooral van zichzelf veel ophef maakt
- sji-jtërke van de juffrouw**, 't ♦ gunsteling, lieveling, favoriet van bv. een (kleuter)onderwijzeres
- sji-jtërke**, 't ♦ verwend kind of lieveling

- (favoriet) van bv. een lerares
- sjj-jtkónt**, de ♦ [schijt: staat hier voor ‘verwandheid’]; **1** pronkziek meisje of volwassene die graag vertoon maakt; **2** praatjesmaker
- sjj-jtmicëkër**, de ♦ [schijt: staat hier voor ‘verwandheid’]; praatjesmaker, die bovendien niet afkerig is van enige pronkerij
- sjildëri-j**, de ♦ vrouw die zich al te zeer met schmink bewerkt
- sjippëtäör**, de ♦ [Fr. *chipoteur*, *chipoter* (treuzelen)]; **1** persoon die zich met beuzelarijen of kleinigheden bezighoudt; **2** persoon die niet opschiet en dus langzaam werkt
- sjminkdoe(ë)s**, de ♦ vrouw die al te veel en al te vaak schmink op haar gezicht smeert
- sjóbbëjak**, de ♦ [D. (Nd.) *Schubjack*]; **1** haveloos uitzierende man die vaak ook schofterig gedrag vertoont, een schooier of schobbejak dus; **2** bengel, guit, schelm
- sjöddëlkónt**, de ♦ vrouw met ongewoon dikke vaak disproportionele derrière, vaak een klein, dik vrouwtje of schuddegatje
- sjoe(ë)jër**, de ♦ [16de eeuw *scho(o)yen* (rondzwerfen)]; man die een verwaarloosde, sjofele indruk maakt en die door de maatschappij met afkeuring of mishagen wordt aangekeken
- sjoe(ë)lvos**, de ♦ **1** schoolmeester die te veel gewicht hecht aan kleinigheden; **2** schoolmeester die vlijtig fouten zoekt en verbetert
- sjoe(ë)n bësjujt**, de ♦ persoon die zich deugdzaam en vroom voordoet, maar dat helemaal niet is; zie ook ‘fi-jn bësjut, de’
- sjoe(ë)n pëtrèt**, ’t ♦ persoon op wie omwille van zijn daden of gedrag erg veel aan te merken valt
- sjoe(ë)ne mënne(ë)r**, de ♦ man die ver van aangenaam is en allesbehalve loffelijke dingen realiseert
- sjoe(ë)ne**, de ♦ **1** persoon die zich in woorden of daden te veel veroorlooft en anderen zo teleurstelt; **2** persoon die streken uithaalt die je niet verwacht, een mooierd dus
- sjoe(ë)nën heilige**, de ♦ rare snuiter of vreemde kwant
- sjoe(ë)thun(d)sje**, ’t ♦ [letterlijk is een schoothondje een sierlijk, klein hondje dat vrouwen graag op de schoot nemen]; bangbroek die bovendien al te volgzzaam is
- sjörfkop**, de ♦ persoon die we omwille van een schurftachtige uitslag op het hoofd een schurftkop of schurftthoofd noemen
- sjörftig sjaop**, ’t ♦ [Mnl. *schoorf*, *schurve*]; mens die gemeen, schofterig of smerig handelt
- sjörftiggën hónd**, de ♦ gemene, gewetenloze kerel, bedrieger of boef
- sjörk**, de ♦ [Hd. *Schurke*]; kerel zonder scrupules die mensen door list of leugen misleidt en zich boefachtig gedraagt
- sjotse**, de ♦ [wellicht van ‘Schot (persoon uit Schotland)’]; iemand die als leukerd geinig, vrolijk, aardig en amusant is
- sjówwë weezël**, de ♦ [Mnl. *schuwen* (bang zijn); wezel is een bang diertje]; persoon die zo schuw is als een wezel
- sjówwërik**, de ♦ [Mnl. *schuwen* (bang zijn); Hd. *scheu* (schuw)]; persoon die zich door gemis aan moed vlug angstig en benauwd voelt
- sjrankël sjrówt**, de ♦ [D. (Rijnl.) *schränkeln* (wankelen), *Schrute* (kalkoen)]; vrouw die het ontbreekt aan vrouwelijke vormen en die wegens tekort aan vetweefsel niets dan vel en been is

- sjrankël vroumës**, 't ♦ [D. (Rijnl.) *schränkeln* (wankelen)]; vrouw die er mager en schraal uitziet
- sjraol geit**, de ♦ [Mnl. *schra* (schraal); Kil. *schrael*]; meisje dat schraal en hoekig is van magerte
- sjraol sjrówt**, de ♦ [Mnl. *schra* (schraal); Kil. *schrael*; D. (Rijnl.) *Schrute* (kalkoen)]; vrouw die weinig vlees of vet op de beenderen heeft en door haar magerheid weinig aantrekkelijk is
- sjraole kni-ĵn**, de ♦ [Mnl. *schra* (schraal); Kil. *schrael*]; mens die schraal en hoekig is van magerte
- sjravēlaer**, de ♦ [D. (Rijnl.) *schraffeln* (het moeilijk redden)]; kind dat niet kan stilzitten en voortdurend zit te wiebelen
- sjravēlkónt**, de ♦ [sjravēle: zich strompelend voortbewegen; D. (Rijnl.) *schraffeln* (het moeilijk redden)]; kind dat op zijn stoel (of elders) heen en weer beweegt
- sjrie(ë)fbie(ë)s**, de ♦ [Mnl. *screuwen*; D. (Nd.) *schrewen*]; persoon die misbaar maakt, brutaal is en dus een schreeuwlelijk is
- sjrie(ë)fvérke**, 't ♦ [Mnl. *screuwen*; D. (Nd.) *schrewen*]; **1** persoon die veel, luid en doordringend roept om uiting te geven aan ongenoegen of pijn; **2** persoon die zonder veel kennis van zaken een grote mond opzet schreeuwerig kind; **3** persoon die veel misbaar maakt en een grote mond opzet
- sjroe(ë)plékker**, de ♦ [me. Lat. *sirupus*; Mnl. *stropes*; Fr. *siróp*]; vleierig persoon, stroopsmeerder; persoon die stroop maakt (kookt) en dus een stroopmaker
- sjrómp**, de ♦ [Kil. *schrompe* (wasbord)]; oude vrouw met een aangezicht als een wasbord wegens talloze rimpels
- sjrówt**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Schrute* (kalkoen)]; vrouw die zo dom is als het achtereind van een koe of een varken
- sjuinse**, de ♦ [schuin: (fig.) niet in de haak]; persoon die vanuit zijn lichtzinnigheid niet al te serieus en dus eerder vrolijk met de dingen des levens omgaat
- sjuinsmarsjeerdër**, de ♦ [schuin: onzedelijk, onkies]; **1** man wiens gedrag in strijd is met de goede zeden; **2** man met promiscue levenswandel
- sjujfël**, de ♦ [Mnl. *schuyver* (tafel-schuimer); Hd. *Schofel* (uitschot, schoft), *schofel* (gemeen, verachtelijk)]; man die in het geniep lelijke streken uithaalt en zich schurkachtig gedraagt
- slaajmówl**, de ♦ [slabek: bek die klappert of een geluid 'slaat']; persoon met een (al te) goed mondwerk en die bovendien al te vrijmoedig is en graag scheldt, een slaaibek of slabek dus
- slaajsjoëttël**, de ♦ [slabek: bek die klappert of een geluid 'slaat']; grote mond, brutaal persoon of brutaaltje en dus een slabek
- slabbëraer**, de ♦ [Hd. (inform.) *schlabbern* (morsen)]; persoon die door zijn achteloosheid eten laat vallen en daardoor o.a. zichzelf bevuilt
- slabbërmówl**, de ♦ [Hd. (inform.) *schlabbern* (morsen)]; persoon die tijdens het eten morst en zo o.a. tafellaken en/of de vloer bevuilt
- slaopkop**, de ♦ domme suffer die niet helder denkt en op cruciale ogenblikken wegdoezelt i.p.v. alert te zijn
- slaphénger**, de ♦ [Hd. *Schlappschwanz* (letterlijk: slaphangend lid, onbetrouwbare man)]; sullige, slappe vent met slap karakter en dus zonder veerkracht of energie
- slapjanës**, de ♦ [Hd. *Schlappschwanz*, *Schlappsack*]; sullige vent, die te weinig weerstandsvermogen toont en te weinig

- doortastend optreedt
- slappe lul**, de ♦ [Hd. *Schlappschwanz*, *Schlappsack*]; man die de zaken niet flink en krachtig aanvat, niet energiek ingrijpt, maar uit zwakheid alles op zijn beloop laat
- slappëling**, de ♦ [Hd. *Schwächling*]; persoon zonder karakter en dus een zwakkeling
- sléchterik**, de ♦ [Mnl. *slecht*; Oudhd. *sleht*]; persoon die in moreel opzicht onzedelijk of verdorven handelt
- slék**, de ♦ [Mnl. *slec(ke)*, Hd. *Schnecke*]; passieve, suffe vent, meestal van het principe ‘een slak komt er net zo goed als een kikvors’
- sloddërkónt**, de ♦ [Kil. *slottern*, *sluttern* (flodderen); Hd. *schlottern*]; persoon die als sloddervos erg slordig is in zijn doen en laten
- sloddërvos**, de ♦ [Kil. *slottern*; Hd. *schlottern*]; persoon die niet ordelijk is en ook slordig gekleed is
- slœ(ë)r**, de ♦ [Mnl. *slore* (slet); Eng. *slut*; Hd. *Schlampe*]; slettige, sjofel geklede, slonsachtige vrouw met ‘laat-maar-waaien mentaliteit’
- slóf**, de ♦ [Mnl. *sloffē* (pantoffel), *sloffāert* (gemakzuchtig persoon)]; **1** iemand die onder de plak ligt; **2** iemand die zich uit lafheid niet heldhaftig gedraagt en die een pantoffelheld is
- slókdêrm**, de ♦ **1** lange, magere man; **2** gulzige veelvraat
- slókkër**, de ♦ [van ‘slókke (genieten van zoetigheden)]; **1** snoepgraag persoon; **2** kieskeurige eter; **3** vrouwenliefhebber
- slókkónt**, de ♦ [Mnl. *slocken* (vreten, zwelgen, slikken, slokken)]; mens die als snoeper of snoepster zoetigheden en lekkernijen niet versmaadt
- slókmówl**, de ♦ [Mnl. *slocken* (vreten, zwelgen, slikken, slokken)]; snoeperig persoon die vaak veel snoeperij verorbert
- slóknaas**, de ♦ [Mnl. *slocken* (vreten, zwelgen, slikken, slokken)]; persoon die dol is op kleine lekkernijen en andere zoetigheden
- slókpéns**, de ♦ [Mnl. *slocken* (vreten, zwelgen, slikken, slokken)]; persoon die niet genoeg krijgt van allerlei snoepgoed
- slóns**, de ♦ [Kil. *slons*; Eng. *slut*; Hd. *Schlumpe*, *Schlampe*]; haveloze, slordige vrouw, vaak ook onnozel of sullig van inborst
- slówpër**, de ♦ [Mnl. *slupen* (sluipen)]; man die liefst onopgemerkt blijft en zich daarom onopvallend voortbeweegt
- slummëke**, ’t ♦ [ironisch gebruik van ‘slum (slim)’]; **1** persoon die (eenmalig) in de fout ging; **2** persoon van beperkt intellectueel niveau
- smachlap**, de ♦ [Mnl. *smachten* (hevig naar iets verlangen); Hd. *Schmarotzer*]; persoon die altijd de gastvrijheid van anderen misbruikt en steeds een ander laat betalen
- smachluipër**, de ♦ [Mnl. *smachten* (hevig naar iets verlangen); Hd. *Schmarotzer*]; persoon die zich bezondigt aan klaploperij en dus als tafelschuimer of klaploper leeft op de kosten van anderen
- smieërigge heks**, de ♦ verschrikkelijke vrouw, die als helleveeg anderen gemeen behandelt
- smieërigge pri-j**, de ♦ [Mnl. *pride* (krenge); Kil. *prye* (kadaver)]; **1** onverzorgde, vieze vrouw; **2** vrouw die oneerlijk of gemeen is; **3** schunnige vrouw
- smieërlap**, de ♦ **1** laag en verachtelijk persoon, die voor gemene streken of handelingen niet terugschrikt; **2** vnzig, ontuchtig mens
- smoddëraer**, de ♦ [Mnl. *smodden* (vlekken maken); D. (Nd.) *smudden* (bevuilden)]; D.

- (Rijnl.) *schmuddeln*]; persoon die alles bemorst en bezoedelt
- smoddërkónt**, de ♦ [Mnl. *smodden* (vlekken maken); D. (Nd.) *smudden* (bevuilden); D. (Rijnl.) *schmuddeln*]; persoon die veel morst
- snétter**, de ♦ [van ‘snater (mond, bek)]; drukke kletsmaajoer, die te pas en te onpas zijn meestal ongenueanceerde mening geeft
- snoëëtërbél**, de ♦ [Mnl. *snotte*; Hd. *Schnodder*]; snotjongen of -meisje die (dat) nog weinig in de pap heeft te brokken
- snoëëtërkop**, de ♦ [Mnl. *snotte*; Eng. (slang) *snot*; Hd. *Schnodder*]; kind dat nog niet droog is achter de oren maar zich al wil manifesteren
- snoëëtërkujke**, ’t ♦ [Mnl. *snotte*; Eng. (slang) *snot*; Hd. *Schnodder*]; jong en onervaren kind dat al zijn zegje wil hebben
- snoëëtërnaas**, de ♦ [Mnl. *snotte*; Eng. (slang) *snot*; Hd. *Schnodder*]; **1** jongen die nog niet meetelt; **2** jongen die zich aanmatigend gedraagt
- snotaap**, de ♦ [Mnl. *snotte*; Eng. (slang) *snot*; Hd. *Schnodder*]; kereltje, soms een brutaaltje, dat nog weinig of niets in te brengen heeft
- snotjónk**, ’t ♦ [Mnl. *snotte*; Eng. (slang) *snot*; Hd. *Schnodder*]; klein, enigszins brutaal kereltje met onterecht aanmatigende houding
- snottëraer**, de ♦ [Mnl. *snotte*; Eng. (slang) *snot*; Hd. *Schnodder*]; **1** persoon die vaak en goed hoorbaar de neus ophaalt; **2** iemand die veel (en vaak) snikt en schreit
- snówfdoe(ë)s**, de ♦ [D. (Rijnl.) *schnuffen* (snuiftabak gebruiken); Hd. *Schnupfdose*]; persoon die regelmatig prikkelende tabak of een snuifje drugs opsnuift
- snuffëlaer**, de ♦ [Hd. *schnüffeln*]; iemand die alles nieuwsgierig doorzoekt
- snul**, de ♦ [Bargoens voor ‘sul’]; **1** sullig mens, die alles goedvindt en verdraagt; **2** domkop, sukkel
- sók**, de ♦ [17de eeuw *soxes* (sukkel) ; Mnl. *socke*]; man die zich niet meer met eigen middelen uit de slag kan trekken en met wie we medelijden hebben
- sókkërmundsje**, de ♦ man of vrouw die dol is op zoetigheden en die we een zoetbek of zoetekauw noemen
- sophoon**, de ♦ [Hd. *Suppenhuhn*]; onnozelaar die geen kennis heeft van de wereld en die je allerlei onjuistheden op de mouw kan spelden
- sopmaaj**, de ♦ dom mens die je in zijn onnozelheid alles wijs kan maken
- sopsi-jmës**, de ♦ [samenstelling met ‘sop’; ‘sop’ staat er enkel omwille van het allitererend effect; ‘si-jmës’ komt van Vnnl. *semelen* (beuzelen) en van D. (Nd.) *semmeln*]; man die met nietigheden zijn dagen vult en beuzelachtige praatjes verkoopt
- soptri-jn**, de ♦ slonsachtige en onnozele vrouw
- spéknék**, de; **spéknak**, de ♦ [Hd. *Specknacken*]; persoon die als spekhals een vette hals heeft
- spéknuuëkër**, de ♦ man die de liefde bij voorkeur bedrijft met mollige dames
- spéksjruu(ë)r**, de ♦ [woordbetekenis op vergelijkende basis (een ‘spéksjruu(ë)r’ (libelle) is erg slank); ‘spek’ + ‘sjruu(ë)r’ (snijder, kleermaker)]; Vnnl. *schrooden* (sniijden)]; schrale vrouw die opvalt door haar magerte
- spékvrieëtër**, de ♦ man met of zonder

- spekbuik, die veel spek eet
- spèn**, de ♦ [van spinnen (een draad vormen); Mnl. *spinne*]; van inborst kwaadaardige vrouw, die nijdig en hatelijk is in haar contacten en graag kwaad spreekt
- spënaol**, 't ♦ [Lat. *spinalis* (tot de ruggengraat behorend; ruggengraat zit vol uitsteeksels)]; stekelig, vals en kwaadaardig persoon, met name een vrouw die men als kring of secreet bestempelt
- spënnëkop**, de ♦ [16de eeuw *spin* + *kobbe*; Hd. *Spinnkopf*]; **1** naar schepsel, spook of nest; **2** valse vrouw of vals meisje
- spits poe(ë)k**, 't ♦ [Mnl. *spooc*; Hd. *Spuk*]; jongedame of jonge vrouw die onaangenaam en zelfs onuitstaanbaar is in de omgang
- poe(ë)k**, 't ♦ [Mnl. *spooc*; Hd. *Spuk*]; persoon die onaangenaam is in de omgang en zelfs irriteert en afkeer wekt
- spór**, de ♦ [van 'sporen (met de sporen slaan)']; vrouw die voortdurend vit op kleinigheden en dus een haarkloofster is
- spotvoeëgël**, de ♦ [Hd. *Spottvogel*]; persoon die met alles en iedereen spot en dus de draak steekt
- sprëngbóks**, de ♦ [Hd. *Springer*]; iemand die nog jong is, weinig ernst heeft en vaak ook zenuwachtig is
- sprënkhaan**, de ♦ [sprinkhaan is erg slank]; mens die veel te mager is
- spuuëlvoeëgël**, de ♦ levendig kind dat graag vrolijk rondspringt of speelt
- staak**, de ♦ lang, mager, stijf en houderig mens
- stamëlaer**, de ♦ [Mnl. *stameren*; Eng. *stammerer*; Hd. *Stammler*]; **1** persoon die sommige klanken niet goed uitsprekt; **2** iemand die uit verlegenheid of verwarring niet behoorlijk uit zijn woorden komt
- stéchelaer**, de ♦ [Hd. *stechen* (steken *sticheln* (opmerkingen maken))]; man die het graag met anderen over kleinigheden oneens is en die het dus ontbreekt aan inschikkelijkheid
- steînieëzël**, de ♦ [Hd. *Esel*]; persoon die in zijn doen en laten bijzonder dom te werk gaat
- stekëlvérke**, 't ♦ [Hd. *Stachelschwein*]; persoon met piekend haar
- sti-jfkop**, de ♦ [stijf: niet toeschietelijk, hardnekkig]; Mnl. *stijf*; Oudeng. *stijf*]; persoon die haast altijd bij zijn opvattingen blijft, ook als hij ongelijk heeft en dit wegens koppigheid
- sti-jfnak**, de ♦ [stijf: niet toeschietelijk, hardnekkig]; persoon die zijn ongelijk niet of zeer moeilijk toegeeft omwille van koppigheid en die ook eigengereid bij zijn standpunten blijft
- sti-jfvrieëtër**, de ♦ [stijf: niet toeschietelijk, hardnekkig]; eigenzinnig stijfhoofd
- sti-jve bók**, de ♦ [stijf: houderig]; **1** man die een houderige en stramme indruk maakt; **2** man die stram is van lijf en leden
- sti-jve bökkëm**, de ♦ [stijf: houderig]; **1** houderig mens; **2** man die moeilijk communiceert en vaak ook onhandig is
- sti-jve klaos**, de ♦ [stijf: houderig]; man met stijve manieren en houderige houding
- sti-jve klöppël**, de ♦ [stijf: houderig; D (Rijnl.) *Knüppel*]; **1** onhandige pummel of lummel; **2** weinig toeschietelijk man
- sti-jve préngel**, de ♦ [Mnl. *prange* (knuppel); D. (Akens) *Prang* (knuppel)]; **1** man met stramme leden en dus een stijve hark; **2** stijfhoofd
- sti-jvërik**, de ♦ persoon van wie de spieren niet soepel zijn
- stinkbaer**, de ♦ onverzorgd persoon, die een

- walgelijke reuk van zich geeft
- stinkbók**, de ♦ kwalijk riekend persoon, die zeven vaam in de wind stinkt
- stinkbóm**, de ♦ [Hd. *Stinkbombe*]; heel hard stinkend persoon, die dus een uur in de wind stinkt
- stinkbujjël**, de ♦ [Mnl. *stinken*; Eng. *to stink*; Hd. *stinken*]; man die stinkt als de pest of als een bok
- stinkër(d)**, de ♦ [Eng. *stinker*; Hd. *Stinker*]; 1 winden latend mens; 2 al te hovaardig mens
- stinkhóp**, de ♦ [Eng. *to stink*; *hoopoe* (hop)]; persoon die kwalijk ruikt; persoon met een walgelijke lijflucht
- stoefbie(ë)s**, de ♦ ['stoefe' is neenvorm van 'stoffen (pochen)'; Oudfr. *estoffer* (optooien)]; persoon die opsnijdt over zijn geld, afkomst of bezittingen
- stoefër(d)**, de ♦ ['stoefe' is neenvorm van 'stoffen (pochen)'; Oudfr. *estoffer* (op-tooien)]; persoon die graag en veel pocht
- stoefërke**, 't ♦ ['stoefe' is neenvorm van 'stoffen (pochen)'; Oudfr. *estoffer* (op-tooien)]; persoon(tje) die (dat) graag bluft over afkomst, familie, geld en zo meer
- stófbujjël**, de ♦ ['stoefe' is neenvorm van 'stoffen (pochen)'; Oudfr. *estoffer* (op-tooien)]; persoon die graag opgeeft over zichzelf of zijn bezittingen
- stóffër**, de ♦ ['stoefe' is neenvorm van 'stoffen (pochen)'; Oudfr. *estoffer* (op-tooien)]; grootspreker, die vaak met ophef opsnijdt
- stófkónt**, de ♦ ['stoefe' is neenvorm van 'stoffen (pochen)'; Oudfr. *estoffer* (op-tooien)]; snoever, zwetser of pocher
- stök krappuul**, 't ♦ [Fr. *crapule*]; schurk die schoften- of rotstreken uithaalt
- stök loupës**, 't ♦ [partitieve genitief; van alles wat loopt een stukje]; persoon die naïef, dom en onnozel is, een onnozelaar of halve kwast dus
- stök sjegréng**, 't ♦ [Fr. *grincher* (zuur kijken); Fr. en Eng. *chagrin*]; verachtelijk, slecht mens; beroerling
- stök sjëgri-jn van e vroumës**, 't ♦ [Fr. *grincher* (zuur kijken); Fr. en Eng. *chagrin*]; ontevreden vrouw, die een mismoedige, verdrietige en afgunstige indruk maakt
- stök strónt**, 't ♦ [bij zware scheldwoorden maakt men gebruik van het urogenitale]; 1 allerminimste smeerlap, die je voor geen haar kan betrouwen en wiens gedrag onuitstaanbaar is; 2 persoon die zich door zijn verwerpelijk gedrag verachtelijk maakt
- stök vëni-jn**, 't ♦ [Lat. *venenum* (vergif); Mnl. *fenijn*; Fr. *venin*]; persoon die op een boosaardige manier vol haat en boosheid zit
- stök vërgif**, 't ♦ [Mnl. *vergicht*, *vergift* (van 'vergeven'); zeer onbetrouwbaar, venijnig en gemeen mens
- stökske gësjicëte**, 't ♦ iemand (jongere) die zich via uiterlijkheden zoals merkkleding probeert te onderscheiden
- stökske krëpuul**, 't ♦ [me. Lat. *crapulatus* (dronken); Fr. *crapule*]; persoon die zich schoft- of schurkachtig gedraagt of een gemeen sujet is
- stökske sjoe(ë)lmeistër**, 't ♦ denigrerend voor het beroep van onderwijzer
- stóm fluit**, de ♦ [Mnl. *flute*; Fr. *flûte*]; domme vrouw, die onbehouwen, ongemanierd, ruw en onbeschaafd is
- stóm geit**, de ♦ [Eng. *goat*; D. (Zdl.; Zwi.; Oostr.) *Geiß*]; niet al te snuggere vrouw of juffrouw, die ook dwaas overkomt
- stóm kawf**, 't ♦ [Eng. *calf*; Hd. *Kalb*]; iemand

- die te dom is om voor de duivel te dansen en dus een grote stommeling is
- stóm ków**, de ♦ [Eng. *cow*; Hd. *Kuh*]; persoon die allesbehalve uitblinkt in slimheid en dus een dom mens
- stóm kujke**, 't ♦ [Mnl. *kiekijn*, *kuken*]; dom mens, die enigszins idioot overkomt
- stóm kut (van e wi-jf)**, de ♦ [D. (Nd.) *Kutte*]; vrouw die bijzonder dom en onontwikkeld is
- stóm sjrówt**, de ♦ [sjrówt (kalkoen) is eigenlijk 'schroet (trapgans); MSK 1667 eene schrouts haen; D. (Rijnl.) *Schrute*]; vrouw die dom en ook nijdig is
- stóm trut**, de ♦ [klanknabootsend woord; trut: weke massa]; vrouw die stom en stumperig en dus onbenullig is
- stóm vérke**, 't ♦ [Mnl. *verken*]; **1** erg dom persoon; **2** persoon die blundert
- stómme bökkēm**, de ♦ ['bökkēm (bokking)' is afgeleid van 'bok (mannetjesgeit)' en dat wegens de geur; Mnl. *buckinc*; D. (Keuls) *Böckem*]; wat stug, nors en vervelend man
- stómme kloe(ë)t**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Klut* (sukkelaar)]; ongewoon domme, saaie en sullige man
- stómme klöppel**, de ♦ [Mnl. *chuppel* (knuppel) en *cneppe*]; persoon die dom handelt en die meestal ook weinig manieren toont
- stómme kujjël**, de ♦ [D. (Zdl.; Zwi.; Oostr.) *Kutel* (pens); Hd. *Pansen* (maag van een herkauwer)]; persoon die rotvervelend is en die dus een kloothannes, klerelijer of kloonzak is
- stómmën del**, de ♦ [verwant met 'bedillen'; Mnl. *delle* (babbelaarster)]; **1** persoon die absoluut niet schrande, behendig of levendig is; **2** slens; **3** slons
- stómmën dósj**, de ♦ [van 'kardoes (does, poedelhond)']; [D. (Rijnl.) *Tusch* (verachtelijke kerel)]; **1** wildebras; **2** sul, sukkel of domkop
- stómmën eikël**, de ♦ [Mnl. *ekel*, *eikel*; Hd. *Eichel* (vrucht van de eikenboom of deel van de penis)]; man die vervelend, lullig en loom is en ook een lul genoemd wordt
- stómmën ieëzël**, de ♦ [Lat. *asinus* (ezel), *asellus* (dim. van 'asinus')]; iemand die zo dom is als het achtereind van een varken en dus een heel grote domoor is
- stómmën tösj**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Tusch* (verachtelijke kerel)]; persoon die van weinig opvoeding getuigt en onbesuisd en wild tekeergaat
- stómmën ujl**, de ♦ [Lat. *ulula* (uil); Mnl. *ule*]; mens die ergerlijke, onverstandige of gekke dingen doet of zegt
- stómmërik**, de ♦ persoon wiens intellectueel niveau een eind beneden het gemiddelde blijft
- stoppëlweef**, de ♦ [Lat. *stipula* (strohalm, stoppelveld)]; vrouw die moeder is maar niet gehuwd is
- stottëraer**, de ♦ [Mnl. *stutselen* (stotteren); Eng. *to stutter*; Hd. *stottern*]; persoon die ten gevolge van een spraakgebrek vooral beginklanken, die hij onvolledig gevormd heeft, snel herhaalt
- straefbie(ë)s**, de ♦ [Mnl. *streven* (strijden)]; intrigant of eerzuchtig persoon, die er vooral op uit is in de wereld vooruit te komen en daarom niet kieskeurig is in zijn middelen
- straatbrak**, de ♦ [Hd. *Bracke* (drijf hond)]; uithuizige vrouw; vrouw die veel op straat verkeert
- straatèngël**, de ♦ persoon die in huis (thuis) tekeergaat, maar zich buitenshuis als een aardig mens voordoet

- straotjónk**, 't ♦ kind dat veel langs de straten zwerft en daar slechte manieren leerde en baldadigheden uithaalde
- straotluipër**, de ♦ jongen (persoon) die heel vaak de straten op en af loopt en daar geen al te beste manieren leert
- straotsjavvaan**, de ♦ [Mnl. *schaven* (zich wegscheren, ophoepelen)]; **1** jongen die veel langs straten zwerft; **2** jongen die op straat baldadigheden leerde begaan
- strónt**, de ♦ [voor een bijzonder laag scheldwoord grijpt men naar woorden die verband houden met het urogenitale; Mnl. *stront*, *strunt*]; **1** erg aanstellerig mens en dus een komedianterig type; **2** gemeen mens
- strónthaap**, de ♦ [Mnl. *stront*, *strunt*]; onwaardig, slecht of gemeen persoon
- stróntbédorve jónk**, 't ♦ [Mnl. *stront*, *strunt*]; in hoge mate bedorven jongen
- stróntbeur**, de ♦ [Mnl. *stront*, *strunt*]; **1** kleine boer; **2** boer die o.a. gier (aalt) uitrijdt over de velden
- stróntjónk**, 't ♦ erg vervelend(e) kerel(tje) die (dat) ook wel een belhamel is
- stróntkieërël**, de ♦ [Mnl. *stront*, *strunt*]; nietswaardige vent, die vaak ook laf is
- stróntvolk**, 't ♦ mensen die je als geteisem of schorem kan typeren
- stróntzak**, de ♦ **1** persoon vol eigenwaan en dus met een hinderlijke hoge dunk van zichzelf; **2** minderwaardig mens met een zeer slecht karakter
- struipër**, de ♦ [Mnl. *stroppen*, *struppen*]; iemand die zonder vergunning strooptochten onderneemt op eigendommen van anderen
- stujtër**, de ♦ [Vnnl. *stuyten* (pochen)]; pocherig man en dus een snoever of zwetser
- stuudsje**, 't ♦ [Lat. *studēre* (zich toeleggen op)]; student die als blokbeest haast geen tijd heeft voor ontspanning
- stuuëkër**, de; **stuikër**, de; **stujkër**, de ♦ [van opstoken (aanzetten tot)]; **1** persoon die graag ruzie stookt of door ophitsende woorden ontevredenheid of verdeeldheid opwekt; **2** stokebrand, die in anderen gevoelens van weerstand aanwakkert
- subbëdaejës**, de; **subbëdeijës**, de ♦ [Zebedeus had geen enkele commentaar toen zijn zonen met Jezus vertrokken]; **1** persoon die veel verdraagt en dus sullig is; **2** nogal wereldvreemde, sulachtige man
- suffër(d)**, de ♦ [Gr. *hupnos* (slaap); Lat. *somnus* (slaap, slaperigheid)]; sukkelachtige domoor, ook wel slaapkop, die we een sufkop of sufkont noemen
- sufkop**, de ♦ [Gr. *hupnos* (slaap); Lat. *somnus* (slaap, slaperigheid)]; man die dof is van geest en die nauwelijks aandacht heeft voor wat er rondom hem gebeurt
- sugkëlaer**, de ♦ [Mnl. *su(y)ckelen*]; **1** persoon die onhandig en onwetend is; **2** persoon die onvoldoende zelfredzaam is en onvoldoende doortastend te werk gaat
- sugkëljanës**, de ♦ [Mnl. *su(y)ckelen*; janës: naar de Romeinse god Janus met zijn twee gezichten]; stumperd die iets niet kan of verstaat of die niet behoorlijk, degelijk en flink te werk gaat
- suspëlul**, de ♦ sukkelachtige domoor, die we een sufferd of een sukkel noemen
- suuët(s)**, de ♦ **1** kwezelachtige vrouw, die vaak overdreven vroom is en/of zich met beuzelarijen ophoudt; **2** vrouw die alles oké vindt en alles verdraagt
- suuëtsël(ke)**, 't ♦ **1** meisje dat al te beschroomd, teruggetrokken, kinderachtig en (of) religieus is; **2** vrouw die te weinig zelfstandig is en te verdraagzaam

- taatsj**, de ♦ [taatsje: staan kletsen, tateren]; praatzieke vrouw, die vaak langdurig onzinnig kletst
- taffëlaer**, d'n ♦ [taffële: sukkelen, knoeien, haspelen]; mens die op onhandige wijze handelt en dus niet opschiet
- tang (van e wi-jf)**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Zange*]; vaak wat oudere en boosaardige vrouw, die vaak kwaad, lastig en nijdig is
- tant**, de ♦ homoseksueel die niet meer van de jongsten is
- tantëfaer**, de ♦ [Fr. *tant à faire*; gew. Ned. *tantefeer*]; persoon die zich inlaat met zaken waarmee hij niets te maken heeft
- tarpot**, d'n ♦ [Mnl. *tar(re)*, *ter(re)*; Eng. *tar*; Hd. *Teer*]; dakdekker die roofing plaatst
- tatëraer**, d'n ♦ [van 'tateren']; persoon die graag en veel babbelt, kwebbelt en tettert
- tawtëlaer**, d'n ♦ [Mnl. *tûten* (toeteren); D; (Rijnl.) *tuten* (tetteren, schreeuwen), Hd. *tuten* (toeteren)]; persoon die als veelprater de mond roert
- teef**, de ♦ [Mnl. *teve*; D. (Nd.) *Teve*; Oudeng. *tife*]; **1** wulpsvrou; **2** kwaadaardig wijf
- tëmpeleer**, d'n ♦ [me. Lat. *templarius* (van 'templum'; Fr. *templier*); man die onmatig drinkt
- tëmpteerdër**, d'n ♦ [Lat. *temptare*; Mnl. *tempteren* (kwellen)]; iemand die voor anderen een kwelduivel is en hen dus sart
- tëttegék**, d'n ♦ [tet: vulgair voor 'vrouwenborst']; man die overdreven gefixeerd is op vrouwenborsten en dit als uiting van zijn sexualiteit
- tëtteleaer**, d'n ♦ [tëttele: dralen, talmen]; persoon die niet opschiet of wacht met de uitvoering van iets uit aarzeling of tegenzin
- tëtteman**, d'n ♦ [tet: vulgair voor 'vrouwenborst']; man die erotisch maniakaal gericht is op vrouwenborsten
- tëttemi-j**, de ♦ [tet: vulgair voor 'vrouwenborst']; van dikke borsten voorziene vrouw
- tëtteraer**, d'n ♦ persoon die luid, veel en onaangenaam tettert
- tëttezot**, d'n ♦ [tet: vulgair voor 'vrouwenborst']; man die kickt op vrouwenborsten
- tieëringli-jjër**, d'n ♦ [tieëring: van 'tieëre': vernielen, gebruiken]; klotevent, klootzak, rotzak, ellendeling
- tip**, d'n ♦ [tip: van 'type']; man die een zeer verzorgde indruk maakt
- tirvëlaer**, d'n ♦ [van 'tirvele (snel rondraaien, niet stil kunnen zitten)']; kind dat op zijn stoel heen en weer schuift, niet stil kan zitten en met onstuimige bewegingen ronddolt
- tis**, d'n ♦ [tist: kerel]; kerel die zich vrij zonderling, raar, abnormaal of gek gedraagt
- tjeef**, d'n ♦ lid van een partij die het katholieke gedachtengoed voorop stelt, m.n. een christen-democraat
- tóbbëlaer**, d'n ♦ [frequentatief van AN-woord 'tobben']; man die graag knutselt en aan iets prutst of klommelt
- toe(ë)j**, de ♦ [D. (dial.) *Zohe* (teef); D. (Rijnl.) *Zöei* (vuile vrouw)]; boze en nijdige vrouw, die als een helleveeg driftig te keer gaat; vrouw die nijdig, kwaad, driftig en lastig is
- tókkër**, d'n ♦ [D. (Rijnl.) *Tuckert*] ruwe, gemene, schrikwekkende en onzure kerel; klotevent
- tón**, de ♦ [Hd. *Tonne*]; erg dik persoon, die a.h.w. tonrond is
- tösj**, d'n; **dósj**, d'n ♦ [van '(kar)does (krulhond, poedel)']; **1** wilde jongen of wild

- meisje; **2** sul, sukkel of domkop
- tówgënejde**, d'n ♦ [tównejje: dichtnaaien (zodat niets weg kan)]; inhalige, vrekkige man
- tówta**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Tute* (dom meisje)]; vrouw die meestal over pietluttigheden aanhoudend en vervelend praat
- tówtëmattant**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Tute* (dom meisje); mattant: van Fr. 'ma tante']; passieve vrouw, die zelden of nooit het initiatief neemt
- tówwë (tówgënejde) bujjël**, d'n ♦ [bujjël: geldzak; Mnl. *budel*]; persoon die naar de vraag om geldelijke hulp uit gierigheid geen oren heeft
- tówwë**, d'n ♦ [tów: dicht]; man die overdreven begerig is naar geld en goed en die vooral zeer pinnig is
- traetëraer**, d'n ♦ [Lat. *tractare* (mishandelen); Mnl. *traiteren, treteren*; Fr. *traiter*]; persoon die als pestkop anderen geniepig plaagt en uit kwelzucht sart en tergt
- trees**, de ♦ [van 'Theresia'; 'trees (treze)' is minachtend voor 'vrouw']; vrouw die als doetje een onnozele ziel is
- trèkplaostër**, de ♦ [me. Lat. *plastrum* (pleister); Mnl. *plaester*; gew. Ned. trekpleister; AN pleisteren (stilhouden)]; persoon die van geen weggaan weet en dus lang blijft zitten
- trel**, de ♦ [trel = drel (vunzig vrouwmens)]; **1** ordinaire en vieze vrouw; **2** vrouw zonder zedelijke normen
- trénseneerbie(ë)s**, de ♦ [Fr. *transir* (laten of doen verstijven van angst)]; lastig persoon die al te vaak plaagt en kwelt
- treuzëlaer**, d'n ♦ [Hd. *trödeln*]; persoon die tergend langzaam werkt en dus niet opschiet
- treuzëlkónt**, de ♦ [Hd. *trödeln* (lanterfant, treuzelen)]; iemand die maar niet vordert met zijn werk en die we dus een draler, treuzelkous of treuzelpot noemen
- tri-jn**, de ♦ [Hd. *Trine* (trien, trut, griet)]; truttige vrouw die vaak zeurt en die onaantrekkelijk, dom en onnozel is
- tristigge börgër**, d'n ♦ [Lat. *tristis*; Fr. *triste*; Hd. *trist*]; heerschap dat niet enkel somber kijkt, maar ook zwaarmoedig of bedrukt is
- tristigge tri-jn**, de ♦ [Hd. *Trine* (trien, trut, griet)]; vrouw die weinig of geen blijk geeft van opgeruimdheid of welbevinden
- tristigge**, d'n ♦ [Lat. *tristis*; Fr. *triste*; Hd. *trist*]; naar en somber mens, die zich kennelijk niet gelukkig voelt
- troeëg van e vroumës**, de ♦ [troeëg: trog, etens- en drinkbak voor de varkens]; plompe, lompe en dikke vrouw
- troela**, de ♦ ['troela': verlenging van 'troel (vrouw, meisje)'; Eng. *trull*; Hd. *Trulla*]; vrouw die erg zeurderig en bovendien onaantrekkelijk is
- trut**, de ♦ [trut: oorspronkelijke betekenis: weke massa]; zeurderige, onbenullige, onaantrekkelijke en vervelende vrouw
- trutsje-reur-miech-neet**, 't ♦ vrouw die of meisje dat zich vlug verongelijkt of op de teentjes getrapt voelt
- tuitëlaer**, d'n ♦ [Vnnl. *tuyte* (kruik); Mnl. *tuyte* (schenkkan); D. (reg.) *Tülle* (tuit)]; man die grote hoeveelheden drank naar binnen giet
- tujg**, 't ♦ janhagel, schorremorrie, tuig, gepeupel, gespuis
- tustëraer**, d'n ♦ persoon die met veel geduld maar met weinig resultaat aan iets prutst
- tut**, de ♦ [Kil. *dutte*; Hd. *Dutte*]; suffige vrouw, die bovendien veel zeurt en preuts is

- tuuët**, de ♦ [Kil. *dutte* (zeur)]; persoon die meestal op zeurderige toon spreekt om zich te beklagen of om een wens te herhalen
- tuuëtëbél**, de ♦ **1** vrouw die als teut talmt en treuzelt en zo allesbehalve een energieke indruk maakt; **2** zeurderige vrouw; **3** vuile, slordige vrouw en dus een morsebel
- ujl**, d'n ♦ [Lat. *ulula*; Mnl. *ule*; Hd. *Eule*]; persoon die van weinig intelligentie blijkt geeft
- ujlëkop**, d'n; **ujlskop**, d'n ♦ [Lat. *ulula*; Mnl. *ule*; Hd. *Eule*]; van grote domheid getuigend persoon
- ujlëvotskujke**, 't ♦ ongemeen grote stommeling
- ujlskujke**, 't ♦ **1** zeer dom persoon en dus een stommeling; **2** sufferd
- unnëvrieëtër**, d'n ♦ [un: ui, ajuin]; persoon die te vaak te veel uien consumeert
- uu(ë)m**, d'n ♦ [heterofoon van 'oom'; negatieve betekenisevolucie; D. (Keuls) *Ühm*]; sufferd die zich bovendien vrij stompzinnig gedraagt
- vaeg**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Fege*]; **1** vrouw die erg geneigd is tot ruziemaken; **2** brutale, vastberaden vrouw
- vagëbónd**, de ♦ [Lat. *vagabundus* (zwerwend); Fr. en Eng. *vagabond*]; **1** boef die zich als een gewetenloze, gemene vent gedraagt; **2** man die zich een bedrieger, een boosdoener, een schavuit of een boef toont
- vale**, de ♦ [vaal: gemeen, vals; volkslat. *fallia* (fout); Oudfr. *fale*]; verraderlijk, vals mens
- valën hónd**, de ♦ [vaal: gemeen, vals; vulg. Lat. *fallia* (fout); Oudfr. *fale*]; *gemeen en bijzonder onoprecht mens*
- vals serpént**, 't ♦ [Lat. *falsus* (vals); Fr. *faux*; Eng. *false*; Hd. *falsch*]; zeer valse en onbetrouwbare feeks
- valsaard**, de ♦ [Lat. *falsus* (vals); Fr. *faux*; Eng. *false*; Hd. *falsch*]; onoprecht man, die bijgevolg geveinsd te werk gaat
- valse jud**, de ♦ [Lat. *falsus* (vals); Fr. *faux*; Eng. *false*; Hd. *falsch*]; persoon die niet eerlijk is in zijn levenswandel en vooral in handeldrijven
- valse kat**, de ♦ [Lat. *falsus* (vals); Fr. *faux*; Eng. *false*; Hd. *falsch*]; vrouw die (meisje dat) bijzonder gemeen kan zijn en bovendien erg onbetrouwbaar is
- valse präfie(ë)t**, de ♦ [Lat. *propheta* (voorspeller); Mnl. *prophete*]; onoprechte voorspeller van wie de voorspellingen onjuist blijken te zijn
- valsërik**, de ♦ man die blijk geeft van veinzerij, onoprechtheid of oneerlijkheid
- valsnak**, de ♦ man die in woorden en daden vals is en dus oneerlijk en onoprecht is én een huichelaar is
- veerkéntigge boor**, de ♦ onhandige of onbeholpen man, die een plomperd, dommerik of botterik is
- veerkéntigge**, de ♦ ['vierkant' betekent hier 'stug', 'ruw' of 'lomp']; **1** lomp, ongemanierd, onbehouwen en stuurs persoon; **2** persoon met hoekig karakter
- veeroug**, de ♦ persoon die een bril draagt
- vëlmówl**, de ♦ [persoon heeft in figuurlijke zin te veel vel (huid) rond de mond]; praatjesmaker die zonder veel respect en dus vrij brutaal praat
- vëngnaas**, de ♦ [vénjig: handig, levendig, vinnig]; **1** kind dat graag alles op een indiscrete manier weet, ziet en hoort en dat dus een nieuwsgierig kind is; **2** kind dat er als haantje-de-voorste altijd als eerste bij wil zijn
- vëraojër**, de ♦ **1** persoon die wat verborgen

- moest blijven, toch naar buiten brengt; **2** persoon die geen trouw houdt en dus trouweloos en verraderlijk handelt
- vërdrejd hoeël**, 't ♦ [vërdrejd: verdraaid; hoeël: gat, achterste]; nare man die een klootzak of klerelijer is
- vërdrejde**, de ♦ persoon die als gek of dwaas onverstandige, ergerlijke of dwaze dingen doet of zegt
- vërekde bie(ë)s**, de ♦ [adj. beest: gierig; Lat. bestia (beest)]; persoon die zich van allerlei gelegenheden bedient om zoveel mogelijk in zijn bezit te krijgen
- vërekde smieërlap**, de ♦ [smeërlap: letterlijk: lap waarmee men iets smeert]; iemand die smerige streken uithaalt
- vërekkëling**, de ♦ [Mnl. en Hd. *verrecken* (te sterk rekken); D. (dial.) *Verreckeling*]; man die men als rot- of klootzak beschouwt en die men daarom verwenst; smeërlap of beroering, die een verachtelijk, slecht mens is
- vërgieëtbóks**, de ♦ iemand die nogal vergeetachtig is en daardoor vaak niet doet wat hij had moeten doen
- vërke**, 't ♦ **1** al te inhalig persoon; **2** persoon zonder manieren
- vërkesbie(ë)s**, de ♦ mens die ontzettend hebzuchtig is
- vërkeskop**, de ♦ egoïstisch en vrekkelig persoon
- vërkie(ë)rde bliksëm**, de ♦ ['bliksëm' staat voor 'kerel' of 'vent'; Mnl. *blic* (bliksemstraal)]; dwarsligger; sluwe en gemene kerel
- vërkie(ë)rde**, de ♦ persoon die zich op een onlogische wijze tegen iets kant
- vërtieërdër**, de ♦ [verteren: geld uitgeven]; man die zijn geld onnuttig en al te gemakkelijk uitgeeft
- vërvaelënd sjépsel**, 't ♦ vervelend en zelfs onuitstaanbaar mens
- vërvaelënd suuzjè**, 't ♦ [Fr. *sujet* (individu)]; persoon die onhebbelijk of onaangenaam is in de omgang
- vërwejde**, de ♦ iemand die niet goed wijs is of afwijkend gedrag vertoont
- vërwènd nès**, 't ♦ persoon die met grote toegeeflijkheid is opgevoed
- vërwènd zeikske**, 't ♦ persoon(tje) die (dat) van wie de opvoeders te inschikkelijk en meegaand waren
- vërwèndën aap**, de ♦ (meestal jonge) persoon, wiens opvoeders onvoldoende streng en dus te toegevend waren
- vëswi-jf**, 't ♦ [visvrouwen schrokken er niet voor terug om te kijken en te schelden]; **1** ordinaire vrouw, die vaak kijft; **2** kletstante
- vèt vërke**, 't ♦ **1** erg corpulent persoon; **2** man met veel bezittingen en grote rijkdom
- vëtklómp**, de ♦ [Hd. *Fettklumpen*]; persoon die dermate obees is dat hij haast op een klomp vet lijkt
- vëtlap**, de ♦ **1** vuil en smerig mens; **2** slecht en moreel laagstaand persoon
- vëtpéns**, de ♦ zwaarlijvig persoon met uiteraard een veel te dikke buik
- vëtpot**, de ♦ persoon die als smeerpoets morsig, vuil, smerig en vies is
- vëtzak**, de ♦ **1** al te lijvig persoon; **2** persoon die vuile taal verkoopt
- veurkësstoeëkër**, de ♦ man die tot ontevredenheid of ruzie aanzet
- vi-js man**, 't ♦ ['vi-js' is hier synoniem met 'vreemd' of 'zonderling']; persoon die vreemd, zonderling en vaak ook onberekenbaar is

- vi-js tri-jn**, de ♦ **1** zonderlinge, vreemde vrouw met een onberekenbaar karakter; **2** vrouw met te weinig (lichaams)hygiëne, die afkeer of walging veroorzaakt
- vi-jze kaddee**, de ♦ [Fr. *cadet*]; vent die vreemd, zonderling of tegendraads en dus bokkig is; **2** lastig, humeurig mens
- vi-jze pëtroe(ë)n**, de ♦ vreemde en zonderlinge kerel
- vi-jze**, de ♦ onberekenbaar en zonderling mens
- vi-jzën appostël**, de ♦ **1** man die er vreemd uitziet; **2** persoon die er afwijkende meningen op nahoudt
- vi-jzërik**, de ♦ **1** persoon die er walgelijk uitziet; **2** schunnig en vuns mens
- vlaaj**, de ♦ [Vnnl. *vlade*]; goedhartige maar onverstandige sukkel
- vleisbérg**, de ♦ ontzettend zwaarlijvige man of vrouw
- vleisklômp**, de ♦ erg zwaarlijvig persoon
- vlieëgël**, de ♦ **1** puber of opgeschoten jongen, die zich als een belhamel of kwajongen gedraagt; **2** lomperd of vlerk die zich onbeschaamd en onbeschoft gedraagt
- vloeëjēbak**, de ♦ persoon die onder de vlooiën zit
- voddēman**, de ♦ **1** man die van zijn bezigheden niets terecht brengt; **2** man die zijn tijd in ledigheid doorbrengt en/of zijn werk slecht of gebrekkig uitvoert en dus een prullenvent is
- voddēvënt**, de ♦ **1** man die uitblinkt in leegloperij en onbetrouwbaarheid; **2** nietswaardige kerel of prullenvent
- voeëgëlsjrik**, de ♦ persoon die er zeer wanordelijk of toegetakeld uitziet
- volkske van achtëróm**, 't ♦ mensen uit een geringe of armoedige buurt met meestal ook weinig opvoeding en manieren
- vörfdoe(ë)s**, de ♦ vrouw die overdreven veel en te vaak make-up aanbrengt
- vos**, de ♦ man die met zijn listigheid, trucjes en foefjes mensen wel eens om de tuin leidt
- vot van 'ne kieërël**, de ♦ man die vanuit zijn slap karakter zonder fut of veerkracht is
- vówl hoe(ë)r**, de ♦ vrouw die wegens haar slechte daden of slecht en hoerig gedrag waard is veracht te worden
- vówl klammot** [D. (Rijnl.) Klamott; Hd. Klamotte (boeltje, rommel)]; vrouw die als slons haveloos en slordig is en die niet geeft om hygiëne en properheid
- vówl ménneke**, 't ♦ **1** ontuchtig of gemeen heerschap, dat wegens zijn obsceniteit oneerbaar is; **2** onzindelijk persoonkje
- vówl mërjan**, de ♦ [mërjan: van 'Marianne']; onzindelijke vrouw, die netheid en properheid aan haar laars lapt
- vówl met**, de ♦ vrouw zonder zindelijkheid m.b.t. zichzelf, haar woning en zo meer
- vówl prut**, de ♦ ['prut' is klanknabootsend gevormd]; **1** morsige, onzindelijke vrouw; **2** vervelende vrouw
- vówl teef**, de ♦ vrouw die zichzelf en de dingen die zij gebruikt, niet zindelijk of schoon houdt
- vówl tri-jn**, de ♦ vrouw met weinig orde en hygiëne
- vówl vérke**, 't ♦ onzindelijk, vuil mens
- vówlak**, de ♦ iemand die vies is, doet of handelt
- vówlap**, de ♦ **1** onzindelijk en vuil mens; **2** zedeloze gemenerik
- vówle jud**, de ♦ [Mnl. *juede*, *jode*]; **1** lepe

- kerel; **2** bedrieger; **3** oneerlijke handelaar
- vówle luuëgënaer**, de ♦ persoon die zonder scrupules en vaak op flagrante wijze onwaarheid spreekt
- vówlën hónd**, de ♦ **1** persoon die moraal laag en verachtelijk is; **2** onuitstaanbaar en afkeer inboezemend persoon
- vówlën tis**, de ♦ mens die zichzelf en zijn bezittingen qua orde, netheid en hygiëne verwaarloost
- vówlën tókkër**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Tuckert* (klotevent)]; vuile vent
- vówlénzer**, de ♦ [Hd. *Faulenzer*]; **1** persoon die op een zeker ogenblik of vanuit zijn aard lui is en die dus een luilak is; **2** leegloper of nietsdoener
- vówlërik**, de ♦ **1** slodderig en vies mens; **2** walgelijk mens; **3** moreel verdorven mens
- vówlik**, de ♦ **1** onverzorgde viespeuk; **2** man die een zedeloos leven leidt; **3** man die obscene taal uitslaat
- vówltóng**, de ♦ persoon die de reputatie van iemand naar beneden haalt door hem of haar in een kwaad daglicht te stellen
- vraemde nès**, de ♦ mensen die van elders komen en hier niet welkom zijn
- vraemp illëmènt**, 't ♦ mens die als excentriekeling of buitenbeentje vreemd doet
- vrattekop**, de ♦ persoon die last heeft van wratten in het aangezicht
- vréchláp**, de ♦ [Hd. *frech* (brutaal)]; bruto mens met weinig respect voor anderen
- vreijëlaer**, de ♦ [D. (Rijnl.) *freigelen* (tegenspreken)]; persoon die graag twistgesprekken voert of ruzie stookt
- vreijëlpot**, de ♦ [D. (Rijnl.) *freigelen* (tegenspreken)]; persoon die uit
- twistgierigheid ruziet of disputeert
- vrékláp**, de ♦ [vrek: van 'Hd. *frech* (bru-taal)']; onbeschofte vlegel, die bovendien grof en brutaal is
- vrèks vérke**, 't ♦ ['vrèks': uit 'vèrèks (vervloekt, ellendig)']; persoon met grote schraap- en winzucht, die bovendien op zijn geld zit
- vrèngër**, de ♦ [uit 'vrènge'; Mnl. *wringen*; Eng. *to wring*]; iemand die zonder goede reden het anders wil dan de meerderheid en die continu tegenspreekt
- vreutëlaer**, de ♦ [Mnl. *wru(ë)ten*]; **1** man die zich haast permanent afslooft (positieve betekenis); **2** man die al te begaan is met materieel bezit
- vrieëtzak**, de ♦ [Mnl. *vereten, vreten*]; gulzige man die bijzonder vraatzuchtig is
- vroumës**, 't ♦ vrouwmens die niet aardig of charmant is; ['leef vroumës' is een aardige vrouw]
- vrouwlujgék**, de ♦ **1** iemand die als vrouwenversierder vrouwen tot seksuele handelingen probeert te verleiden; **2** man die ten eerste gesteld is op vrouwen en als vrouwenloper relaties met vrouwen zoekt
- vrouwlujman**, de ♦ **1** man die als rokkenjager contact zoekt met vrouwen om hen te verleiden; **2** man die als rokkenjager liefdesavonturen najaagt
- vrouwlujzot**, de ♦ iemand die verzot is op vrouwen
- vunkëlaer**, de ♦ [Hd. *funkeln*; Ned. (gew.) *vonkelen* (met vuur spelen)]; persoon die op een gevaarlijke wijze met vuur speelt
- vwajoe**, de ♦ [Fr. *voyou*]; gewetenloze schurk of boef
- waaj**, de ♦ [Mnl. *waye* (sleepnet; hier overdrachtelijk)]; vrouw die veel langs de

- straten loopt en die je weinig thuis aantreft
- waanj**, de ♦ [van ‘*waden* (met het trek- of schrobnet vissen)’; hier overdrachtelijk; dial. waanjële: doelloos op en af lopen]; vrouw die veel op straat vertoeft en daar als straatloopster op en af loopt
- waerhaan**, de ♦ [draait als een weerhaan (windwijzer in de vorm van een haan) met de wind mee]; opportunist die met alle winden meewaait
- waerwouf**, de ♦ [Oudeng. *werewolf*; eerste lid ‘waer’ komt van Oudeng. ‘*wer* (man)’, dus: man die zich in een wolf verandert]; mens die zeer eigenzinnig zich door anderen niet laat leiden en daardoor onhandelbaar is
- wagëlëvolk**, ’t ♦ [‘wagëlëvolk’ is synoniem met ‘kérkesnès’; mensen wonen in een woonwagen]; tuig, uitvaagsel, rapaille
- Walëkop**, de ♦ bewoner van de Belgische Franstalige provincies
- wandëlënd gëraemte**, ’t ♦ [Hd. *ein wandelndes Gerippe*]; persoon die enkel nog vel over been is
- wandëlsték van Slivvën(h)ieër**, de ♦ mens die uitzonderlijk lang en mager is
- wansjöpse**, ’t ♦ [voorvoegsel ‘wan (slecht)’; Mnl. *wan* (ondeugdelijk); sjöpse (schepsel); Hd. *Geschöpf*]; meestal door mismaaktheid afzichtelijk, schrikwekkend en wanstaltig wezen
- waswi-jf**, ’t ♦ [waswif (letterlijk: wasvrouw (doet voor anderen de was)); praatzieke vrouw, kletstante, kwek of wauwelaarster
- watërkop**, de ♦ [waterkop (waterhoofd): hoofd waarin zich in de hersenholten vocht opstapelt]; man zonder verstand
- watërsjienees**, de ♦ zonderling of wonderlijk mens, die vreemd doet en dus een rare snuiter is
- wawwëlaer**, de ♦ [wauwelen (kletsen) is klanknaboosend; Hd. *waweln*; Eng. (dial.) *to wawl*]; persoon die vervelende praat verkoopt en dus kletst
- wawwëlgaat**, ’t ♦ [wauwelen (kletsen) is klanknaboosend; Hd. *waweln*; Eng. (dial.) *to wawl*]; vervelende prater, die een wauwelaar(ster) of kletsmeier is
- wawwëlkont**, de ♦ [wauwelen (kletsen) is klanknaboosend; Hd. *waweln*; Eng. (dial.) *to wawl*]; persoon die als kletsmajoor veel wauwelt, kwekt of klessebest
- wawwëlpri-j**, de ♦ [wauwelen (kletsen) is klanknaboosend; Hd. *waweln*; Eng. (dial.) *to wawl*]; vrouw die al te veel praat en kletst
- weemëlaer**, de ♦ onrustig persoon, die als woelwater nooit stil zit
- weemëlkont**, de ♦ wiebelkont, die geen seconde kan stilzitten
- wënd(sj)bujjël**, de ♦ [Hd. *Windbeutel*]; grootspreker of windbuil, die graag met zijn gesnoef en gebluf uitpakt
- wieërs jónk**, ’t ♦ [Mnl. *wers* (afkerig)]; kind dat zich door anderen niet laat leiden en erg eigenzinnig is
- wieërsërik**, de ♦ [Mnl. *wers* (afkerig); Vnnl. *wirs* (slecht); Hd. *Quertreiber*]; koppig persoon, die vanuit zijn eigenzinnigheid graag dwars ligt
- wieërskop**, de ♦ [Mnl. *wers* (afkerig); Hd. *Querkopf*]; koppig persoon, die zonder goede reden dwars ligt
- wieërsnak**, de ♦ [Mnl. *wers* (afkerig); Vnnl. *wirs* (slecht)]; koppig persoon, die zich als dwarsdrijver op een onredelijke manier verzet
- wieërszak**, de ♦ [Mnl. *wers* (afkerig); Vnnl. *wirs* (slecht)]; koppig persoon die geneigd is tot dwarsdrijverij

- wigkêlkónt**, de ♦ [Mnl. *wiggelen* (waggelen)]; zenuwpees die heen en weer beweegt uit zenuwachtigheid
- wi-jf mèt 'ne moestasj**, 't ♦ vrouw die een sterke neiging heeft om de baas over anderen te spelen of om haar zin door te drijven
- wi-jf**, 't ♦ [Mnl. *wijf*; Oudeng. *wif*; Eng. *wife* (echtgenote); Hd. *Weib*]; minachtende benaming voor een vrouw
- wi-jsnaas**, de ♦ persoon die zich veel verstand en kennis aanmatig
- wilje**, de ♦ **1** onstuimige, onbeheerste man; **2** nog niet gecultiveerde man
- wiljēman**, de ♦ **1** wild of ruw mens, die woest van aard is en wild tekeergaat; **2** driftkop
- wiljēn dósj**, de ♦ [van 'kardoes (does, poedelhond)']; [D. (Rijnl.) *Tusch* (verachtelijke kerel)]; persoon zonder zelfbeheersing, die al te wild te keer gaat en dus een wildebras is
- wiljēn tösj**, de ♦ [van 'kardoes (does, poedelhond)']; [D. (Rijnl.) *Tusch* (verachtelijke kerel)]; meestal jong persoon, die zich als wildebras onstuimig, onbeheerst of ook ruw en woest gedraagt
- wirvël**, de ♦ [D. (Rijnl.) *Wirbel* (grendel)]; **1** onrustig kind of mens; **2** kind dat zich als woelwater nooit stilhoudt
- witgekalk graâf**, 't ♦ persoon die zich als een farizeeër mooi voordoet, maar die een schijnheilige of huichelaar is
- wolkni-ĵn**, de ♦ man wiens lang en onverzorgd haar doet denken aan een langharig konijn
- wölle**, de ♦ hansworst die ook dwaasheden begaat en zich belachelijk en gek aanstelt
- wölpsē teef**, de ♦ [van 'welp': die zich dus gedraagt als een jong leeuwte (hondje)]; Mnl. *wulpsch* (onbezonnen), *teve*; Oudeng. *tife*; D. (Nd.) *Teve*]; vrouw die omwille van een (te) hoge geslachtsdrift al te vaak achter mannen aan zit
- wouf**, de ♦ [Mnl. en Oudeng. *wulf*; Eng. *wolf*]; **1** man die dermate inhalig is dat hij zich schraapzuchtig blijft gedragen en dus een vrek of schraper is; **2** iemand die overdadig veel eet
- wouvër(d)**, de ♦ [van 'wouve (hard werken om geld bijeen te schrapen)']; man die zwaar werk verricht uit geldzucht
- wuilēs**, de ♦ [D. (Keuls) *Wäules*]; onnozele man met een beperkt begripsvermogen en dus een kalf, lobbes of onnozele hals
- zaat vérke**, 't ♦ dronkaard die zich liederlijk of brutaal gedraagt en die m.a.w. het varken uithangt
- zaatlap**, de ♦ [Lat. *satur* (verzadigd); Mnl. *sat*]; man die vaak dronken is
- zabbëraer**, de ♦ [D. (Nd. *sabbeln*; Hd. *sabbern* (kwijlen)]; persoon die kluivend aan een voorwerp zuigt
- zaeg**, de ♦ [Mnl. *sage*; Hd. *Sage*]; man of vrouw die als zeur(kanis) op vervelende wijze, vaak uit zelfbeklag, praat
- zaegbriecd**, 't ♦ persoon die voortdurend (over iets) zanikt
- zaegmēsji-jn**, 't ♦ [Hd. *Sägemaschine*]; persoon die aanhoudend op een vervelende wijze over iets praat
- zak**, de ♦ [Hd. *Sack* (waardeloos persoon)]; man die we als nare, akelige smeerlap een kloot- of rotzak noemen
- zangli-jstër**, de ♦ homo die zich verwijfd en luidruchtig gedraagt, 'relmie' genoemd
- zaodreub**, de ♦ [Hd. *Rübe* (raap)]; domme, onbeduidende en onnozele man of vrouw
- zate bujjël**, de ♦ [Lat. *satur* (verzadigd); Mnl.

- sat*; Mnl. *budel*]; man met veel te hoog promillage alcohol in het bloed
- zate kloe(ë)t**, de ♦ *zatlap*, die van zijn kloten maakt (vulgair voor: ruzie zoekt, herrie maakt, heftig tekeergaat, etc.)
- zate mërjan**, de ♦ [*'mërjan'* (Marianne) staat hier voor 'vrouw']; vrouw die veel te diep in het glas heeft gekeken
- zate pëtat**, de ♦ [van de uitdrukking 'zo zat als een patat (stomdronken)']; man die ladderzat is
- zatërik**, de ♦ iemand die als zatladder regelmatig te diep in het glas kijkt of een alcoholprobleem heeft
- zawwëltri-jn**, de ♦ [klankeexpressief woord; 'zawwële' is synoniem met 'wawwële']; vrouw die langdurig of telkens op vervelende toon over iets praat
- zeenëwëpie(ë)r**, de ♦ persoon die het als zenuwpees heel snel op de zenuwen krijgt
- zeik**, de ♦ [*'zeik'* is vulgair voor 'urine' en voor 'gezanik' of 'flauwekul']; vrouw die ontzettend zeurt of zich voortdurend beklagt en leuterpraat vertelt
- zeikblaos**, de ♦ **1** bang, flauw, slap en kinderachtig mens, die bovendien lafhartig is; **2** sullig persoon; **3** enorme pocher; **4** verwaand iemand
- zeikdoe(ë)s**, de ♦ [zeik: geleuter; doe(ë)s: trut]; vrouw die omwille van haar onnozelheid, aanstellerij, praatjes en zo meer ontzettend verveelt
- zeikërd**, de ♦ [van 'zeike (zaniken, zeuren, kapsones hebben)']; **1** persoon die opvalt door zijn aanstellerij; **2** laf, flauw en kleinmoedig persoon
- zeikhaos**, de ♦ [zeik: geleuter; haos; kous; letterlijk: 'piskous']; saaie vent, zeurpiet, die veel flauwekul vertelt
- zeikske**, 't ♦ vinnig of kwaad mens(je), die (dat) ook nijdasserig is
- zeiktri-jn**, de ♦ [zeike (fig.: zeuren, zaniken)]; vrouw die ontzettend klaagt en op zeurige toon spreekt
- zeivëraer**, de ♦ **1** persoon die kletspraat verkoopt; **2** zaniker
- zeivërjanës**, de ♦ [zeivër (onzin) + janës (god met twee gezichten)]; vent die veel wauwelt en dus kletspraat uitslaat
- zeivërkloe(ë)t**, de ♦ [zeivër (onzin) + kloe(ë)t (saaie, sullige of domme kerel)]; man die veel wauwelt en dus een leuteraar is
- zeivërkónt**, de ♦ **1** [zeivër (onzin) + kónt; tweede lid van de samenstelling versterkt het eerste lid]; persoon die veel kletst; **2** persoon die veel kwijlt
- zëngërke van m'n botte**, 't ♦ zanger met zeer beperkte zangkwaliteiten
- zeutëgëzawte**, de ♦ **1** persoon die als echte goedzak door en door zachtaardig en inschikkelijk is jegens anderen; **2** onbekommerd persoon
- zeutzörgske**, 't ♦ vrouw die zich afwachtend opstelt en geen of weinig eisen stelt
- zie(ë)ta**, de ♦ vrouw die alles goedvindt, alles verdraagt en bovendien suf, slap en saai is
- zieëkëre**, de ♦ onzeker en achterdochtig mens, die het zekere voor het onzekere neemt
- zjannèt**, de ♦ [verwijst naar de vrouwelijke trekken van een homo; in de 15de eeuw namen veel hoeren de naam 'Jeannette' aan]; persoon die als homoseksueel gericht is op iemand van hetzelfde geslacht
- zjats van e wi-jf**, de ♦ [D. (Rijnl.) *jatzen* (vlug lopen), *jatz* (vlug)]; vrouw die veel en graag van huis is en daar in een aantal gevallen ook haar vertier zoekt

- zjeezwi-jt**, de; **zjēzwiet**, de ♦ [modern Lat. Jesuita (afleiding van ‘Jesui’); Eng. en Hd. *Jesuit*]; **1** mens die arglistig is en niet terugschrikt om anderen ten val te brengen; **2** vriend van kuiperijen, die zich dus bedient van heimelijke en bedrieglijke middelen
- zjēlówze bók**, de ♦ man die sterk geneigd is tot afgunst
- zjēlówzërik**, de ♦ [Lat. *zelosus*; Mnl. *jealous*; Eng. *jealous*]; **1** man die afgunstig is op anderen of iemand anders; **2** persoon die iemand zijn succes of geluk niet gunt
- zjendérm**, de ♦ [van Fr. ‘gens d’armes (mensen van de wapens)’]; zeer bazige, forse en ruwe vrouw, dragonder, virago, kenau of manwijf genoemd
- zoormówl**, de ♦ [Mnl. *suër, suyr, suur*]; bars mens, die ook verdrietig en zuur kijkt en zich kennelijk bezwaard voelt
- zooprówm**, de ♦ [Mnl. *suër, suyr, suur*]; mens die onvriendelijk, nors, zuur of bars is
- zootje**, ’t ♦ [Mnl. *so(o)de, soot*]; minderwaardig volk, dat we ook gespuis, tuig, schuim of rapaille noemen
- zotte doe(ë)s**, de ♦ prettig gestoorde vrouw
- zotte fluit**, de ♦ vrouw die geen ernst of zorg lijkt te kennen, die onnadenkend en ondoordacht optreedt en dus lichtzinnig is
- zottën däöl**, de ♦ [Mnl. *dole*; Eng. *daw*; Hd. *Dohle*]; persoon die vol dwaasheden, kwinkslagen, kluchtige invallen of koddige gezegdes zit
- zottin**, de ♦ [Mnl. en Fr. *sot*]; mal en raar meisje (vrouw); meisje dat (vrouw die) dwaas, zot, geschift, gek of krankzinnig is
- zówpéchel**, de ♦ [zówpe (zuipen) + *échel* (Mnl. *echel, egele*; Kil. *ecchel*); persoon die veel (alcoholische) drank consumeert
- zówpków**, de ♦ [koe drinkt grote hoeveelheden]; persoon die veel te grote hoeveelheden drank tot zich neemt
- zówplap**, de ♦ mens die (te) grote hoeveelheden alcoholische dranken consumeert en die geregeld dronken is
- zump**, de ♦ persoon die vlug huilt of aanhoudend huilt
- zumpër**, de ♦ [zumpe: huilen]; mens die al huilend uiting geeft aan woede, smart of angst
- zumptri-jn**, de ♦ [zumpe: huilen]; vrouw die al te vaak haar tranen laat vloeien
- zuoëg**, de ♦ [Mnl. *suege, seuge, sogē*; Eng. *sow*; Hd. *Sau*]; zeer dikke en zeer slordige en slonzige vrouw
- zwaak ménneke**, ’t ♦ figuur die niet flink is en een weinig standvastig karakter heeft en dus niet tegen veel bestand is
- zwake**, de ♦ [Mnl. *swac(k), swake*]; **1** zwakkerd (zwakkeling) die het leven niet echt aankan; **2** persoon die mensen ontgoochelt
- zwarte**, de ♦ [Mnl. *swa(e)rt, swert*]; persoon die in een land dat door de vijand bezet is, met de bezetter meewerkt
- zwartki-jkër**, de ♦ [Mnl. *swa(e)rt, swert*]; persoon die alles en iedereen in een negatief en somber licht stelt
- zwartnak**, de ♦ persoon die zich aan hygiëne niet veel gelegen laat liggen
- zwartrok**, de ♦ [minachtend voor ‘geestelijke’ (kleding is zwart)]; scheldwoord voor priesters dat op hun zwarte kleding slaat (sloeg)
- zwartzak**, de ♦ iemand die in WO II met de vijand, de Duitsers, samenwerkte of collaboreerde en die dus een collaborateur was

zwendelaer, de ♦ [Eng. *swindler*; Hd. *Schwindler*]; persoon die mensen oplicht

zwétser, de ♦ [Hd. *Schwätzer*]; **1** persoon die vanuit zijn onbedachtzaamheid kletspraat in het rond strooit; **2** iemand die verklikt

zwétskammèzaol, de ♦ [Hd. *Schwätzer*]; persoon wiens mond zelden stilstaat en die dus alsmaar babbelt

zwétskónt, de ♦ **1** persoon die overbrengt wat geheim had moeten blijven; **2** persoon die dolgraag babbelt maar weinig zinvol te melden heeft en die zonder veel nadenken vaak luidruchtig spreekt en snoeft; **3** klikspaan

zwikzwak, de ♦ [synoniem met ‘lange zwikzwak’]; mager mens die erg lang en dus een bonenstaak is

